

كَشَفُ الشُّبُهَاتِ

نوسینی

شیخی ئیسلام محمد کوپری عبدالوهاب

رافه و لیکدانه‌وهی

مامۆستا خوڤاڤو - الله - به بههشتی شاد بکات

پراقه و لیكدانه‌وی په‌رتووی

كشَفُ الشُّبُهَاتِ

نوسینی

شیخی ئیسلام محمد کوری عبدالوهاب

پراقه و لیكدانه‌وی

ماموستا خوڤا و - الله - به بهه‌شتی شاد بکات

2016 - 1437

بلاوڪراوه ڪافي ڪهنائي ٽلگرامي ڪوري خاڪ

زنڃيره وانهي " چواره م "

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى اله وصحبه ومن ولاه اما بعد
الحمد لله بؤ الله تعالى توانيمان له زنجيره وانه كاني كه نالي تلگرامي *كوري
خاك* رساله يه كي تري شيخي ئيسلام محمدي كوري عبدالوهاب بلاو كه ينه وه
له رافه كردن و ليكدانه وهی ماموستا *خولاو* الله به به هه شتي شاد بكات ،
كه له مانگي رهمه زاني سالي 1437 كوچي شهرحي كردووه ، داواكارم له الله تعالى
به گشت وشه يه كي بؤ شهرح كردني ئهم رساله يه پله ي بهرز بكاته وه
له به هه شت ، يه كيك له درووشمه كاني ماموستا خولاو ئه وه بوو **ئه گهر**
هه موو دنيا دوژمني ئيسلام بيت ئه وا من دوژمني هه موو دونيام الحمد لله
به كردار ئه وهی سه لماند ، الله تعالى لي وهرگريت كه سالانيكي زور له توړه
كومه لايه تيه كان له گهل كومه لي خوشك و براي يه ك خوا په رست بانگه وازيان
بؤ ئهم ئيسلامه كردووه و الله لييان وهرگريت و به به هه شتيان شاد بكات و
به زوو ترين كات ئيمه يش به گه يه نييت به وان و كارواني موجهيدان و
شهيدان و پياوچاكانه اللهم امين

براتان، كوري خاك

2019 -- 1440

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♦ ♦ **پیشہ کی**

کَشْفُ الشُّبُهَاتِ :واته:ئاشکرا کردن و لادانی ئەو مه‌سه‌لانه‌ی جیژی گومانن لای خه‌لکی نه‌شاره‌زا، مه‌به‌ست لادانی ئەو گومان و شو بهانه‌یه که له‌ناو خه‌لکیدا بلاو بوونه‌وه. له‌باره‌ی ئەو لایا په‌رستی، هاوار و هانا بردن بۆ ئەوان، ئەمه‌ش له‌دوای سه‌رده‌مه چاکه‌کانه‌وه به‌هۆی شیعە‌گه‌ری و صۆفی‌گه‌ریووه به‌ناو خاکی موسلماناندا بلاو بوویه‌وه سه‌ره‌تا دین باسی توحید و یه‌ک خوا په‌رستی ده‌که‌ین دواتر دین ره‌دی گومانه‌کانی موشریکان ده‌ده‌ینه‌وه. به‌ ئیزنی خوا.....

برگه یی یه که م : متن

سه رته تا دین باسی توحید و یه ک خوا په رستی ده که ین دواتر دین رهدی
گومانه کانی موشریکان ده دهینه وه. به ئیزنی خوا.

قَالَ الشَّيْخُ الْإِسْلَامُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ : إَعْلَمَ رَحِمَكَ اللَّهُ. أَنَّ التَّوْحِيدَ هُوَ
إِفْرَادُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِالْعِبَادَةِ، وَهُوَ دِينُ الرُّسُلِ، الَّذِي أَرْسَلَهُمُ اللَّهُ بِهِ إِلَى
عِبَادِهِ، فَأَوَّلُهُمْ نُوْحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَرْسَلَهُ اللَّهُ إِلَى قَوْمِهِ لَمَّا غَلَوْا فِي
الصُّلْحِ الْحَيْنِ: وَدَّأَ، وَسَوَاعَاً، وَيَغُوثَ، وَيَعُوقَ، وَنَسْرًا وَآخِرَ الرُّسُلِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ الَّذِي كَسَّرَ صُورَ هَؤُلَاءِ الصَّالِحِينَ .

پوون کړدنه وه : "بانگه وازی ته واوی پیغه مبه ران بو ئه وه بووه، که الله
به ته نه ا بپه رستريت: شيخ ده فهرمويت: "بزانه خودا رحمت پي بکات به وهی
که له رابردووه کانت خوش بیت، له مه و دواش هیدایه تت بدات بو کاری چاکه
و به رده وامت بکات: که ت وحید: تایبه تکردن و به ته نه ا کردنی الله یه له گشت
جوړه کانی عبادت و په رستنه کاند، ئه وه ش دینی ته واوی پیغه مبه رانه
، سه لامی خویان بیت له سهر، واته: توحید=عه قیده و گووته و کرده وهی هر
هه موویانه، ئه و پیغه مبه رانه بو ئه وه نه هاتوون که به خه لکی بلین: ئه ی
خه لکینه بزنان که ته نه ا الله خالق ئیوهیه ته نه ا ئه و په روه دریگاره، و هه موو
شتیکی به ده سته، چوونکه کافره کان باورپان به وه هه بوو،، خوداش ته واوی
ئو پیغه مبه رانه ی به و ته وحیده وه ناردووه، بو گشت عه بده کانی جا
یه که میان (نوح) ه سه لامی خوی له سهر، خودا ره وانه ی کرد بو ناو
قه ومه که ی، کاتی زیاده پړویان کرد له باره ی پیاو چاکان و خودا

په‌رسته‌کانه‌وه، که پینج پیاوچاک بوون، (وهد و سواع و یه‌غوس و یه‌عوق و نه‌سر) نه‌خیری نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ش (محمد) صل الله علیه وسلم. بوو، که ره‌سم و په‌یکه‌ری نه‌و پیاوچاکانه‌ی له‌سائی فه‌تی مککه‌دا واته له‌هه‌شتی کوچیدا شکاند

جیاوازی چیه له‌نیوان نه‌بی و رسول؟

یه‌که‌م : په‌سول به‌شه‌ریعه‌تیکی تازه هاتووه، به‌لام، نه‌بی له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پیش خوی بووه و ده‌روات

دووهم : په‌سول ره‌وانه‌کراوه بو‌قه‌ومی کافران، به‌لام نه‌بی ره‌وانه‌کراوه، بو‌ناو قه‌ومی ئیمانداران،

بوچی وتی یه‌که‌م ره‌وانه‌کراو نوو‌حه‌ پیش نه‌و ئاده‌م هه‌بووه ؟

زانایان ده‌فه‌رموون : باب‌ه‌ ئاده‌م، ره‌سول نه‌بووه. به‌لکو نه‌بی بووه.. به‌به‌لگه‌ی ئایه‌تی "۷" سوره‌تی الاحزاب، که‌خوای گه‌وره‌ده‌فرمویت (وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا) (الأحزاب: ۷)

[وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ] نه‌و کاته وه‌بیر بی‌نه‌که‌ ئیمه‌ په‌یمانمان له‌ پیغه‌مبه‌رانی پیش تو وه‌رگرت که: هه‌لسن به‌ئه‌رکی سه‌رشانی خو‌یان و به‌ باشی به‌رنامه‌که‌ی خوا رابگه‌یه‌نن [وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ] و به‌تایبه‌تی له‌تو -ئه‌ی موحه‌مه‌دا! -صلی الله علیه وسلم- و -له‌ (نوح و ئیبراهیم و موساو عیسی‌ کوری مه‌ریه‌م- سلاویان له‌سه‌ر بی‌ت)

[وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا] و بو ئه مه ش په یمانیکي بته‌وو توندو مه حکه ممان
لی وەرگرتن، دیاره په یمانی پیغه مبه‌ران له په یمانی خه‌لکانی تر گرنگتره، هه‌ر
بو‌یه له م ئایه‌تانه‌شدا: [وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ
ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ] ال عمران : ۸۱ ،
[شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ] الشوری : ۱۳ ئه‌و ماناو
مه‌به‌سته دووپات‌کراوه‌ته‌وه. ته‌فسیری پامان

برگه‌ی دووه‌م

عه‌قیده و کرده‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ریان صل الله علیه وسلم، بویان
ره‌وانه کرابوو :

أَرْسَلَهُ اللَّهُ إِلَى أَنْاسٍ يَتَّعِبُونَ، وَيَحْجُونَ، وَيَتَصَدَّقُونَ، وَيَذْكُرُ اللَّهَ
، وَلِكَنَّهُمْ، يَجْعَلُونَ، بَعْضَ الْمَخْلُوقِينَ، وَسَائِطَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ، يَقُولُونَ: نُرِيدُ مِنْهُمْ
التَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ، وَنُرِيدُ شَفَاعَتَهُمْ عِنْدَهُ، مِثْلُ الْمَلَائِكَةِ وَعِيسَى، وَمَرْيَمَ، وَأَنْاسٍ
غَيْرِهِمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

پوون کردنه‌وه: "خودا ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ی ناردوو (محمد) صل الله علیه وسلم
بو لای که سانی‌ک، که خودا په‌رستیان ده‌کرد، حه‌جی مالی خودایان ده‌کرد، خیر
و سه‌ده‌قه‌یان ده‌کرد، زیکر و یادی خویان ده‌کرد به‌زوری، به‌لام له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا هه‌ندی‌ک له‌درووستکراوه‌کانی خودای گه‌وره‌یان کردبوو به‌واسیته
و گه‌یه‌نه‌ر له‌نیوان خویان و خودا، ده‌یانگوت ده‌مانه‌ویت به‌م کاره‌مان خو‌مان
له‌خودا نزیک بکه‌ینه‌وه و ده‌مانه‌ویت ئه‌و پیاو چاک و صالحانه‌ی لای خودا
شه‌فاعه‌تیاں بو بکه‌ن وه‌ک: ملائیکه‌ته‌کان و عیسای کوری مریم و که‌سانی تر
له‌غه‌یری ئه‌وانه که پیاوچاک بوون وه‌ک: لات که پیاوچاکیک بووه خواردنی
به‌سه‌ر حاجیاندا ده‌به‌ش ده‌کرد

فَبَعَثَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُجَدِّدُ لَهُمْ دِينَهُمْ أَبْنَاءَ
إِبْرَاهِيمَ، وَيُخْبِرُهُمْ أَنَّ هَذَا التَّقَرُّبُ وَالْإِعْتِقَادُ مَحْضٌ حَقُّ اللَّهِ، لَا يَصْلُحُ مِنْهُ
شَيْءٌ لِغَيْرِهِ لَا لِلْمَلِكِ مُقَرَّبٍ، وَلَا لِنَبِيٍّ مُرْسَلٍ، فَضْلاً عَنْ غَيْرِهِمَا

پوون کړدنه وه : "خوداش محمدی په وانه کرد صل الله علیه وسلم، که دین و په یامی ئیبراهیمی باوکیان بو تازه بکاته وه و زیندوو بکاته وه، وه خه بهریان پئ بدات که نه م خو نزیک کړدنه وهیه له پیاو چاکان و نه و جوړه عه قیده یه پئ بوونه، ته نه ماف و حه قی خودایه، هیچ کام له و کارانه بو غه یری خودا ناگونجیت، جا چ جای نه وهی که بو غه یری نه وان نه نجام بدریت،

وَالْأَفْهَؤْلَاءِ الْمُشْرِكُونَ، يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْخَالِقُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّهُ لَا يَرْزُقُ إِلَّا هُوَ، وَلَا يَحْيِي وَلَا يُمِيتُ إِلَّا هُوَ، وَلَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ، وَأَنَّ جَمِيعَ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَمَنْ فِيهِنَّ، وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَنْ فِيهَا كُلُّهُمْ عَبِيدُهُ، وَتَحْتَ تَصَرُّفِهِ وَقَهْرٍ

پوون کړدنه وه : "خو نه گهرنا نه و موشريکانه شایه ديان ددها که الله هه ر خوی درووستکه ره و هیچ هاوبه شیکی نییه، هیچ که س رۆزیده ر نیه ته نه ا نه و نه بیټ، هیچ که س ژيان نابۀ خشیټ ته نه ا نه و نه بیټ، هیچ که س مه رگ ناهینیټ ته نه ا نه و نه بیټ، هیچ که س کارو بار به رپوه نابات ته نه ا نه و نه بیټ، وه نه و کافرانۀ عه قیده شیان وابوو که هه موو ئاسمانۀ کان و هه رچیان تیډایه و هه موو زه مینه کان و هه رچیان تیډایه، هه موویان عه بدی خودان و له ژیر ده سه لات و قه هری خودا دان

فَإِذَا أَرَدْتَ الدَّلِيلُ عَلَيَّ أَنَّ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَشْهَدُونَ بِهَذَا فَاقْرَأْ قَوْلَهُ تَعَالَى (قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ، فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ) يونس : ٣١

روون کردنه وه : "جا نه گهر به لگه ت دهوئ له باره ی نه وه ی که نه و موشریکانه ی که پیغه مبه ری خوا صل الله علیه وسلم، جهنگی له گه لدا کردن، شایه دیان ده دال له سهر نه و شتانه، نه گهر به لگه ت دهوئ، له باره ی نه و مه سه له گرنگه وه، ناده ی نه و ئایه ته بخوئنیه وه واته (له و کافرانه پیرسه کئ رزقی ئیوه ده دال له ئاسمانه کان و زهوی؟ یان کئ گوئ و چاوه کانی درووستکردووه و به ئیوه ی به خشیوه؟ یان کئ زیندوووه کان له مردوووه کان دهردیئ" وه ک: گژوگیا له زهوییه کی مردوو دهردیئ؟" یان مردوو له زیندوو دهردیئ" وه ک: هیلکه له مریشک دهردیئ؟" یان نه وه کییه هه موو کارو باری ئاسمانه کان و زهوی ده بات به پروه، به ته ئکید نه و کافرانه له وه لامدا ده لئین ته نها الله

ده توش پئیان بلی: نه ی کافره کان مادام زانیتان که ته نها الله نه و کارانه ده کات، نه ی بوچی خوئان ناپارئزن له سزای خوا، به وه ی که عیباده ته کان ته نها بو الله نه نجام بدهن و هیچ شتیکی دیکه نه که ن به شه ریکی خودا

وَعِزُّ ذَالِكِ مِنَ الْآيَاتِ.....

جگه له و ئایه تانه چه ندین ئایه تی تر هه ن که نه م باسه یان روون کردو ته وه.....

برگه‌ی سییه‌م : متن

ئهو ته‌وحیده‌ی که کافره‌کان ئینکاریان لیکرد و له‌سه‌ری جه‌نگ دژیان به‌رپا کرا، ته‌وحیدی یه‌ک خودا په‌رستی بوو (تَوْحِيدُ الْأُلُوْهِیَّةِ)

إِذَا تَحَقَّقْتَ أَنَّهُمْ مُّقِرُّونَ بِهَذَا، وَلَمْ يُدْخِلْهُمْ فِي التَّوْحِيدِ الَّذِي دَعَاهُمْ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پوون کردنه‌وه : "جا ماده‌م بو‌ت ده‌رکه‌وت به‌پی ئهو به‌لگانه‌ی که ئه‌وان دانیان ده‌نا به‌وه‌دا الله هه‌رخوی په‌روه‌ردیگاره، به‌وه‌ش نه‌هاتنه‌ ناو ته‌وحیده‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا بانگه‌وازی بو‌ کردن که ته‌وحیده‌ له‌ ئه‌نجامی په‌رستنه‌کاندا واته (تَوْحِيدُ الْأُلُوْهِیَّةِ)

وَعَرَفْتَ أَنَّ التَّوْحِيدَ الَّذِي جَحَدُوهُ هُوَ تَوْحِيدَ الْعِبَادَةِ، الَّذِي يُسَمِّيهِ الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا الْإِعْتِقَادَ، كَمَا كَانُوا يَدْعُونَ اللَّهَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى لَيْلًا وَنَهَارًا، ثُمَّ مِنْهُمْ مَنْ يَدْعُوا اللَّهَ لِأَجْلِ صَالِحِهِمْ، وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ لِيَشْفَعُوا لَهُ، أَوْ يَدْعُوا رَجُلًا صَالِحًا مِثْلُ اللَّاتِ أَوْ نَبِيًّا مِثْلُ عِيسَى

پوون کردنه‌وه : "زانیشت که ئهو ته‌وحیده‌ی که ئه‌وان ئینکاریان لیده‌کرد ته‌وحیدی عیبادت بوو، که موشریکه‌کانی ئهو زه‌مانه‌" واته: زه‌مانی شیخ محمد" پی‌ ده‌لین عه‌قیده‌ پی‌ بوون، واته کافره‌کانی سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، عه‌قیده‌یان وابوو هه‌رکه‌سێ عه‌قیده‌ی به‌ هه‌رشتی هه‌بی‌ت و هاواری لی بکات قوربانی بو‌ بکات ئه‌وا ئهو شته‌ کاره‌که‌ی بو‌ رایی ده‌کات، جا له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا به‌و شته‌ ده‌گووترا "ئیلاه" له‌سه‌رده‌می شیخ محمد

دا پټی ده‌گووترا عه‌قیده بوون به‌و شته، لای خو‌شمان هه‌ر وایه، فه‌قه‌ت ناوه‌که‌ی جیایه، پټی ده‌لټن عاقییه بوون، به‌ په‌رستراوه‌کانیشیان ده‌لټن رڅ‌حانه‌تی نه‌و لیاکان، هه‌روه‌ک نه‌و موشریکانه شه‌و رڅ‌ر خدا په‌رستیان ده‌کرد و داوایی‌پو‌یستیه‌کانیان له‌ خدا ده‌کرد، جا هه‌یان بوو ملائیکه‌تی ده‌په‌رست، چوونکه ملائیکه‌ته‌کان صالحن و له‌ خوا نزیکن، بو‌ نه‌وه‌ی لای خدا شه‌فاعه‌تیاں بو‌ بکه‌ن، یان داوایان له‌ پیاوچاکان و صالحان ده‌کرد که پټو‌یستیه‌کانیان بو‌جی به‌جی بکات وه‌ک "لات"، یان داوایان له‌ پیغه‌مبه‌ریک ده‌کرد و په‌رستیان بو‌ ده‌کرد وه‌ک عیسا"

وَعَرَفْتَ أَنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَاتَلَهُمْ عَلَى هَذَا الشِّرْكِ وَدَعَاهُمْ إِلَى
إِخْلَاصِ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ وَحْدَهُ

پوون کړنه‌وه : "زانیشته که پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، له‌سه‌ر نه‌م شیرکه جه‌نگی له‌گرلدا کردن، وه‌بانگی کردن که هه‌موو جوړه‌کانی عیبادت ته‌نہا الله نه‌نجام بده‌ن

كَمَا قَالَ تَعَالَى (فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) الجن : ١٨ وَقَالَ (لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ) الرعد : ١٤

پوون کړنه‌وه : "خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت(نه‌که‌ن داوا له‌هیچ که‌سی دیکه بکه‌ن و په‌رستنی بو‌ نه‌نجام بده‌ن) الجن ١٨. وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت(واته: هه‌رچی په‌رستن و داواکردنی به‌حقه‌ که شیرکی تی‌دا نه‌بی‌ت ته‌نہا نه‌وه بو‌ الله یه، نه‌وانه‌ش که موشریکه‌کان داوایان لی‌ده‌که‌ن و عیباده‌تیاں بو‌ نه‌نجام ده‌ده‌ن، هیچ جوابیان ناده‌نه‌وه، واته: نه‌ زیانیاں هه‌یه نه‌ سوود، نه‌مه‌ش وه‌ک

ئه‌و که‌سه وایه که په‌نجه‌کانی دهستی بلاو ده‌کاته‌وه و دهیکات به‌ناو ئاودا دهیبات بو ده‌می)

وَتَحَقَّقْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَاتَلَهُمْ لِيَكُونَ الدُّعَاءُ كُلُّهُ لِيهِ، وَالذَّبُّ كُلُّهُ لِيهِ، وَالنَّذْرُ كُلُّهُ لِيهِ، وَالِاسْتِغَاثَةُ كُلُّهَا بِاللَّهِ وَجَمِيعَ أَنْوَاعِ الْعِبَادَاتِ كُلُّهَا لِيهِ

پوون کردنه‌وه : "بوشت ئاشکرا بوو که پیغه‌مبه‌ری خوا صل الله علیه وسلم، جه‌نگی له‌دژیان به‌ریا کرد، بو ئه‌وه‌ی هه‌موو جوړه‌کانی داوا کردن ته‌نها بو الله بی‌ت، هه‌موو جوړه نه‌زریک ته‌نها بو الله بی‌ت، سه‌رپینه‌کان و قوربانیه‌کان ته‌نها بو الله بی‌ت، داواکردن بو رزگاری کردن له‌ته‌نگانا، هه‌موو جوړه‌کانی که‌م و زووری ته‌نها بو الله بی‌ت، گشت جوړه‌کانی عیبادت ته‌نها بو الله بی‌ت

وَعَرَفْتَ أَنَّ إِقْرَارَهُمْ بِتَوْحِيدِ الرَّبُّوبِيَّةِ لَمْ يُدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَنَّ قَصْدَهُمُ الْمَلَائِكَةَ، أَوْ الْأَنْبِيَاءَ، أَوْ الْأَوْلِيَاءَ يَرُدُّونَ شَفَاعَتَهُمْ، وَالتَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ بِذَلِكَ هُوَ الَّذِي أَحَلَّ دِمَاءَهُمْ، وَأَمْوَالَهُمْ، وَعَرَفْتَ حَنِئِدَ التَّوْحِيدِ الَّذِي دَعَتْ إِلَيْهِ الرُّسُلُ، وَأَبَى عَنِ الْإِقْرَارِ بِهِ الْمُشْرِكُونَ

پوون کردنه‌وه : ،زانیشت که‌دانیان ده‌نا به‌وه‌دا که الله هه‌رخوی په‌روه‌دیگاره، و هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته، به‌م عه‌قیده‌یه نه‌هاتنه‌ریزی ئیسلامه‌وه، ئه‌وه‌شت زانی که داوایان له‌فریشته‌کان ده‌کردیان له‌پیغه‌مبه‌ران یان له‌پیاوچاکان ده‌کرد نیازیان ئه‌وه بوو که لای خوا تکیان بو بکه‌ن، وه‌نزیکیان بکه‌نه‌وه له‌خوا، هه‌ر ئه‌م کاره‌یان بوو وای لی‌کردن که خوین و مالیان

حه لال کرا بو موسلمانان. که نه‌وانه شت زانی ئینجا بوت دهرده که ویت، که نه و
ته وحیده کامه‌یه که پیغه مبه‌ره‌کان بانگه‌وازیان بو ده‌کردن و موشریکه‌کانیش
ملیان نه‌ده‌دا که دانی پیدابنین

"شیخ صالح الفوزان ده‌فرمویت (حالی بوون و تیگه‌یشتن له‌م مه‌سه‌له‌یه
یه‌کجار گرنگه، چوونکه به‌هوی نه‌مه‌وه ته‌وحید و شیرک وه ئیسلام و کوفر
ده‌ناسریتته‌وه، چوونکه هه‌ندی جار ئینسان له ئیسلام دهرده‌چیت و هه‌ر
به‌خوشتی نازابیت) الله اعلم

برگه ی چواره م : متن

موشریکه کان مانای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان ده زانی!:

وَهَذَا التَّوْحِيدُ هُوَ الْمَعْنَى قَوْلُكَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): فَإِنَّ الْإِلَهَ عِنْدَهُمْ هُوَ الَّذِي يُقْصَدُ الْأَجَلَ هَذِهِ الْأُمُورِ، سَوَاءً كَانَ مَلَكًا، أَوْ وَلِيًّا، أَوْ شَجَرَةً، أَوْ قَبْرًا، أَوْ جَنِيًّا، أَمْ يُرِيدُونَ أَنَّ (الْإِلَهَ) هُوَ الْخَالِقُ الرَّزَاقُ الْمُدَبِّرُ، فَإِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّ ذَلِكَ لِلَّهِ وَحْدَهُ كَمَا قَدَّمْتُ لَكَ، وَإِنَّمَا يَعْنُونَ بِ(الْإِلَهَ) مَا يَعْنِي الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا بِلَفْظِ (السَّيِّدِ) فَأَتَاهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَدْعُوهُمْ إِلَى كَلِمَةِ التَّوْحِيدِ، وَهِيَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

پروون کردنه وه : "ئه م ته و حیده که ته و حیدی یه ک خوا په رستیه (التوحید الأولوهیه) هه مان مه عنای (لا اله الا الله) یه چوونکه "ئیلاه" لای کافره کانی سه رده می پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم، واته: ئه و که سه ی که جی نیازه و ئه و کارانه ی بو ئه نجام ده دریّت، که پیان دوگو و تریّت، عیبادت فهرقی نییه جا ئه و که سه ملائیکه ت بیّت یان پیغه مبه ریّک، یان وه لییه کی خوا، یان پیاو چاکیک بیّت یان قه بریّک بیّت یان جنوکه ک بیّت، کافره کانی سه رده می پیغه مبه ر که گووتیانه په رستراوه کانمان "ئیلاهن" مه به ستیان ئه وه نه بووه که ئه و په رستراوانه خالقن یان رزقی خه لک ده دهن یان کار و باریان به ده سته، چوونکه ئه وان ده یان زانی که ئه و کارانه ته نها کاری خودان، به لکو مه به ستیان له "ئیلاه" هه ر ئه وه بووه که موشریکه کان له م سه رده مه دا پیی ده لین "سه ید" یان پیی ده لین "شیخ" یان "ئه ولیا" یان "غه وس" پیغه مبه ریش هات

بۆلایان بانگوازی ئه‌وانی کرد بۆ به‌دهیڤنانی ته‌وحید که ئه‌ویش (لا اله الا الله) یه مه‌به‌ستیش له‌م وته‌یه مه‌عناکه‌یه‌تی نه‌ک ته‌نها گووتنی سه‌رزاره‌کی

پروونکردنه‌وه‌کی گرنه‌گ: "ئیه‌لاه" واته‌: ئه‌و که سه‌ی جی نیازه و مه‌قصوده له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و گوته و کرده‌وانه‌دا که به‌ عیباده‌تکردن حسیڤن، ئه‌مه‌ش یه‌کده‌نگی له‌سه‌ره له‌لایه‌ن زمانناسانی عه‌ره‌بییه‌وه، لای ئه‌هلی سوننه‌ش هه‌روایه "ئیه‌لاه" واته‌: په‌رستراوی جی مه‌به‌ست: ئه‌و که سه‌یه که هه‌ر جوړه عیباده‌تیکی بۆ ئه‌نجام **ده‌دریت** به‌لام ئه‌شعه‌رییه‌کان و صوفیه‌کان و جه‌همیه‌کان و رافیه‌کان و سه‌رده‌م په‌رسته‌کان ده‌لین "ئیه‌لاه" واته‌: په‌روه‌ردیگار واته‌: خالق به‌پیی ئه‌م "عه‌قیده‌یه" موشریکه‌کان دینه‌رزی **ته‌وحیده‌وه** ئه‌مه‌ش مه‌ترسیدارترین لادانه لای ئه‌شعه‌رییه‌کان و غه‌یری ئه‌وانیش له‌ ئه‌هلی بیده‌عه، چوونکه ئه‌وان "ئیه‌لاه" به‌واتای په‌روه‌ردیگار لیک ده‌ده‌نه‌وه

عبدالطیف بن عبدالرحمان بن حسن: ده‌فه‌رموویت (موشریکه‌کانی زوو مه‌به‌ستیان له‌وته‌ی "ئیه‌لاه" هه‌ر ئه‌وه‌یه که خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه پی ده‌لین "سه‌ید" چوونکه سه‌ید لای زۆرینه‌ی موشریکه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه، ئه‌و که سه‌یه که داوای لیده‌کریت و له‌ ته‌نگانه‌دا هاواری بۆ ده‌بردیت، له‌کاتی به‌لاو موسیبه‌تا جی ئومیده‌وه سویندی پی ده‌خوریت، هه‌ندیکی پی ده‌لین "وه‌لی" هه‌ر وه‌ک له‌ زمانی زۆریک له‌ میسریه‌کان وایه،)

مِنْهَا جُ التَّاسِيسِ_صفحة ٣١٣_٣١٤

ابن مانع ده‌فه‌رمویت (مه‌به‌ستی دانه‌ر له "سه‌ید" نه‌وه‌یه که نه‌فامه‌کان عه‌قیده‌یان هه‌یه به‌هه‌ندی‌ک که‌سی ده‌ج‌جال و درۆزن و ده‌ست‌پر به‌ناوی شیخ و ملا و ته‌ریقه‌ته‌وه، نه‌وانه‌ی که‌خه‌لکی عه‌وام فریوده‌ده‌ن که‌گوایه، خاوه‌نی که‌پامه‌تن و ده‌توانن کار و بار و پپو‌یسته‌یه‌کانی خه‌لکی جی به‌جی بکه‌ن، پپو‌یسته‌یه‌لکی په‌نا به‌وان ببه‌ن و داوا‌یان لی بکه‌ن و به‌هوی نه‌وانه‌وه خویان له‌خودا نزیک بکه‌نه‌وه، خه‌لکی عه‌وام به‌م ده‌جالانه‌ ده‌لین "سه‌ید" نه‌مه‌ش روون و ئاشکرایه و له‌ناو خه‌لکیدا ده‌بینرین، مه‌به‌ستی شیخ محمدی کو‌پی عبدالوهاب نه‌وه‌یه به‌ره‌حمه‌ت بی

برگه ی پینجه م

ناکوکی خه لکی له باره ی مه عنای په رستراویه وه "الألوهية

وَالْمُرَادُ مِنْ هَذِهِ الْكَلِمَةِ مَعْنَاهَا لَمْ جَرْدُ لَفْظِهَا، وَالْكُفَّارُ الْجُهَّالُ يَعْلَمُونَ أَنَّ مُرَادَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ هُوَ إِفْرَادُ اللَّهِ تَعَالَى بِالتَّعْلُقِ، وَالْكُفْرُ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَالْبَرَاءَةُ مِنْهُ، فَإِنَّهُ لَمَّا قَالَ لَهُمْ: (قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) قَالُوا (أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَاب)

پوون کردنه وه : "ئه وهی که داوا کراوه له گوتهی "لاله الا الله" دا قبول کردنی مه عنایه که یه تی نه که ته نها گوتهی به دهم، کافره جاهیله کان ده یانزانی که مه به سته پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم، به م که لیمه یه ئه وه یه: که الله به ته نها دابنریت له وه دا که ئینسان له هه موو پروویه که وه په یوه ست بیت ته نها به خوداوه، له گه ل ئه وه شدا ده بیت کافر بیت به په رستنی هه رچییه ک که هه رجوره په رستنیکي بو بکریت جگه له الله وه ده بیت خو شی لی به ری بکات، چوونکه کاتی به وانی گووت بلین: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ گووتیان: ئایه ئه م هه موو په رستراوانه ی که م کرده وه و کردنی به یه ک پرستراو که ته نها الله بیت به پراستی شتیکی سهیره!"

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ جُهَّالَ الْكُفَّارِ يَعْرِفُونَ ذَلِكَ، فَالْعَجَبُ مِمَّنْ يَدَّعِي الْإِسْلَامَ وَهُوَ لَا يَعْرِفُ مَنْ تَفْسِيرُ هَذِهِ الْكَلِمَةِ مَا عَرَفَ جُهَّالُ الْكُفَّارِ، بَلْ يَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ هُوَ التَّلَفُّظُ بِحُرُوفِهَا مِنْ غَيْرِ اعْتِقَادٍ الْقَلْبِ لَشَيْءٍ مِنَ الْمَعَانِي

پوون کړدنه وه : "جا که زانیت کافره نه فامه کان ئەمه یان ده زانی، عه جیب ئەوهیه که که سانیک دیعایه ی ئیسلامه تی بو خویان ده که ن، به لام ته فسیری ئەم که لیمه یه نازانن، به و جوړه ی که کافره نه فامه کان ده یان زانی، سه پرپای ئەوهش وا گومان ده به ن و وه ها ده زانن که ئیسلامه تی هه رته وهیه که پیته کانی "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" به دهم بگوتریت، به بی ئەوهی له دله وه باوه پری به هیچ کام له مه عنایه که ی بییت"

وَالْحَادِقُ مِنْهُمْ يَظُنُّ أَنَّ مَعْنَاهَا: لَا يَخْلُقُ، وَلَا يَرْزُقُ، وَلَا يُدَبِّرُ إِلَّا اللَّهُ، فَلَا خَيْرَ فِي رَجُلٍ جُهَّالٍ الْكُفَّارِ أَعْلَمُ مِنْهُ بِمَعْنَى "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"

پوون کړدنه وه : "کامه یان شاره زا و زیره که گومانی وایه که "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" واته: هیچ که س درووستکار نییه جگه له الله وه هیچ که س رزق نادات جگه له الله هیچ که س کاروباره کان به پړوه نابات جگه له الله جاکه واته هیچ جوړه خه یریک له پیاوړیکدا نییه که کافره جا هیله کان له باره ی "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" له و که سه شاره زاتر و زانتر بن

پوون کړدنه وه کی گرنه : شیخ محمدی کوپی عبدالواهاب خه لکی دابهش ده کات بو سی بهش !

جوړی یه که م : مه عنای ئەو که لیمه یه ده زانیت به لام کاری پئ ناکات، په رستنه کانی ته نها بو الله ئەنجام نادات، ئەوانه موشریکن

جوړی دووهم : عه قیده ی وایه که مه عنای "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ته نها ئەوهیه که به دهم بیلیت و هیچی تر، هه رکه س بلئ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" لای ئەوان

موسلمانان، ئەم فەرمووده‌یه ده‌که‌ن به‌به‌لگه (من قال لا اله الا الله دخل الجنة) جا ئە‌گەر به‌ قسه‌ی ئە‌وان بی‌ت هه‌رکە‌س به‌ده‌م بیل‌یت و کاری پێ نه‌کات، موسلمان بی‌ت، ئە‌وا مونا‌فیکه‌کانیش موسلمانن، چوونکه مونا‌فیکه‌کانیش، ده‌یانگۆت به‌لام خودا ده‌فرمویت (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ) النساء ۱۴۵ واته: مونا‌فیکه‌کان له‌ پله‌ی هه‌ره‌ خوارپێ ئاگرن جووری سییه‌م: زورینه‌ی خه‌لکی ده‌گریته‌وه که‌ وا ده‌زانن که‌ معنای په‌رستراوی "الألوهية" هه‌مان مانای په‌روه‌دیگاری "الربوبية" ئە‌شعه‌رییه‌کان و جه‌همیه‌کان و رافیزه‌کان و قه‌برپرستان و صوفیه‌کان ده‌گریته‌وه رهدی ئە‌وانیش به‌م جووره‌یه !!

۱_عه‌ربه‌ موشریکه‌کان دانیان به‌وه‌دا ده‌نا که‌ ته‌نها الله په‌روه‌ردگار، به‌لام دانیان به‌وه‌دا نه‌ده‌نا که‌ ته‌نها الله په‌رستراوه. (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ النَّاسِ (3)) ئە‌گەر ره‌ب و ئیلاهی که‌ شت بن دووباره‌ نه‌ده‌کراوه له‌م ئایه‌تانه

۲_زانایانی زمانناسی عه‌ره‌بی (عُلَمَاءُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ) یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ ره‌ب و ئیلاهی دوو مه‌عنای جو‌دایان هه‌یه ۳_ئە‌هلی ته‌فسیریش هه‌روا ده‌لێن

برگه ی شه شه م

دلخوش بوون به ناسینی ته وحید و ناسینی پیچه وانه که ی به جوانی

إِذَا عَرَفْتَ مَا ذَكَرْتَ لَكَ مَعْرِفَةً قَلْبٍ وَعَرَفْتَ الشِّرْكَ بِاللَّهِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ فِيهِ
(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) (النساء ٤٨)
، وَعَرَفْتَ دِينَ اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلَ بِهِ الرُّسُلُ مِنْ أَوَّلِهِمْ إِلَى آخِرِهِمْ، الَّذِي لَا يَقْبَلُ اللَّهُ
مِنْ أَحَدٍ سِوَاهُ، وَعَرَفْتَ مَا أَصْبَحَ غَالِبَ النَّاسِ عَلَيْهِ مِنَ الْجَهْلِ بِهَذَا أَفَادَكَ
فَائِدَتَيْنِ:

الاولي : الفرح بفضل الله وَرَحْمَتِهِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى (قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ
وَبِرَحْمَتِهِ، فَبِذَلِكَ فَالْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ) يونس ٥٨

الثاني : الخوف العظيم

"ماده م تو نه م شتانه ت زانی:

یه که م : نه وهی که بوتم باس کرد له کانگای دله وه زانیت، زانینیکی راست و
درووست (واته: له دله وه زانیت و به راستت زانی له دلیشه وه کارت پیکرد واته:
مهرجه کانی "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ت له دله وه له خوتا هیڼایه دی)

دووهم : شیرکیش ت ناسی نه وهی که خودا له باره یه وه فهرموویه تی
(واته: به ته ئکید خودا له وه خوش نابیت که شهریکی بو دابنریت، جگه له وه له
هر گونا هیکی دیکه خوش ده بیت، له هر که سیکی که بیه وئ) واته نه گهر هر
ئینسان له سهر شیرکی گهره بمرئ نه خودا لی خوشه بیت، نه ده یخاته
به هه شته وه به لام شیرکی بچوک: قه ولی راجیح نه وه یه نه گهر له سهر شیرکی

بچوك بمریت ئەوا خودا لی خۆش نابیت چونكه شیرکی بچوک پله‌یه‌که ده‌که‌وێته، نیوان شیرکی گه‌وره و تاوانه گه‌وره‌کانه‌وه، به‌لام موسلمانى پى کافر نابیت و به‌هه‌میشه‌ی له‌ئه‌گه‌ر نامینیته‌وه

سییه‌م: دینی خوداشت ناسی ئەو دینه‌ی که به‌پیغه‌مبه‌راندا ره‌وانه‌ی کردووه له‌یه‌که‌م ره‌سوله‌وه که نوح بووه تا ئاخیره‌که‌یان که محمد بووه صل الله علیه وسلم، که جگه له‌و دینه خودا له‌هیچ که‌سی دیکه قبول ناکات دینیکی دیکه‌ی ببیت

چواره‌م: زانیشته که زۆربه‌ی خه‌لکی له‌و باره‌یه‌وه نه‌زان و نه‌فامن (واته: نازانن ته‌وحید چیه و ناشزانن شیرک چیه، واته به‌هه‌له‌هالی بوون له‌ته‌وحید و شیرک ئەمه‌ش دوو سوود و په‌ندی لیوه‌رده‌گیریت

یه‌که‌م: واجبه دلخۆش بوون به‌فه‌زڵ و به‌خششی خودا چوونکه:

١: تۆ ئیسلامت ناسی، ناسینیکی راست و درووست، پیچه‌وانه‌که‌شته ناسی که شیرکه، چوونکه زانستیکی گه‌وره‌ته ده‌ستکه‌وتوو له‌باره‌ی گه‌وره‌ترین شته‌وه که ئەویش **توحیده**

٢: چوونکه تۆ سلامه‌ت بوویت له‌ده‌سته عه‌قیده و بیرو باوری پوچ و به‌تال، ئەوه‌ش ئەوپه‌ری دلخۆشیه

٣: تۆ به‌وانه بوویت به‌یه‌کێ له‌ئه‌هلی سوونه‌ته و جه‌ماعه‌ته، و **ئه‌هلی ته‌وحید** و نه‌بوویت به‌یه‌کێ له‌ **ئه‌هلی شیرک** و قه‌برپرستان، وه‌خودا

فهرموویه تی (قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ)
(یونس : ۵۸)

واته: بلای به ئیمانداران ته نه با به م به خششهی خودا دلخوش و شادوومان بن که قورئانه و مایه ی هیدایه ته بو گوته ی حق و کرداری چاکه و سه رنجامه که شی رحمه ته، دهی با ته نیا به مه دلخوش بین، نه ک به شتی دیکه نه مه با شتره له و مال و سامانه ی که کافره کان و موشریکان کوی ده که نه وه).

دووه میان : نه وهیه که زور بترسیت له شیرک که تی بکه ویت و به خوت نه زانیت (واته به عیلم و کردار و کرده وه کانت مه غرور نه بیت و هه میسه له هه ولدا بیت بو فیروونی زیاتر له باره ی **ته وحیده وه** و خو پاراستن له نه نواعی شیرک، چوونکه ئیمه له پیغه مبه ر ئیبراهیم زیاترین که هه میسه له شیرک ده ترسا و ده یفه رموو (**وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ الاصْنَامَ**) ابراهیم ۳۵

واته: خودایه من و نه وه کانم له وه به دوور بگره که بت بپه رستین یان غه یری تو بپه رستین

شهاب الدین القرافی ده فه رموویت : "نه م قاعیده شه رعیه به لگه یه له سه ر نه وهی که هه ر نه زانیک، هه ر که سیکی موکه له ف (**واته بالغ و عاقل**) توانای هه بوو نه و زانینه ی له سه ر خو ی لابات، نه وه نه و نه زانینه نابیت عوزر و بیانوو بو هیچ نه زانیک، چوونکه **الله** نیردراوه کانی خو ی به نامه کانیه وه ناردووو بو ناو خه لکی واجیبیشی کردووو له سه ریان که خو یان فیری نه و نامه بکه ن و پاشان کاری پی بکه ن، که واته زانست و کارکردن به و زانسته دوو واجیبی

سەرشارنی ئینسانن، و مایه‌وه به نه‌فامی ئه‌و دوو جار بێ فه‌رمانی خودای
کردووه، چوونکه‌ وازی له‌دوو واجب هی‌ناوه.

برگه ی حهوتهم

ئایا جه هل یان ته ئویل له شیرکی گه وره دا عوزره یان عوزر نیه ؟

فَإِنَّكَ إِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الْإِنْسَانَ يَكْفُرُ بِكَلِمَةٍ، يُخْرِجُهَا مِنْ لِسَانِهِ، وَقَدْ يَقُولُهَا وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّهَا تُقَرِّبُهُ إِلَى اللَّهِ كَمَا ظَنَّ الْمُشْرِكُونَ، خُصُوصًا أَنْ إِلَهَكَ اللَّهُ مَا قَصَّ عَنْ قَوْمِ مُوسَى مَعَ صَلَاحِهِمْ وَعِلْمِهِمْ أَنَّهُمْ أَتَوْهُ قَائِلِينَ (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) الاعراف ۱۳۸

پوون **کردنه وه** : "چوونکه تو کاتیک که زانیت ئینسان ده بیټ به کافر به ته نه یه ک که لیمه که له زمانی دهرده چیت بی ئه وهی له دله وه باوه ری به و که لیمه یه بیټ

"وَقَدْ يَقُولُهَا وَهُوَ جَاهِلٌ فَلَا يَعْذِرُ بِالْجَهْلِ"

هه ندیک جار ئه و قسه یه ده کات، که جاهیل و نه زانه، به لام هیچ عوزریکی بو ناهینریته وه به وهی که نه زان بووه،

"وَقَدْ يَقُولُهَا وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّهَا تُقَرِّبُهُ إِلَى اللَّهِ كَمَا ظَنَّ الْمُشْرِكُونَ"

وه هه ندیک جار ده لیټ و وا ده زانیټ ئه و که لیمه یه له خودای نزیک ده کاته وه هه روه ک موشریکه کان وا گومانیان دهرده به شهریک دانان بو خودا، له خودا نزیک ده بنه وه به وهی کد شهریکیان بو داناوه، به تایبهت ئه گهر خودا ئیلها می ئه وهی پیدا له باره ی گه لی موساوه، سه ره پای ئه وهی که پیاوچاک بوون و خاوه نی عیله ی شهرعی بوون، ئه وه بوو کاتئ تیپه ریڼ به لای قه ومیکدا که بتیان

ده‌په‌رست هاتن بولای موسا و گووتیان:(واته:ئهی موسا پرستراویکمان بو
دابئی هه‌ر وه‌ک چوئن نه‌و قه‌ومه‌ش په‌رستراویکیان هه‌یه) الاعراف ۱۳۸

فَجَنِّدْ يَعْظُمُ خَوْفُكَ، وَحِرْصُكَ عَلَي مَا يُخَلِّصُكَ مِنْ هَذَا وَامْثَالُهُ

پوون کردنه‌وه : "جا که نه‌وانه‌ت زانی نه‌و کاته ترسه‌که‌ت گه‌وره ده‌ییت و
نه‌وجا سوورده‌ییت، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی فی‌ری عیلمیک ببیت و کرده‌وه‌یه‌ک فی‌ربیت
که له‌م جوړه کارانه و هاوشیوه‌کانی نه‌جاتت بدات، نه‌وه‌ک تی بکه‌ویت و
به‌خوت نه‌زانیت، چوونکه نه‌و کاته هیچ عوزریکت نابیت، یه‌کی له هویه‌کانی
نه‌جات بوون .:

- ۱: نه‌وه‌یه که وه‌ک حوزه‌یفه: بگه‌رییت و خوت فی‌ری عیله‌ی شه‌ری بکه‌یت
- ۲: یه‌کی تر نه‌وه‌یه داوا له‌خودا بکه‌یت، که خودا هیدایه‌تت بدات و هه‌میشه
بترسیت له‌شیرک، هه‌روه‌ک ئیبراهیم فه‌رمووی: خودای من و نه‌وه‌کانم دوور
بگره له‌وه‌ی که بت بپه‌رستین یان غه‌یری تو بپه‌رستین

برگه ی هه شته م

هه موو پیغه مبه ریڅ،خودا دوژمنی بو داناون که نه و دوژمنانه به لگه ی
خویان پییه بو دژایه تی کردنی پیغه مبه ران و شوینکه وتوه کانیان

وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ مِنْ حِكْمَتِهِ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا بِهَذَا التَّوْحِيدِ إِلَّا جَعَلَ لَهُ
أَعْدَاءً، كَمَا قَالَ تَعَالَى (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ
يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا) الانعام ۱۱۲

پوون **کردنه وه** : "بزانه نه ی فیڅوازی عیلهی شهرعی، که خودا جوړیڅ له
حیکمه ته کانی که تاقیکردنه وهی عه بده کانیه تی، نه وهیه که هه ر پیغه مبه ریڅی
ناردیټ، به م ته ووحیده وه که په رستی **الله** یه به ته نها، هه ر له نوحه وه هه تا
پیغه مبه ری خومان صل الله علیه وسلم، ئیلا خودا دوژمنیڅی بو داناوه بو نه و
پیغه مبه رانه و بو شوین که وتوو انیان، به دهم و به ده ست و به پاره و پول و
سامانیان به هه موو جوړیڅ دژایه تی بانگه وازی ته ووحید ده که ن که بانگه وازی
ته واوی پیغه مبه رانه نه مه ش بو هه موو کات و شوینیڅه، به بی راوه ستان
،خودای گه وره ش ده فهرمویت (واته: هه ر به و جوړه که دوژمنمان بو تو
داناوه، بو هه موو پیغه مبه ریڅیش دوژمنمان داناوه، نه وانه ش شه یتانه کانن
نه وانه ن که له ره حی خوداوه دوورن، جا ئینسان بن یان جینی، هه ندیڅیان
هه ندیڅی دیکه یان فیڅی گوته ی به پروکه ش پازاوه ده که ن بو نه وهی یه کتر فريو
بدن و له خشته به رن، نه گهر په روه ریگارت بیویستایه نه یده هیشت
دوژمنایه تی ئیمانداران بکه ن و نه و گوته ی پازاوه و به ناوه پروک گه نده لانه
بلاوبکه نه وه، دهی توش وازیان لی بینه له گه ل نه وه شدا واز بینه له هه موو

شټانه‌ی که نه‌وان هه‌لیان به‌ستووه) الانعام ۱۲۲ ،واته: واز بیڼه له گشت گوته و به‌رنامه‌نه و نوسراوه‌کانیان"

وَقَدْ يَكُونُ الْأَعْدَاءُ التَّوْحِيدِ عُلُومٍ كَثِيرَةً وَكُتِبَ وَحُجِّجَ، كَمَا قَالَ تَعَالَى (فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ) (الغافر ۸۳)

پوون کردنه‌وه: "جا له‌وانه‌یه دوژمنانی ته‌وحید هه‌بیټ زانیاری و شاره‌زایی زۆریان بیټ، "وکتب وحجج" کتیب و نوسراوی زۆر ده‌نوسن و بلاوی ده‌که‌نه‌وه بو له‌خسته‌بردنی خه‌لکی که بیسه‌لمینن که ته‌وحید حه‌ق نییه و نه‌و شیرکه‌ی خۆیان حه‌قه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت (واته: کاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتن بۆلایان به‌به‌لگه‌ی ئاشکرا و پۆشنه‌وه، نه‌و کافرا نه‌قبو‌لیان نه‌کرد و خۆیان دل‌خۆش‌کرد به‌و زانسته‌ی که لایان بوو بو دژایه‌تی کردنی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) (الغافر ۸۳)

کوټای به شی یه که م

برگه ی نویه م

بو به رنگار بوونه وهی دوژمنانی دین خو چه کدار کردن به زانستی شهرعی، واجبه.

إِذَا عَرَفْتَ ذَٰلِكَ، وَعَرَفْتَ أَنَّ الطَّرِيقَ إِلَى اللَّهِ لَا بَدَّ لَهُ مِنْ أَعْدَاءِ قَاعِيدِينَ عَلَيْهِ، أَهْلُ فَصَاحَةٍ، وَعِلْمٍ، وَحُجَجٍ فَالْوَاجِبُ عَلَيْكَ أَنْ تَعْلَمَ مِنْ دِينِ اللَّهِ مَا يَصِيرُ سِلَاحًا لَكَ تُقَاتِلُ بِهِ هَؤُلَاءِ الشَّيَاطِينَ الَّذِينَ قَالَ إِمَامُهُمْ، وَمُقَدِّمُهُمْ لِرَبِّكَ، (الْأَقْعَدَنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَا تَيَّيْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمَنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ) الأعراف ، وَلَكِنْ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَى اللَّهِ، وَاصْغَيْتَ إِلَى حُجَجِ اللَّهِ، وَبَيِّنَاتِهِ فَلَا تَخَفْ. وَلَا تَخْزَنَ (أَنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا)

پوون **کردنه وه** : "مادام نه وهشت زانی که پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیان هه میشه دوژمندارن. وه زانیشته که ریگای خودا و دینی خودا هه میشه دوژمنگه لیکی هه یه، هه میشه نه و دوژمنانه له سه ر نه و ریگایه دانیشتون، نه هه لده ستیت و نه وازدینئ بو پیلان گیژان به هه موو جوړیک دژی بانگه وازه که یان و ریبازه که یان که **ته وحیده**، که خاوه نی ره وانیژی و زمانی لوسن، زانستیکی ناحه قیان پییه، یان فه لسه فه یه یان خه وه یان غه له ته حالی بوونه له به لگه کانی قورئان و سوننه ته، واجبه له سه رت که فیژی دینی خوا بیت نه وهنده ی که بوټ ببیت به سلاحيک که به و زانسته به ران بهر شهیتانه کان بجه نگیت، نه و به چکه شهیتانانه ی که ئیمام س پیشه واکه یان

که ئیبلېسه به په‌روه‌دیگاری گووت(واته:ئهی خودایه سویند به‌تۆ که منت لادا له رڼگای راست،ده‌بیټ دابنیشم بۆیان له‌سه‌ر رڼگا راست و په‌وانه‌که‌ت،بۆ ئه‌وه‌ی لایان بدهم له‌سه‌ری،پاشان دیم بۆیان له‌به‌رده‌میان‌ه‌وه،وه له‌دوا وه‌یانه‌وه،زۆربه‌ی عه‌بده‌کانت ده‌بینیته‌وه که سوپاسی تۆ ناکهن،واته شیرکت بۆ په‌یدا ده‌کات)الاعراف ۱۶ به‌لامنه‌یگۆت:له‌سه‌روویانه‌وه دیم بۆیان،چونکه ناتوانیټ رڼگای ره‌حمه‌تی خوا بگریټ

ابن عباس له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌وه:ده‌فه‌رمویټ"له‌به‌رده‌میان‌ه‌وه واته:له‌باره‌ی ئاخیره‌ت گومانیان بۆ درووست ده‌که‌م، له‌دواوه‌یان واته:دونیا‌یان له‌به‌ر چاو ده‌پازی‌نمه‌وه له‌پراستیانه‌وه واته:له‌کرده‌وه چاکه‌کان ساردیان ده‌که‌مه‌وه له‌چه‌پیان‌ه‌وه واته:هه‌وڵ ده‌ده‌م کرده‌وه‌ی خراپیان پئ ئه‌نجام بده‌م.

ماده‌م ئه‌وه رڼگا‌که‌ت بیټ و ئه‌وانه‌ش دوژمنه‌کانت بن،که ده‌بینیت هه‌موو تواناکانیا‌ن خستۆته گه‌ر بۆ دوژمنایه‌تی کردنی دینه‌که‌ت و ئه‌هلی دینه‌که‌ت،که‌واته واجبه له‌سه‌رت که هه‌موو توانای خۆت بخه‌يته گه‌ر بۆ پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی پیلانه‌کانیا‌ن،هه‌تا بیسه‌لمینیت که به‌پراستی عه‌بدی خودایت،به‌لام دلیابه و مه‌ترسه،چونکه **یه‌که‌م** ئه‌گه‌ر دوو شه‌رتت له‌خۆتا به‌دی هی‌نا:

۱: ئه‌گه‌ر به‌دڵ و به‌جه‌سته‌ پرووت کرده‌ خودا و ته‌نها پشتت به‌ خودا به‌ست

۲: له‌گه‌ل‌ئ‌وه‌شدا هه‌و‌لت دا بۆ‌ فی‌ربوونی عیلمی شه‌ری و به‌ جوانی گو‌یت گرت له‌ به‌‌لگه‌کانی خودا و پروونکردنه‌وه‌کانی له‌ قورئان و سوننه‌تدا

دووهم: مه‌شترسه‌ چونکه‌(واته:به‌ ته‌کید پیلانی هه‌موو شه‌یتانه‌کان و به‌‌چکه‌کانیان یه‌‌کجار لاوازه‌)القران له‌به‌رانبه‌ر پیلانی خوا،‌‌چوونکه‌ ئه‌‌گه‌ر تۆ له‌‌گه‌ل‌ خودا بیت د‌ل‌نیا ده‌بیت که‌ خودات له‌‌گه‌ل‌دایه‌ و خوداش وه‌عدی داوه‌ که‌ سه‌ربازه‌کانی خو‌ی سه‌رده‌خات وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت(وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ)الصافات ۱۷۳

ئه‌م بر‌گه‌یه‌ پروونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ فی‌ربوونی زانستی شه‌ری واجبه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسلمان‌یک،‌به‌تایبه‌ت زانستی ته‌وحید و عه‌قیده‌ بۆئه‌وه‌ی بتوان‌یت ره‌ددی دوژمنانی دین و ئه‌ه‌لی بیدعه‌ بداته‌وه‌.

برگه ی دهه م

ئه هلی ته و حید هه می شه سه رکه و تو وه با عه و امیش بیټ

وَالْعَامِيُّ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ يَغْلِبُ الْأَلْفَ مِنْ عُلَمَاءِ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ كَمَا قَالَ
تَعَالَى (وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ) الصافات ۱۷۳ فَجُنْدُ اللَّهِ هُمْ الْغَالِبُونَ بِالْحُجَّةِ
وَاللِّسَانِ كَمَا هُمْ الْغَالِبُونَ بِالسَّيْفِ وَالسِّنَانِ، وَأَنَّمَا الْخَوْفُ عَلَى الْمُوَحِّدِ الَّذِي
يَسْلُكُ الطَّرِيقَ وَلَيْسَ مَعَهُ سِلَاحٌ

پوون **کردنه وه** : "هه رکه سیکی عه و ام که ئه هلی ته و حید بیټ زال ده بیټ
به سه ر هه زار زانای موشریکدا هه رو هک خودای بلند فه رموویه تی (واته : به
ته ئکید سه ربازه کانی ئیمه سه رکه و توون) الصافات ۱۷۳ ،

که واته سه ربازه کانی **الله** سه رکه و توون به به لگه و به زمان، هه رو هک
سه رکه و توون به **شمشیر** و به **رمان**، مه ترسی دؤرانی ش ته نها له سه ر ئه و
یه کخودا په رسته یه، که ده که ویتته پښگا و هیچ سیلاحی کی پښ نه بیټ، واته : زانستی
پښ نه بیټ بو به په رچدانه وهی گومانی گومرپا

تیبني / موسلمانان عه و ام که چه کی زانستی پښ نه بیټ، نابیت پرواته جه نگی
مناقشه وه به ران بهر بیدعه چی و گومراکانه وه، وه خو شی توشی دؤران بکات،
"**جند الله**" مه به ست له سه ربازه کانی **الله** ئه وانه ن که خودا هه رچی ه کی واجب
کرد بیټ له سه ریان جی به جی یان کردو وه، کاریان به و زانسته کردو وه، که خودا
فیری کردوون، گوئیان گرتو وه بو به لگه کانی خودا، به عزی مه ت و
ئی خلا سه وه، بانگه وازی خه لکیش ده که ن بو ئه و پښگایه.

برگه‌ی یازدهه‌م

قورئان پرله‌و به‌لگانه‌ی که په‌ددی گومپایی ده‌داته‌وه

وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا بِكِتَابِهِ الَّذِي جَعَلَهُ (تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ) النحل ٨٩، فَلَا يَأْتِي صَاحِبٌ بِاطِلٍ بِحُجَّةٍ إِلَّا وَفَى الْقُرْآنَ مَا يَنْقُضُهَا، وَيُبَيِّنُ بَطْلَانَهَا كَمَا تَعَالَى (وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا) الفرقان ٣٣

پروون کړدنه‌وه : "نه‌لېه‌ته خدا ئه‌و منه‌ته‌ی کړدووه به‌سه‌رماندا به قورئانه‌که‌ی که کړدوویه‌تی به **تَبْيَانًا** پروونکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتی واته نه‌وشتانه‌ی که ئینسان پېوېستی پېیه‌تی له ئه‌مر و نه‌هی و حه‌لال س حه‌رام و حدود و نه‌حکام **وَهْدًى** نه‌و قورئانه هیدایه‌ته بو زانستی به‌سوود و کړده‌وه‌ی چاکه **وَرَحْمَةً** نه‌نجامه‌که‌شی په‌حمه‌ته چونکه پاداشتی دنیا و ئاخیره‌تی تیډایه، **وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ** نه‌م قورئانه مژده و مزگینى یه بو نه‌و که‌سانه‌ی که‌کاری پېده‌که‌ن "النحل ٨٩: هه‌رکه‌سیک که‌خاوه‌نی هه‌ر رېبازیکی ناحه‌ق بیټ، هه‌ر به‌لگه‌یه‌ک بېنټه‌وه بو خوی ئیلا له قورئاندا یان له‌سوننه‌تدا په‌ددی نه‌وه‌ی تیډایه که به‌لگه‌که‌ی پوچ بکاته‌وه پروونی ده‌کاته‌وه که به‌لگه‌ی نه‌و گومپایه ناحه‌قه‌یه،

"وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ : نه‌و گومپایانه هه‌ر جوړه به‌لگه‌یه‌ک که ده‌پېننه‌وه جار هه‌ر جوړه قیاسی بیټ، یان هه‌ر جوړه گومانیک بیټ، **إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا:** ئیلا خودا له‌به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا حه‌ق و راستی ته‌واوی داوه پیمان

که رهددی ئەوان دەداته‌وه، وه جوانترین پروونکردنه‌وه و ته‌فصیلاتی داوه
پی‌مان،

قَالَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ: هَذِهِ الْآيَةُ عَامَّةٌ فِي كُلِّ حُجَّةٍ يَأْتِي بِهَا أَهْلُ الْبَاطِلِ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ

هه‌ندی‌ک له ته‌فسیرناسان ده‌لین: ئەم ئایاته‌ (ایه ۳۳ سوره‌تی الفرقان) هه‌موو
به‌لگه‌یه‌ک ده‌گریته‌وه که ئەه‌لی باطل ده‌یکه‌نه به‌لگه‌ی ده‌ستیان، هه‌تا رۆژی
قیامه‌ت

به شی دووهم (ره ددی گومانه کان)

"ړه دد و وه لامي گشتگير بو گومراکان"

وَأَنَا أَذْكُرُ لَكَ أَشْيَاءَ مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ جَوَابًا لِكَلَامِ احْتَجَّ بِهِ الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا عَلَيْنَا، فنقول: جَوَابُ أَهْلِ الْبَاطِلِ مِنْ طَرِقَيْنِ: مُجْمَلٌ، وَمُفَصَّلٌ: أَمَّا الْمُجْمَلُ فَهُوَ الْأَمْرُ الْعَظِيمُ، وَالْفَائِدَةُ الْكَبِيرَةُ لِمَنْ عَقَلَهَا، وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ) ال عمران ٧

پروون **کردنه وه** : "منیش چهند شتیکت بو باس ده که م، که خودا له کتیبه کهیدا باسی کردووه، نه وانه ش دهبه وه لام، بو نه و قسانه ی که موشریکه کانی نه م زه مانه ی خو مان کردوویان به به لگه به سه رمانه وه ده لیین وه لامي نه هلی باتل به دوو ریگه ده بیټ:

١: وه لامي گشتگير.

٢: وه لامي ورد و ته فصیلی.

وه لامي گشتگير کاریکی گه وره یه و سوودی زور گه وره یه هیه، بوهر کاتیکی و بو ړه ددانه وهی هه موو گومان و شو به یه ک ده بیټ، نه م وه لامي گشتگيره ش له م نایه ته وهرده گیریت که خودا فه رموویه تی (واته: هه ر نه و خودایه نه م قورئانه ی دابه زاندووه، بو سه رت هه ندیکی نایه ته مو حکه مه کانن واته: نه وانه ی که مه عناکانیان پروون و ناشکرایه، بو هه موو که س، ته نها یه ک

مه‌عنايان هه‌يه و پېچ و په‌نايان نيه، نه‌وانه نه‌سل و نه‌سای قورئان، وه هه‌نديکی دیکه‌شی موته‌شابه‌ن واته: مه‌عناکانيان لای هه‌موو خه‌لکی ته‌واو پروون و ئاشکرانيه و چهند مه‌عنايه‌ک هه‌لده‌گرن، ئينجا نه‌وانه‌ی که له‌دلياندا نيه‌تی نه‌وه‌يان هه‌يه که له‌حق لابده‌ن و شوین کوفر بکه‌ون يان شوین بیدعه بکه‌ون يان شوین ئاره‌زووه‌کانيان بکه‌ون ل،، سئ نيشانه‌يان

تيدايه:

۱_واز ده‌هين له‌و ئايه‌تانه‌ی که موحه‌من واته پروون و ئاشکران خو‌يانی لئ گيل ده‌که‌ن، ئينجا ده‌گه‌رین به شوین نه‌و ئايه‌تانه‌ی که موته‌شابه‌ن واته: نه‌وانه‌ی که مه‌عنايان ته‌واو پروون نيه و چهند مه‌عنايه‌ک هه‌لده‌گرن

۲_مه‌به‌ستان نه‌وه‌يه که خو‌يان و خه‌لکيش توشی لادان و گومرايی بکه‌ن

۳_مه‌به‌ستيان نه‌وه‌يه که ئايه‌ته‌کانی قورئان به ره‌ئ و ئاره‌زووی خو‌يان ته‌فسير بکه‌ن به‌لام هيچ که‌س ته‌ئويل و واتای نه‌و ئايه‌تانه‌ نازانيت جگه‌ له **الله** هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش که که زانسته‌کانی شه‌ريعه‌تدا چه‌سپاون ده‌يزانن

وَقَدْ صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ (إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْمُتَشَابِهَ وَيَتْرَكُونَ الْمُحْكَمَ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَأَحْذَرُوهُمْ) صحيح البخاري ٤٥٤٧

پروون کردنه‌وه: "پيغه‌مبه‌رگيان صل الله عليه وسلم فه‌رموويه‌تی (هه‌رکاتئ نه‌وانه‌ت بينی که ده‌گه‌ران به‌شوین ئايه‌ته موته‌شابه‌کندا، ئا نه‌وانه نه‌وانه‌ن که خودا، باسی کردوون هه‌زه‌ريان لئ بکه‌ن)

پروون کړدنه وه : چه زهريان لى بکهن واته: تیکه لاویان مه کهن گوښان لى مه گرن و سهیری کتیب و نوسراوه کانیان مه کهن، خوټان دوور بگرن له دهزگاګانی راګه یاندنیان، نه وه ک شتیکی ناحهق پرواته دلتانه وه دواي به ئاسانی له دهستی دهرباز نابن

امام بغوی دهغه رمویت: ئه صاحب و تابعین و شوینکه وتوانی ئه وانیش و زانایانی ئه هلی سوننه ت کوک و هاوده نګن له سهر دوژمنایه تی کردنی ئه هلی بیدعه و دوور که وتنه وه لییان "شرح السنّة ج ۱ ص ۲۲۷

مِثَال ذَالِكَ: إِذَا قَالَ لَكَ بَعْضُ الْمُشْرِكِينَ

(الَا اِنَّ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ لَآخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) یونس ۶۲، **وَإِنَّ الشَّفَاعَةَ حَقٌّ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَهُمْ جَاءٌ عِنْدَ اللَّهِ، أَوْ ذَكَرَ كَلَامًا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَسْتَدِلُّ بِهِ عَلَى شَيْءٍ مِنْ بَاطِلِهِ وَانْتَ لَا تَفْهَمُ مَعْنَى الْكَلَامِ الَّذِي ذَكَرَهُ**

پروون کړدنه وه : "نمونه یه کی نه وهی که موشریکان ئایه تی موته شایم. ده که نه به لگه، نمونه ی وه لاهمه که شی نه مه یه: نه گهر موشریک کی گووتی: خودا فه رموویه تی (واته: به ته ئکید نه ولیاګانی خودا هیچ جوړه ترس و خه و فیکیان له سهر نییه و غه مباریش نه بن) یونس ۶۲

وه "شه فاعه تیش" حقه و پیغه مبه رانیس لای خودا پله یان به رزه و ئیمه ش داوا ده که ین له و پیاوچاګانه لای خودا تکامان بو بکهن، یان نه گهر فه رمووده یه کی پیغه مبه ری باس کرد، کردیه به لگه له سهر گوته و ناحه قیه کانی و کاره ناحه قه کانی، توّش له و حاله ته دا به و جوړه تی

نه ده‌گه‌یشتی که نه‌وباسی ده‌کات، نه‌شتوانی وه‌لامی ته‌فصیلی بده‌يته‌وه، نه‌وا بچوره‌سه‌ر نه‌م وه‌لامه‌گشتگیره و به‌سئ خال جوابی بده‌ره‌وه و بلئ:

فَجَاوِبُهُ بِقَوْلِكَ: إِنَّ اللَّهَ ذَكَرَ أَنَّ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ يَتْرَكُونَ الْمُحْكَمَ، وَيَتَّبِعُونَ
الْمُتَشَابِهَ

یه‌که‌م: به‌ته‌ئکید الله له کتابه‌که‌یدا باسی کردووه که نه‌وانه‌ی له دلیاندا نیه‌تیا نیه‌یه‌لابده‌ن له‌حق، واز ده‌هین له‌و ئایه‌تانه‌ی که مه‌عناکانیان لای هه‌موو که‌س رؤشنه و ته‌نهایه‌ک ماعنا هه‌لده‌گرن، وه‌ک تۆ نه‌ی موشریک که وازت له‌و ئایه‌ته‌هیناوه که فه‌رموویه‌تی "فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا" به‌دوای نه‌وه‌دا گه‌راویت که پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی "ان الشفاعة حق" بۆ نه‌وه‌ی به‌ ئاره‌زووی خۆت لیکی بده‌يته‌وه

وَمَا ذَكَرْتُ لَكَ مِنْ أَنَّ اللَّهَ ذَكَرَ أَنَّ الْمُشْرِكِينَ يُقَرِّونَ بِالرُّبُوبِيَّةِ، وَأَنَّهُ كَفَرَهُمْ
بِتَعَلُّقِهِمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ، أَوِ الْأَنْبِيَاءِ، أَوِ الْأَوْلِيَاءِ مَعَ قَوْلِهِمْ (هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ
اللَّهِ) يوتس ۱۸ وَهَذَا أَمْرٌ مُحْكَمٌ بَيْنَ، لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يُغَيِّرَ مَعْنَاهُ

دووهم: نه‌وه‌شم بۆت باسکرد تۆش بۆی باس بکه که خودا باسی موشریکه‌کانی کردووه، که نه‌وان دان ده‌نن به‌وه‌ی الله هه‌رخۆی په‌روه‌ردگاره‌ی باسی نه‌وه‌ش کراوه که نه‌و موشریکانه به‌وه‌ کافر بوون که داوایان له‌ فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران و پیاوچا‌کان ده‌کرد، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌یانگۆت نه‌وانه‌ تکا کار و شه‌فاعه‌تکاری ئیمه‌ن لای الله نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش به‌ ته‌واوی پروون و ئاشکرایه و هه‌چ پێچ و په‌نایه‌ک هه‌لناگریت، هه‌چ که‌سیش ناتوانی‌ت مه‌عناکه‌ی بگۆریت

ذَكَرْتَهُ لِي أَيُّهَا الْمَشْرِكُ مِنَ الْقُرْآنِ، أَوْ كَلَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَا أَعْرِفُ
مَعْنَاهُ، وَلَكِنْ أَقْطَعُ أَنَّ كَلَامَ اللَّهِ لَا يَتَنَاقَضُ. وَأَنَّ كَلَامَ النَّبِيِّ لَا يُخَالِفُ كَلَامَ اللَّهِ
وَهَذَا جَوَابٌ جَيِّدٌ سَدِيدٌ، وَلَكِنْ لَا يَفْهَمُهُ إِلَّا مَنْ وَفَّقَهُ اللَّهُ، فَلَا تَسْتَهِنَ بِهِ، فَإِنَّهُ
كَمَا قَالَ تَعَالَى (وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ) فصلت ۳۵

سییه‌م: ئه‌وه‌ی که بۆ منت باس کرد له قورئان و فه‌رمووده ئه‌ی موشریک!
من به‌و جووره لی ئی تئ ناگه‌م که تۆ باسی ده‌که‌یت، به‌لام دلنیام که ئایه‌ته‌کانی
خودا پیچه‌وانه‌ی یه‌کترین، وه‌ دلنیاشم که فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر پیچه‌وانه‌ی
که‌لامی خودا نییه، واته: ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌ی که تۆ ده‌یه‌ینیته‌وه
پیچه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌ نییه که من بۆتم باس کرد ئه‌مه‌ش وه‌لامیکی راست و
ته‌واوه، به‌لان ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ حالی ده‌بن که خودا هیدایه‌تی داو، ئه‌م
وه‌لامه‌ش به‌که‌م مه‌زانه، چوونکه هه‌روه‌ک خودا فه‌رموویه‌تی (ته‌نها ئه‌و
که‌سانه ئه‌مه وه‌رده‌گرن که صه‌بریان هه‌یه، ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ش وه‌ری ده‌گرن
که خودا به‌شیکی گه‌وره‌ی پیداون

شوبه‌ی یه‌که‌م : ده‌لین

"هه‌رکه‌س ته‌نہا **الله** به‌په‌روہ‌ردگار بزانیٔ ئه‌وه‌ شه‌ریکی بو‌ خوا دانہ‌ناوہ"

وَأَمَّا الْجَوَابُ الْمَفْصَّلُ فَإِنَّ أَعْدَاءَ اللَّهِ لَهُمْ اعْتِرَاضَاتٌ كَثِيرَةٌ عَلَى دِينِ الرُّسُلِ يَصُدُّونَ بِهَا النَّاسَ عَنْهُ، مِنْهَا قَوْلُهُمْ: نَحْنُ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، بَلْ نَشْهَدُ أَنَّهُ لَا يَخْلُقُ، وَلَا يَرْزُقُ، وَلَا يَنْفَعُ، وَلَا يَضُرُّ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِنَّ مُحَمَّدًا صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا، وَلَا ضَرًّا، فَضْلًا عَنْ عَبْدُ الْقَادِرِ، أَوْ غَيْرِهِ وَلَكِنْ أَنَا مُذْنِبٌ، وَالصَّالِحُونَ لَهُمْ جَاءَ عِنْدَ اللَّهِ. وَاطْلُبْ مِنَ اللَّهِ

پوون کردنه‌وه:"دوژمنانی خودا نه‌یاری زور ده‌که‌ن له‌دینی پیغه‌مبه‌ران به‌و هویه‌وه‌ خه‌لکی له‌و دینه‌ دوور ده‌خه‌نه‌وه، یه‌کې له‌وانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ **ده‌لین**: ئیمه‌ شه‌ریک بو‌ خودا دانانیٔ، به‌لکو شاهیدی ده‌ده‌ین که‌ هیچ که‌س خالق نیه‌ جگه‌ له‌ خوا وه‌ هه‌رخوی رزق ده‌دا، هیچ که‌س سوود و زهره‌ری به‌ده‌ست نیه‌ جگه‌ له‌ خوا، هه‌رخوی ئه‌وانه‌ ده‌کات و شه‌ریکی نییه‌، وه‌ شاهیدیش ده‌ده‌ین که‌ محمد صل الله علیه وسلم، خاوه‌نی هیچ سوود و زهره‌ریک نییه‌، چ جای شیخ عبدالقادرالگیلانی یان غه‌یری ئه‌و، به‌لام شتی‌ک هه‌یه‌ که‌ من گو‌باه‌بارم(واته‌ به‌حیسابی خو‌یان گونا‌ه‌بار دوعا‌که‌ی نا‌گاته‌ لای خوا)

ده‌لین: دیاره‌ که‌ پیاو‌چا‌کانیش پله‌یان لای خودا به‌رزه‌(ئه‌گه‌ر داوای هه‌رشتی بکه‌ن لای خودا، ئه‌وا خودا په‌دی ناکاته‌وه‌) بو‌یه‌ داوا ده‌که‌م له‌و ئه‌ولیا و پیاو‌چا‌کانه‌، که‌ تکامان بو‌ بکه‌ن لای خودا، واسیته‌مان بو‌ بکه‌ن لای خودا، که‌ خودا داوا‌کانمان قبول بکات،

فَجَاوِبُهُ بِمَا تَقَدَّمَ: وَهُوَ أَنَّ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مُقِرُّونَ بِمَا ذَكَرْتُ، وَمُقِرُّونَ أَنَّ أَوْثَانَهُمْ لَا تُدَبِّرُ شَيْئًا، وَأَنَّمَا أَرَادَ مِمَّنْ قَصَدُوا الْجَاهَ وَالشَّفَاعَةَ، وَاقْرَأْ عَلَيْهِ مَا ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَوَضَحَهُ

وه‌لامی ئه‌و "شوبه‌یه" به‌م جوړه‌یه:

یه‌که‌م: ئه‌و موشریکانه‌ی که پیغهمبه‌ر جه‌نگی کرد له دژیان، هه‌ر وه‌ک تو شاهیدیان دده‌ا که تهنه‌ا خودا خالقه، وه‌هه‌ر خو‌ی رزق دده‌ات، هه‌رخو‌ی سوود و زهره‌ری به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر به‌لگه‌ت ده‌و‌یت له‌و باره‌یه‌وه ئه‌وا له‌زور شو‌ین‌یک‌ی قورئاندا ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ پوون کراوته‌وه له‌وانه ئه‌و ئایاتانه‌ی بو‌ باس بکه‌ که له (برگه‌ی دووهم: عه‌قیده و کرده‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که پیغهمبه‌ریان بو‌ ره‌وانه کرابوو) هی‌ناومانه

دووهم: ئه‌وه‌ی بو‌ پوون بکریته‌وه که ئه‌و موشریکانه، عه‌قیده‌یان وابوو که ئه‌و پیاوچاک و صالحانه هیچ زهره‌ر و قازانج‌یک‌یان به‌ده‌ست نییه، نه‌بو‌ خو‌یان و نه‌ بو‌ غه‌یری خو‌تان

سی‌ه‌م: ئه‌و موشریکانه، داوایان ده‌کرد له‌ پیاوچاکان که لای خودا تکیان بو‌ بکه‌ن

چوارهم: ئه‌و ئایه‌تانه‌ی بو‌ بخو‌ینه‌وه که خودا له‌ قورئاندا پوونی کردوته‌وه که داواکردن له‌ غه‌یری خودا، وه‌ک پیغهمبه‌ران و پیاوچاکان و کردنی ئه‌وان به‌ تکاکار، ئه‌وه‌ شه‌ریک دانانه بو‌ خودا

یه کئی له وانه ئه و ئایه ته یه که ده فه رمویت (وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) یونس : ۱۸

واته: ئه و موشریکانه غه یری خودا ده په رستن (خویشیان باش ده زانن) که ئه وانه
نه زهره ریان پئ ده گه یه نن و نه قازانجیان پئ ده گه یه نن و ده لئین: ئا ئه وانه
تکاکاری ئیمه ن لای خودا، له کو تاییدا فه رموویه تی: خودا پاکه و بهرز و بلند
له شه ریکایه تیه ی که بو خودایان داناوه

پوون **کردنه وه**: هه ندئ که س ده لئین: ئیمه له پال گوږ و قه بری پیاوچاکاندا
که خودا داوا ده که ین و ده پارپینه وه، چوونکه ئه و شوینانه موباره کن و شوینی
قبول بوونی دوعان، دیاره ئه م جوړه کاره بیدعه یه و شیرکی بچوکه

شوبه‌ی دووهم

"ده‌لین کافره‌کان داویان له **بته‌کان** ده‌کرد و ئیمه‌ش داوا له **پیاوچاکان** ده‌که‌ین!"

فَانْ قَالَ: اِنَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ نَزَلَتْ فِيمَنْ يَعْبُدُ الْاَصْنَامَ، كَيْفَ تَجْعَلُونَ الصَّالِحِينَ مِثْلَ الْاَصْنَامِ؟! اَمْ كَيْفَ تَجْعَلُونَ الْاَنْبِيَاءَ اَصْنَامًا؟

فَجَاوِبُهُ بِمَا تَقَدَّمَ: فَانَّهُ اِذَا اَقْرَأَ اَنَّ الْكُفْرَ اَرَّ يَشْهَدُونَ بِالرُّبُوبِيَّةِ كُلِّهَا لِلَّهِ، وَانَّهُمْ مَا اَرَادُوا مِمَّنْ قَصَدُوا اِلَّا الشَّفَاعَةَ، وَلَكِنْ اِذَا اَرَادَ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ فِعْلِهِمْ وَفِعْلِهِ بِمَا ذَكَرَ

پوون کردنه‌وه : "جا ئه‌گه‌ر تو به‌و جوړه وه‌لامی شوبه‌ی یه‌که‌مت دایه‌وه، جا ئه‌گه‌ر په‌ددی تو‌ی دایه‌وه گووتی: ئه‌و ئایه‌تانه‌ واته‌ ئایه‌تی (وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ) وه‌ ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ش له‌بارهی که‌سانیکه‌وه دابه‌زیون که‌ بتیان ده‌په‌رست، چو‌ن پیاوچاکان و ئه‌ولیاکان ده‌خه‌نه‌ ری‌زی بته‌کابه‌وه؟ یان چو‌ن پی‌غه‌مبه‌ره‌کان ده‌که‌ن به‌ بت؟

وه‌لام : تو‌ش به‌م جوړه وه‌لامی بده‌ره‌وه، که‌ له‌مه‌و پی‌ش باس‌مان کرد، جا ئه‌گه‌ر دانی به‌وه‌دانا که‌کافره‌کان شاهیدیان ده‌دا به‌ هه‌نوو جوړه‌کانی په‌روه‌رگا‌ریدا، هه‌ر جوړه په‌رستنیکیان بو‌ هه‌ر که‌سیک ئه‌نجام دای‌ت، مه‌به‌ستیان ته‌ن‌ها ئه‌وه بو‌وه لای خوا تکیان بو‌ بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر ویستی کاری خو‌ی جیا بکاته‌وه له‌ کاری موشریکان، به‌و گوتانه‌ی

له‌مه‌وبه‌ر، ئه‌وا بوی باس بکه که کافره‌کان له‌په‌رستنی غه‌یری خوادا چوار جوړیان هه‌بوو:

۱_ هه‌ندیکیان بتیان ده‌په‌رست.

۲_ هه‌ندیکیان فریشته‌یان ده‌په‌رست

۲_ هه‌ندیکیان پیغه‌مبه‌ران و ئه‌وکیاکانیان ده‌په‌رست

۴_ هه‌ندیکیان دار و به‌ردیان ده‌په‌رست. ئه‌مه‌ش خور و مانگ و ئه‌ستیره‌کانیش ده‌گریته‌وه کافره‌کان بر‌وایان وابوو رۆحی پیاوچاک یان پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان. له‌ناو بته‌کان دان

فَاذْكُرْ لَهُ اَنَّ الْكُفَّارَ: مِنْهُمْ مَنْ يَدْعُوا الْاَصْنَامَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُوا الْاَوْلِيَاءَ، الَّذِيْنَ قَالَ اللهُ، فِيْهِمْ (اُولَئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اَتِيْهِمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُ..) (الاسراء ٥٧

وَيَدْعُوْنَ عِيْسَى بَنُ مَرْيَمَ، وَاَمَّهُ وَقَدْ قَالَ اللهُ تَعَالٰى (مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صِدِّيْقَةٌ كَاْنَا يَكْلَلِ الْطَّعَامَ اَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ اَنْظُرْ اَنِّيْ يُؤْفَكُوْنَ) (المائدة، ٧٥

روون کردنه‌وه: "بوی باس بکه که ئه‌و کافران هه‌ندیکیان داویان له‌بته‌کان ده‌کرد و هه‌ندیکیان داویان له‌ئه‌ولیاکان ده‌کرد ئه‌مانه‌ش ئه‌وانه‌ن که خودا له‌باره‌یان هه‌ده‌فرموون (واته: بلی به‌و موشریکانه، ئاده‌ی داوا بکه‌ن له‌هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ئیوه ده‌یان په‌رستن تا بو‌تان ده‌ربکه‌ویت، ئایه ئه‌وانه ده‌توانن به‌لایه‌ک به‌ته‌واوه‌تی لابده‌ن له‌سه‌رتان؟ یان ده‌توانن به‌لاکه‌ بگو‌ری؟ یان

بیگوئینه وه بۆ شوئینیکی دی دیاره که ناتوانن، دهی بزائن ئه و که سانهی ئیوه دهیانپه رستن و داوایان لی ده کهن، ئه وانه خوئیان به دواى سه بهب و هوکاریکدا ده گهرئن که له خودا نزیکیان بکاته وه، هه رچی کرده وه یه ک له خودا نزیکیان ده کاته وه، ئه وه ئه نجام ده دهن، "دهی سرنج بدن کامتان له خودا وه نزیکتره" له گه ل ئه وه شدا ئه وان به ته مای په حمه تی خودان و له عه زابی خودا ده ترسین) الاسراء ۵۷

هه ندیکیشیان عیسای کوری مریم و دایکی عیسایان ده په رست له و باره وه خودا فه رموویه تی (واته: عیسای کوری مریم ته نها پیغه مبه ر بووه، ئه و دووانه خواردنیا ن ده خوارد، به روانه چۆن ئایه ته کانیا ن بۆ پروون ده که یه نه وه، پاش ئه م پروونکردنه وه ش به روانه به ره و چی گو مراییه ک ده رۆن؟) المائدة ۷۵

وَ اذْكُرْ لَ قَوْلُهُ تَعَالٰی (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ اِهْوُلْاْ اِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ) السبا ۴۰-۴۱

ئه و ئایه ته شیان بۆ باس بکه که **الله** تعالی فه رموویه تی (واته: له رۆژی قیامه تدا، خودا ئه وانه هه شر ده کات که شه ریکیا ن بۆ خودا داناوه، پاشان به فریشته کان ده لیت: ئایه ئه وانه ئیوه یان ده په رست؟ فریشته کانیش حاشای لی ده کهن و ده لئن: پاک و بیگه ردی بۆتۆ له وهی که شه ریکت هه بی، ته نها تۆ دۆستی ئیمه یت نه ک ئه وانه، به لکو ئه وانه شه یتانه کانیا ن ده په رست" به گو یرایه لی کردنیا ن "زۆربه ی ئه و کافرا نه ئیما نیا ن به شه یتانه کان هه بوو.

(وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ) المائدة : ١١٦

عیسا له شیرک حاشا دهکا: [وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ] نه وکاته ش وهیر بینه که خوی کارزان له روژی قیامه تدا به عیسی کوری مه ریه م دهلی: [أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ] نه ری تو به و خه لکه ت گوت که له جیاتی خوی تاک و ته نیا خوت و دایکت بکه نه دوو خوا؟! [قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ] عیسایش دهلی: خوی! من هه میسه تو به پاک و خاویڼ را ده گرم و، هه رگیزیش بو من ناشی شتیکی ناراست و ناشیاوی وا به رامبه ر به تو بلیم [إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ] نه گهر نه و قسه یه م کردې، بی شک تو خوت ده زانی [تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي] هه رچی له ناخی مندايه تو نه یزانی [وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ] به لام من ده باره ی نه وهی له نه فس و زاتی تودایه شتیکی نه و تو نازانم [إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ] به راستی ته نها هه ر خوتی به هه موو نادیاره کان زانایت .

فَقُلْ لَهُ: عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ كَفَرَ مَنْ قَصَدَ الْأَصْنَامَ. وَكَفَرُوا أَيْضًا مَنْ قَصَدَ الصَّالِحِينَ، وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پرون کردنه وه : ټینجا پي بلې: به به لگه ی نه و نایه تانه ی زابیت که خودا نه و که سه ی به کافر داناوه که هه ر په رستنیک بو بته کان نه نجام بدات، هه روه ها نه و که سه شی به کافر داناوه که هه ر په رستنیک بو هه ر پیاوچاکیک و

سالحیک ئەنجام بدات، پێغه‌مبەریش لەسەر ئەو جەنگی لە دژیان بەرپا کردووه.

شوبه‌ی سییه‌م

"ده‌لین: کافره‌کان داوای پیویستییه‌کانیان له پیاوچاکان ده‌کرد: به‌لام ئیمه داوایان لی ده‌که‌ین تکامان بو بکه‌ن لای خوا"

فَانْ قَالَ: الْكُفَّارُ يُرِيدُونَ مِنْهُمْ. وَآنَا أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ هُوَ النَّافِعُ الضَّارُّ الْمُدَبِّرُ، لَا أُرِيدُ إِلَّا مِنْهُ، وَالصَّالِحُونَ لَيْسَ لَهُمْ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ، وَلَكِنْ اقْصُدْهُمْ أَرْجُوا مِنَ اللَّهِ شَفَاعَتَهُمْ

پروون کردنه‌وه: "ئه‌گهر یه‌کێ له‌و موشریکانه‌ گووتی: کافره‌کان داوای پیویستییه‌کانیان له‌ په‌ره‌ستراوه‌کانیان ده‌که‌ن، بو **نمونه** ده‌یانگووت: ئه‌ی بته‌کان رزقمان بده‌ن، له‌م ناخوشیه‌ نه‌جاتمان بده‌ن، به‌لام من جیام چوونکه‌ شایه‌دی ده‌ده‌م که‌ ته‌نیا **الله** زیان و قانجازی به‌ده‌سته‌ ته‌نیا ئه‌وکاره‌کان ده‌بات به‌پێوه، هه‌رشتی داوا بکه‌م ته‌نیا له‌ خودا داوا ده‌که‌م، نه‌ک له‌پیاوچاکان و مردوو‌ه‌کان، **عه‌قیده‌شم** به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ئه‌و پیاوچاکان و صالحانه‌ هه‌یج کاریکی په‌روه‌ردگاری و درووستکردن و به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کانیان به‌ده‌ست نییه‌. به‌لام من که‌ پروو ده‌که‌مه‌ پیاوچاکان و هاواریان لی ده‌که‌م و نه‌زریان بو ده‌که‌م و قوربانیان بو ده‌که‌م، ئومیدم هه‌یه‌ لای خودا که‌ تکای ئه‌وان قبول بکریت و واسیته‌م بو بکه‌ن.

فَالْجَوَابُ: إِنَّ هَذَا قَوْلُ الْكُفَّارِ سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ، فَاقْرَأْ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى (وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى) الزمر ٣. وقوله تَعَالَى (وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ) يونس ١٨

پروون کردنه‌وه: وه‌لامه‌که ئه‌وه‌یه: که ئه‌م وته‌یه هه‌مان وته‌ی کافره‌کانه ده‌قاوده‌ق. ئه‌و ئایه‌ته‌ی بۆ بخوینه‌وه که خودا فه‌رموویه‌تی (واته: ئه‌وانه‌ی که جگه له‌خوا، دۆستیان بۆخویان داناوه، به‌وه‌ی که عیباده‌تیان بۆ ئه‌نجام ده‌ده‌ن، عوزر بۆ خویان ده‌هی‌نه‌وه و ده‌لێن: ئیمه ته‌نها بۆ ئه‌وه عیباده‌ته‌ژان بۆ ئه‌وانه ئه‌نجام ده‌ده‌ین، هه‌تا به‌تکاو شه‌فاعه‌تیان له‌خودا نزیکیان بکه‌نه‌وه) **الزمر ۳:** ئه‌و ئایه‌ته‌شی بۆ بخوینه‌وه که خوا فه‌رموویه‌تی (واته: ئه‌وانه تکاکاری ئیمه‌ن لای خوای کردگار) **یونس ۱۸**

وَأَعْلَمَ أَنَّ هَذِهِ الشُّبُهَةَ الثَّلَاثَ هِيَ أَكْبَرُ مَا عِنْدَهُمْ، فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ وَضَحَّهَا لَنَا فِي كِتَابِهِ وَفَهِّمْتَهَا فَهَمًّا جَيِّدًا فَمَا بَعْدَهَا أَيْسَرَ مِنْهَا.

بزانه ئه‌م سێ شوبه‌یه‌ گه‌وره‌ترین شوبه‌یه‌ی لای ئه‌وان، جا زانیت خودا له‌قورئاندا بۆمانی پروون کردۆته‌وه تۆش زۆر به‌جوانی لێی حالی بوویت، ئه‌وا ئه‌و شوبه‌انه‌ی له‌مه‌و به‌دوا باس ده‌کړین وه‌لامدانه‌وه‌یان له‌مانه ئاسانتره

شوبه ی چواره م

"ده لاین: په نابردن و داوا کردن له پیاوچاگان عبادت نییه"

فَانْ قَالَ : اَنَا لَا اَعْبُدُ اِلَّا اللَّهَ، وَهَذَا الْاِلْتِجَاءُ اِلَيْهِمْ وَدَعَاؤُهُمْ لَيْسَ بِعِبَادَةٍ، فَقُلْ لَهُ: انتَ تُقِرُّ اَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْكَ اخْلَاصَ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ وَهُوَ حَقُّهُ عَلَيْكَ؟ فَاِذَا قَالَ: نَعَمْ فَقُلْ: بَيْنَ لِي هَذَا الَّذِي فَرَضَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ. وَهُوَ اخْلَاصُ الْعِبَادَةِ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَهُوَ حَقُّهُ عَلَيْكَ، فَإِنَّهُ لَا يَعْرِفُ الْعِبَادَةَ، وَلَا أَنْوَاعَهَا، فَبَيِّنْهَا لَهُ بِقَوْلِكَ: **قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ)** الاعراف ۵۵

فَاِذَا اَعْلَمْتُهُ بِهَذَا فَقُلْ لَهُ: هَلْ عَلِمْتَ هَذِهِ عِبَادَةُ اللَّهِ؟ فَلَا بُدَّ اَنْ يَقُولَ: نَعَمْ: **والدعاء مُخُّ الْعِبَادَةِ**

پوون کړدنه وه : "نه گهر گووتی: من جگه له **الله** که سی دیکه ناپه رستم، وه ئه م په نا بردن و داوا کړدنه له پیاوچاگان عبادت کردن نییه

تو ش له **وه لامدا** دوو نمونه ی بو بهینه ره وه که هه ریه که ی دوو جوابی تیدا یه **یه که م:** له باره ی داوا کردن و پارانه وه ، جوابی یه که م: تو ش له وه لامدا بلئ: نایه دان به وه دا ده نییت که **الله** فه رزی کړدو وه له سهرت که عبادته ته کان به ئی خلا سی بو خودا بکه یت، نه وه ش حه قی خودایه له سهرتو؟ جا نه گهر گووتی: به لئ دان به وه دا ده نییم؟ ئینجا لئ پیرسه: پو م پوون بکه ره وه نه وه ی که خودا فه رزی کړدو وه له سهرت که نه مه یه: پوخته کړدنی هه موو عبادته ته کانه بو خودا به ته نها، که نه وه ش حه قی خودایه له سهرتو؟

جا که، نه‌یزانی عبادت چیه و نه‌و‌عه‌کانیشی نه‌زانی دياره ناشزانیته‌وا
 بوی پروون بکه‌ره‌وه و بلئ: خودا فه‌رموویه‌تی (واته: داواله په‌روه‌ردگاری خوټان
 بکه‌ن، به‌ملکه‌چی و به‌ده‌نگی‌کی له‌سه‌ر خو؟ جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ت پی
 راگه‌یاند "که به‌به‌لگه‌ی ئه‌و ئایه‌ته داواکردن عبادته‌" ئه‌وجا لی پیرسه: ئایا
 زانیوته که داواکردن له خودا عبادته‌؟ دياره به‌ناچاری ده‌لئیت به‌لئ: وه
 داواکردن کروکی عبادته‌تکردن و په‌رسته‌نه.

**فَقُلْ لَهُ: اِذَا اَفْرَزْتَ اِنَّهَا عِبَادَةٌ، وَدَعَوْتَ اللّٰهَ لَيْلًا وَنَهَارًا، خَوْفًا وَطَمَعًا، ثُمَّ دَعَوْتَ
 فِي تِلْكَ الْحَاجَةِ نَبِيًّا، اَوْ غَيْرُهُ، هَلْ اَشْرَكَتَ فِي عِبَادَةِ اللّٰهِ غَيْرَهُ؟ فَلَا بُدَّ اِنْ يَقُولُ:
 نَعَمْ.**

جوابی دووه‌م: ئه‌نجا پی بلئ: مادام دانت به‌وه‌دا نا که داواکردن له خودا
 عبادته‌ته، ئه‌گه‌ر شه‌و‌رؤژ داوات له خودا کرد به‌ترس و ته‌ماعه‌وه، پاشان بو
 ئه‌و پیویستیه داوات له هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک یان له غه‌یری پیغه‌مبه‌ران کرد، ئایا
 له په‌رستنی خودادا غه‌یری خودات کردووه به‌شه‌ریکی خودا یان نا؟
 به‌ناچاری ده‌لئیت: به‌لئ

**فَقُلْ لَهُ: عَلِمْتَ بِقَوْلِ اللّٰهِ (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ)، وَأَطَعْتَ اللّٰهَ، وَنَحَرْتَ لَهُ، هَلْ هَذِهِ
 عِبَادَةٌ؟ فَلَا بُدَّ اِنْ يَقُولُ: نَعَمْ: فَقُلْ لَهُ: اِذَا نَحَرْتَ لِمَخْلُوقٍ: نَبِيٍّ اَوْ جِنِّيٍّ اَوْ
 غَيْرِهِمَا، هَلْ اَشْرَكَتَ فِي هَذِهِ الْعِبَادَةِ غَيْرَ اللّٰهِ؟ فَلَا بُدَّ اِنْ يَقُولُ: نَعَمْ**

دووه‌م: له‌باره‌ی قوربانی کردنه‌وه

جوابی یه که م: ئینجا پئی بلی که زانیت خودا فه رموویه تی (نوئژه کانت ته‌ها بۆ الله بکه و ته‌ها بۆ ئه و قوربانی و سه‌رپین بکه) ئینجا ئه‌گه‌ر گوئپرایه لی خودات کرد و قوربانیت بۆ کرد، ئایا ئه‌مه عیباده‌ته؟ دیاره که ناچاره ده‌لیت: به‌لی عیباده‌تن

جوابی دووهم: لی پیرسه: ئه‌گه‌ر حه‌یوانیکت سه‌رپری بۆ هه‌ر مه‌خلوقیک جا هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک بی‌ت یان جنوکه بی‌ت یان غه‌یری ئه‌وانه ئایه له‌م په‌رسته‌دا غه‌یری خودات کردووه به‌ شه‌ریکی خودا؟ ناچاره له‌ وه‌لامدا بلیت: به‌لی

وَقُلْ لَهُ اَيْضًا: الْمُشْرِكُونَ الَّذِينَ نَزَلَ فِيهِمُ الْقُرْآنُ هَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْمَلَائِكَةَ، وَالصَّالِحِينَ، وَالْآتِ، وَغَيْرَ ذَلِكَ؟ فَلَا بُدَّ اِنْ يَقُولُ: نَعَمْ فَقُلْ لَهُ: وَهَلْ كَانَتْ عِبَادَتُهُمْ اِيَّاهُمْ اِلَّا فِي الدُّعَاءِ، وَالذَّبْحِ، وَالْاِلْتِجَاءِ، وَنَحْوِ ذَلِكَ: وَالْأَفْهَمَ مُقَرُّونَ اَنَّهُمْ عَبِيدُهُ، وَتَحْتَ قَهْرِهِ، وَاِنَّ اللَّهَ هُوَ الَّذِي يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، وَلَكِنْ دَعَوْهُمْ وَالتَّجَوُّوا إِلَيْهِمْ لِلجَّاهِ وَالشَّفَاعَةِ، وَهَذَا ظَاهِرٌ جَدًّا

وه‌لامی دووهم: هه‌روه‌ها پئی بلی: ئه‌و مه‌شریکانه‌ی که قورئانیان له‌ باره‌وه دابه‌زیوه، ئایه فریشته و پیاوچاکان و لات و غه‌یری ئه‌وانه‌یان نه‌ده‌په‌رست؟ ناچاره بلیت: به‌لی

ئینجا پئی بلی: ئایه ئه‌وانه که غه‌یری خودایان ده‌په‌رست ئایه هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو که داوایان له‌ غه‌یری خودا ده‌کرد و قوربانیان بۆ ده‌کرد و هانایان بۆ ده‌بردن؟

ئەگەر نا ئەوان دانیان بەوەدا دەنا که خۆیان عەبدی خودان و لە ژێر دەسەلاتی خودادان، دانیشان بەودا دەنا که تەنها **الله** هەموو کاروبارەکان بەرپۆه دەبات، بەلام موصیبه‌تی هەرە گەورە لەوەدا بوو که ئەوان داویان لەو که سانه دەکرد و پەنایان بۆ ئەوان دەبرد ئەمەش لەبەر ئەوە بوو که ئەوانە لای خودا پلەیان بەرز بوو و تەماعی ئەوەیان هەبوو که لای خودا شەفاعەتیان بۆ بکەن و واسیتەیان بۆ بکەن، ئەم مەسەلەیه‌ش زۆر پوون و ئاشکرایە

شوبه‌ی پینجه‌م

"ده‌لین: ئایه ئینکاری له شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، ده‌که‌یت؟"

فَإِنَّ قَالَ: أَتُنْكِرُ شَفَاعَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَتَبْرَأُ مِنْهَا؟ فَقُلْ: لَا أُنْكِرُهَا وَلَا أَتَبَرَّأُ مِنْهَا، بَلْ هُوَ ﷺ الشَّافِعُ وَالْمُشَفَّعُ، وَأَرْجُوا شَفَاعَتَهُ

پوون کردنه‌وه: "جا نه‌گه‌ر گووتی ئایه ئینکاری له شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، ده‌که‌یت و حاشای لیده‌که‌یت؟"

توش له وه‌لامدا بلێ: هیچ ئینکاری لێ ناکه‌م و حاشای لێ ناکه‌م، به‌لکو شایه‌دی ده‌ده‌م که پی‌غه‌مبه‌رمان صل الله علیه وسلم، شه‌فاعه‌تکاره‌ و کراوه‌ به‌ تکار و شه‌فاعه‌تکار، ئومیدیشم هه‌یه‌ که یه‌کیک بم له‌وانه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، تکار و شه‌فاعه‌تی بو‌ ده‌کات

وَلَكِنَّ لَشَفَاعَةَ كُلِّهَا لِلَّهِ ، كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا) الزمر 44 وَلَا تَكُونُ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِ اللَّهِ كَمَا قَالَ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) البقرة 255 وَلَا يَشْفَعُ النَّبِيُّ فِي أَحَدٍ إِلَّا مِنْ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ فِيهِ كَمَا قَالَ ﷺ (وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى) الأنبياء 28 وَهُوَ لَا يَرْضَى إِلَّا التَّوْحِيدَ كَمَا قَالَ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ) آل عمران 85

به‌لام با چوار شت بزاین:

یه‌که‌م: شه‌فاعه‌ت هه‌موو جوړه‌کانی موټکی خودایه هه‌روه‌ک خودا
فه‌رموویه‌تی (واته: هه‌موو جوړه‌کانی شه‌فاعه‌ت ته‌نہا موټکی خودایه) الزمر ۴۴
که‌واته: موټکی هیچ پیغله‌مبه‌ر و هیچ که‌سیکی نزیک له‌خودا نییہ، له‌وانه‌ی
داوا مه‌که‌ن به‌لکو ته‌نہا له‌خودای داوا بکه‌ن

دووه‌م: شه‌فاعه‌تیش لای خودا ناکریت، ته‌نہا دواي ئه‌وه نه‌بیټ که‌خودا خوی
ئیزن دہدات، هه‌روه‌ک فه‌رموویه‌تی (واته: کی هه‌یه لای خودا شه‌فاعه‌ت
بکات؟ مه‌گه‌ر که‌سی که‌خودا خوی ئیزنی پی بدات

سیپه‌م: هیچ که‌س ناتوانیت تکا و شه‌فاعه‌ت بو هیچ که‌س بکات مه‌گه‌ر بو
که‌سیک که‌خودا خوی ئیزن بدات شه‌فاعه‌تی بو بکات مه‌گه‌ر بو که‌سیک
که‌خودا خوی ئیزن بدات شه‌فاعه‌تی بو بکریت، هه‌روه‌ک خودا
فه‌رموویه‌تی (واته: ئه‌وانه‌ی شه‌فاعه‌ت بو ئه‌وانه شه‌فاعه‌ت بو هیچ که‌س
ناکه‌ن، مه‌گه‌ر بو که‌سیک که‌خودا رازی بی شه‌فاعه‌تی بو بکریت

چواره‌م: خودا رازی نابیت شه‌فاعه‌ت بو هیچ که‌س بکریت جگه‌ له‌ ئه‌هلی
ته‌وحید. هه‌روه‌ک خودا فه‌رموویه‌تی (هه‌رکه‌س جگه‌ له‌ ئیسلام هه‌ر رپباز و
رپگه‌یه‌کی دیکه‌ بگریته به‌ر ئه‌والی قبول ناکریت، به‌ ته‌ئکید ئه‌و که‌سه‌ش له
ئاخیره‌تدا، یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی که‌یه‌کجار خه‌ساره‌تمه‌ندن

فَإِذَا كَانَتْ الشَّفَاعَةُ كُلُّهَا لِلَّهِ ، وَلَا تَكُونُ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ، وَلَا يَشْفَعُ النَّبِيُّ ﷺ
وَلَا غَيْرُهُ فِي أَحَدٍ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ فِيهِ ، وَلَا يَأْذَنُ إِلَّا لِأَهْلِ التَّوْحِيدِ ، تَبَيَّنَ لَكَ أَنَّ

الشَّفَاعَةَ كُلُّهَا لِلَّهِ، فَاطْلُبْهَا مِنْهُ ، **وقل : اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهُ ، اللَّهُمَّ شَفِّعْهُ فِيَّ ، وَأَمْثَالُ هَذَا**

جا مادام بۆمان دهرکه‌وت که

۱: شه‌فاعه‌ت هه‌ر هه‌مووی مو‌لکی خودایه

۲: شه‌فاعه‌تیش ناکریت ئیلا دواي ئه‌وه نه‌بی‌ت که خودا خوی ئیزن ده‌دات

۳: شه‌فاعه‌تیش بۆ هیچ که‌س ناکریت، ئیلا بۆ که‌سیک نه‌بی‌ت که خودای خوی ئیزن ده‌دا که شه‌فاعه‌تی بۆ بکریت

۴: خوداش ئیزن نادات شه‌فاعه‌ت بۆ هیچ که‌س بکریت جگه‌ له‌ ئه‌هلی ته‌وحید لێ‌ده‌دا بۆت دهرکه‌وت که شه‌فاعه‌ت ته‌نها مو‌لکی خودایه، که‌واته ته‌نها له‌ خودای داوا ده‌که‌م و ده‌لیم: خودایه بی‌به‌شم نه‌که‌یت له‌ شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر، خودایه بیکه‌یت به‌ شه‌فاعه‌تکاری من، ئه‌گه‌ر داواي شه‌فاعه‌تی هه‌ر که‌سیکیش بکه‌م هه‌ر به‌و جو‌ره‌ داوا ده‌که‌م

فَإِنْ قَالَ : النَّبِيُّ ﷺ أَعْطِيَ الشَّفَاعَةَ ، وَأَنَا أَطْلُبُهُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ ؟

جا ئه‌گه‌ر گووتی: پی‌غه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، شه‌فاعه‌تی پیدراوه، منیش داواي شتیکی لێ‌ده‌که‌م که خودا پێی داوه

فَالْجَوَابُ : أَنَّ اللَّهَ أَعْطَاهُ الشَّفَاعَةَ وَنَهَاكَ عَنْ هَذَا فَقَالَ : (فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) الجن 18، وَطَلَبْتُكَ مِنَ اللَّهِ شَفَاعَةَ نَبِيِّهِ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عِبَادَةٌ، وَاللَّهُ نَهَاكَ أَنْ تَشْرِكَ فِي هَذِهِ الْعِبَادَةِ أَحَدًا، فَإِذَا كُنْتَ تَدْعُوا اللَّهَ أَنْ يُشَفِّعَ نَبِيَّهُ فِيكَ فَاطْلِعْهُ فِي قَوْلِهِ : (فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا).

وه لّامه‌که‌ی به‌مجوړه‌یه: که‌خودا شه‌فاعه‌تی داوه‌پي، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌هی کردووه‌ لیت، و قه‌ده‌غه‌ی کردووه، که‌داوای تکا و شه‌فاعه‌تی لی بکه‌یت، نه‌وه‌ته‌فه‌رموویه‌تی (واته: له‌گه‌ل خودادا، داوا له‌هیچ‌که‌س مه‌که) نه‌وه‌ش که‌داوای شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر صل الله‌ علیه‌ وسلم، له‌خودا بکه‌یت، نه‌وه‌ عیباده‌ت‌کردنه‌بو خودا، خوداش قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌ لیت که‌له‌م عیباده‌ته‌دا هیچ‌که‌س بکه‌یت به‌شه‌ریکی خودا، جا نه‌گه‌ر تو داوا ده‌که‌یت که‌ نه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌بکات به‌شه‌فاعه‌تکار و تکاکارت، ده‌ی توش‌ئیتاعه‌ی خودا بکه‌ له‌وه‌دا که‌فه‌رموویه‌تی (فلا تدعوا مع الله‌ احدا)

وَأَيْضًا فَإِنَّ الشَّفَاعَةَ أُعْطِيَهَا غَيْرُ النَّبِيِّ ﷺ، فَصَحَّ أَنَّ الْمَلَائِكَةَ يَشْفَعُونَ .
ولأفراطٍ يَشْفَعُونَ، والأولياء يَشْفَعُونَ ، أَتَقُولُ : إِنَّ اللَّهَ أَعْطَاهُمُ الشَّفَاعَةَ فَأَطْلُبُهَا مِنْهُمْ ؟ فَإِنْ قُلْتَ هَذَا ، رَجَعْتَ إِلَى عِبَادَةِ الصَّالِحِينَ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ . وَإِنْ قُلْتَ : لَا ، بَطَلَ قَوْلُكَ : أَعْطَاهُ اللَّهُ الشَّفَاعَةَ وَأَنَا أَطْلُبُهُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ

هه‌روه‌ها وه‌لامی دووه‌میش نه‌مه‌یه: دیاره‌که‌غه‌یری پی‌غه‌مبه‌ریش صل الله‌ علیه‌ وسلم، که‌سانی دیکه‌ش هه‌ن شه‌فاعه‌تیاڼ پي درابیت، له‌حه‌دیسې "صحیح" دا‌هاتووه‌که‌ملائیکه‌ته‌کان شه‌فاعه‌ت ده‌که‌ن، منالی نابالغ‌که‌پیش دایک و باوکیان ده‌مرن، شه‌فاعه‌ت ده‌که‌ن، نه‌ولیاکانیش شه‌فاعه‌ت ده‌که‌ن، نایه‌تو ده‌لیت: نه‌وانه‌ش شه‌فاعه‌تیاڼ پی‌دراوه‌و منیش داوای شه‌فاعه‌ت‌کردنیاڼ لی‌ده‌که‌م؟ جا نه‌گه‌ر نه‌مه‌ت گوت، نه‌وا گه‌رایته‌وه‌بو په‌رستنی پیاوچاکان، نه‌وه‌ی که‌خودا له‌قورئانه‌که‌یدا باسی کردووه‌به‌لام نه‌گه‌ر نه‌مه‌ت گوت: نه‌خیږ داوای له‌وانه‌ش ناکه‌م که‌شه‌فاعه‌تم بو

بکه‌ن، ئە‌وا قسه‌که‌ی خۆت پوچه‌ل کرده‌وه که گۆتت:خودا شه‌فاعه‌تی
پیدراوه و منیش داوای ئە‌و شه‌فاعه‌ته‌ی لیده‌که‌م که خودا پێی داوه

شوبه ی شه شه م

"ده لئین: په نا بردن بو پیاوچاگان شیرک نییه یان ده لئین: شیرک ته نه ا بت په رستییه"

ئه م شوبه یه له ئه نجامی ئه وه دا هاتو وه که ئه وانه ی غه یری خودا ده په رستن، نازانن عیبادت چیه و نازانن شیرک چیه و نازانن ته وحید چیه، توش باش سه رنج بده چی ده لئین و چوون وه لامیان ده ده یته وه:

فَإِنْ قَالَ: أَنَا لَا أَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا ؛ حَاشَا وَكَلَّا ، وَلَكِنَّ الْاِلْتِجَاءَ إِلَى الصَّالِحِينَ لَيْسَ بِشِرْكٍ ۖ .

فَقُلْ لَهُ: إِذَا كُنْتَ تُقِرُّ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ الشَّرْكَ أَعْظَمَ مِنْ تَحْرِيمِ الزَّنا، وَتُقِرُّ أَنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُهُ

فَمَا هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي حَرَّمَهُ اللَّهُ وَذَكَرَ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ؟ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي.

پوون کردنه وه: "ئه گهر گوئی من شه ریک بو خودا دانانیم من دوورم له و کاره و شتی وا له من ناوه شیتته وه توش به دوو جوړ وه لامی بده ره وه:

یه که م بلئ: مادام تو دان ده نییت به وه دا که خودا شیرکی حه رام کردو وه، له زیناش زیاتر حرامی کردو وه، دان به وه شدا ده نییت که خودا هه رگیز لئی خو ش نابیت ده ی پیم بلئ ئه و کاره چیه که خودا حه رامی کردو وه، و له قورنائیشدا باسی کردو وه که لئی خو ش نابیت؟ گومانته نه بیت، ئه و که سه نازانیت شیرک چیه ناشزانیت ته وحید چیه

فَقُلْ لَهُ: كَيْفَ تُبَرِّئُ نَفْسَكَ مِنَ الشَّرِكِ وَأَنْتَ لَا تَعْرِفُهُ؟ أَمْ كَيْفَ يُحَرِّمُ اللَّهُ عَلَيْكَ هَذَا وَيَذْكُرُ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ وَلَا تَسْأَلُ عَنْهُ وَلَا تَعْرِفُهُ؟ أَتَظُنُّ أَنَّ اللَّهَ يُحَرِّمُهُ وَلَا يُبَيِّنُهُ لَنَا؟

پوون کردنه‌وه: تۆش بلی:چۆن خۆت به‌ری ده‌که‌یت له شیرک و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نازانیت شیرک چییه؟! یان چۆن خودا ئه‌وکاره‌ت له‌سه‌ر حرام ده‌کات و باسی ئه‌وه‌ش ده‌کات که خودا لی خوش نابیت، چۆن ئه‌وه‌نده بی غه‌میت، سوئالی له‌باره‌وه ناکه‌یت؟ و هه‌ول ناده‌یت فی‌ربیت؟ ئایا وا گومان ده‌به‌یت که خودا شیرکی حرام کردووه و بۆمانی پوون ناکاته‌وه که شیرک چییه؟

فَإِنْ قَالَ: الشَّرِكُ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ ، وَنَحْنُ لَا نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ، فَقُلْ لَهُ : مَا مَعْنَى عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ ؟ أَتَظُنُّ أَنَّهُمْ يَعْتَقِدُونَ أَنَّ تِلْكَ الْأَخْشَابَ وَالْأَحْجَارَ تَخْلُقُ وَتَرْزُقُ وَتُدَبِّرُ أَمْرَ مَنْ دَعَاهَا ؟ فَهَذَا يُكَذِّبُهُ الْقُرْآنُ.وَإِنْ قَالَ: هُوَ مَنْ قَصَدَ خَشْيَةَ، أَوْ حَجَرًا ، أَوْ بَنِيَّةً عَلَى قَبْرِ أَوْ غَيْرِهِ ، يَدْعُونَ ذَلِكَ وَيَذْبَحُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ : إِنَّهُ يَقْرِيْنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ، وَيَدْفَعُ اللَّهُ عَنَّا بَرَكَتَهُ أَوْ يُعْطِينَا بِبَرَكَتِهِ

جا ئه‌گه‌ر گو‌تی:شیرک واته:بته‌رستی،ئیمه‌ش بت ناپه‌رستین،لی پیرسه مه‌عنای بت په‌رستی چییه؟ تۆ وا ده‌زانیت که کافره‌کانی کۆن که بت په‌رستیان ده‌کرد،عه‌قیده‌یان وا بووه که،ئهو دار و به‌ردانه خالقن و رزقی خه‌لکی ده‌دهن و کاروباری ئهو که‌سانه به‌رپوه ده‌به‌ن که هاواریان بۆ ده‌به‌ن و داوای پیوستیه‌کانیان لی ده‌که‌ن؟خۆ ئه‌گه‌ر وا ده‌زانیت ئه‌وه قورئان ئه‌مه‌ی به‌ درۆ خستۆته‌وه جائه‌گه‌ر گو‌تی:بت په‌رستی ئه‌وه‌یه:هه‌رکه‌سی به **دل** یان به **کرده‌وه**

ړوو بکاته دارېک یان بهردیک، یان بیناییه ک له سهر قه برېک بیت یان له سهر غه یری قهر بیت، نه وه موشریکه کان داویان لیده کهن و قوربانی و سهر برپیان بو ده کهن "یان هه رجوره عباده تیکیان بو نه نجام ددهن" **ده لېن:** ئا نه وانه له خودامان نزیک ده که نه وه، به بهر که تی نه وانه وه، خودا به لامان له سهر لاده دات، یان به بهر که تی نه وانه وه خودا پیمان ده به خشیت **فَقُلْ : صَدَقْتَ ، وَهَذَا هُوَ فِعْلُكُمْ عِنْدَ الْأَحْبَارِ وَالْأَبْنِيَةِ الَّتِي عَلَى الْقُبُورِ وَغَيْرِهَا. فَهَذَا أَقَرُّ أَنْ فَعَلَهُمْ هَذَا هُوَ عِبَادَةُ لِأَصْنَامٍ، وَهُوَ الْمَطْلُوبُ**

توش له وه لامدا بلې: راستت کرد، نه و کاره ی نه وان هه مان کاری ئیوهیه، که تی که وتوون، که لای بهرد و له لای نه و بینایانه نه نجامی ددهن که له سهر قه بران، و له شوینانی دیکه شدا دروستکراون، بهم شیوهیه، دانی به وه دانا که نه م کاره یان هه مان کاری بت په رستییه، به مه ش گه یشینه مه به ست که **ړوونکردنه وهی شیرک ته وحید**

وَيُقَالُ لَهُ أَيْضًا قَوْلُكَ "الشِّرْكُ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ" هَلْ مُرَادُكَ أَنَّ الشِّرْكَ مَخْصُوصٌ بِهَذَا؟ وَإِنْ الْإِعْتِمَادُ عَلَى الصَّالِحِينَ، وَدُعَاءُهُمْ لِيَدْخُلُوا فِي ذَلِكَ؟ فَهَذَا يَرُدُّهُ مَا ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ مِنْ كُفْرِ مَنْ تَعَلَّقَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ، أَوْ عَيْسَى، أَوْ الصَّالِحِينَ فَلَا بُدَّ أَنْ يُقَرَّرَ لَكَ أَنَّ مَنْ أَشْرَكَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ، أَحَدًا مِنَ الصَّالِحِينَ فَهُوَ الشِّرْكُ الْمَذْكُورُ فِي الْقُرْآنِ، وَهَذَا هُوَ الْمَطْلُوبُ

وه لامی دووهم: پېی بلې: که تو ده لییت: شه ریک دانان بو خودا بت په رستییه، ئایا مه به ستت نه وهیه که شیرک ته نها بت په رستی ده گریته وه؟، واده زانیت که

پشت به‌ستن به پیاوچاکان و داواکردن لیان شیرک نییه؟ ، واده‌زانیته
داواکردن و پارانه‌وه لیان ناچیتته ریزی شیرکه‌وه؟

ئه‌مه‌ش خودا به‌وه رهددی داوه‌ته‌وه که له قورئانه‌که‌یدا باسی کافر بوونی ئه‌و
که‌سه‌ی کردووه که دلی په‌یوه‌ست بکات به فریشته‌کان یان به عیساوه یان به
پیاوچاکانه‌وه ، ناچار که دان بنی به‌وه‌دا که هه‌رکه‌سی له په‌رستنی خودادا هه‌ر
پیاوچاکي بکات به‌شهریکی خوا، ئه‌مه‌ ئه‌و شیرکه‌یه که له قورئاندا باسی
کردووه، ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستی ئیمه‌یه

وَسِرُّ الْمَسْأَلَةِ أَنَّهُ إِذَا قَالَ: "أَنَا لَا أَشْرِكُ بِاللَّهِ"، فَقُلْ لَهُ: وَمَا الشِّرْكُ بِِ اللَّهِ
فَسِرُّهُ لِي؟ فَإِنْ قَالَ: هُوَ عِبَادَةُ الْأَصْنَامِ، فَقُلْ: وَمَا مَعْنَى عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ؟ فَسِرُّهَا
لِي؟ وَإِنْ قَالَ: أَنَا لَا أَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ، فَقُلْ: مَا مَعْنَى عِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؟
فَسِرُّهَا لِي

نه‌ینی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش "واته جوابی ئه‌م شو به‌یه به کورتی ئه‌وه‌یه،"

ئه‌گه‌ر گوئی: من شهریک بو خودا دانانیم

بلی: شهریک دانان بو خودا چییه بۆم پروون بکه‌ره‌وه؟

ئه‌گه‌ر شیرک بت په‌رستییه

بلی: ئه‌ی مه‌عنای بت په‌رستی چییه؟ بۆم پروون بکه‌ره‌وه؟

ئه‌گه‌ر گوئی: من جگه‌ له **الله** هیچی دیکه ناپه‌رستم،

تۆش لیی پیرسه: دهی په‌رستی خودا به‌ته‌ن‌ها و بی شه‌ریک چییه؟ مه‌عنای پروون بکه‌ره‌وه؟

فَإِنْ فَسَّرَهَا بِمَا بَيَّنَّهُ الْقُرْآنُ فَهُوَ الْمَطْلُوبُ وَإِنْ لَمْ يَعْرِفْهُ فَكَيْفَ يُدَّعَى شَيْئًا وَهُوَ لَا يَعْرِفْهُ؟ وَإِنْ فَسَّرَ ذَلِكَ بِغَيْرِ مَعْنَاهُ بَيَّنَّتْ لَهُ لآيَاتِ الْوَاضِحَاتِ فِي مَعْنَى الشِّرْكِ بِاللَّهِ، وَعِبَادَةُ الْأَوْثَانِ وَإِنَّهُ الَّذِي يَفْعَلُونَ فِي هَذَا الزَّمَانِ بِعَيْنِهِ، وَإِنَّ عِبَادَةَ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ هِيَ الَّتِي يُنْكِرُونَ عَلَيْنَا، وَيَصِحُّونَ مِنْهُ كَمَا صَاحَ اخْوَانُهُمْ حَيْثُ قَالَ (أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ) ص، ۵

جا ئه‌گهر به‌و جوړه ته‌فسیری کرد و پروونی کرده‌وه که قورئان پروونی کردوته‌وه ئه‌وه گه‌یشتینه مه‌به‌ست، جا ئه‌گهر نه‌یزانی پئی ده‌لیت چوون دیعایه‌ی شتی ده‌کات و خوئی به‌خاوه‌نی شتی ده‌زانیټ که نازانیټ ئه‌و شته چییه؟

جا ئه‌گهر به‌مه‌عنايه‌کی هه‌له‌ته‌فسیری کرد، ئه‌وا تۆش ئه‌و ئایه‌ته‌پروونانه‌ی بو‌باس ده‌که‌یت که مه‌عنای شه‌ریک دانان بو‌خودا پروون ده‌کاته‌وه، و مه‌عنای بت په‌رستی پروون ده‌کاته‌وه، ئه‌م کاره‌ی که له‌م زه‌مانه‌دا ده‌یکه‌ن، هه‌مان شته‌که له‌قورئاندا باسی کراوه و کافره‌کانی کوون ئه‌نجامیان ده‌دا، ئه‌مه‌ش واته‌په‌رستنی خودا به‌ته‌ن‌ها بی شه‌ریک، هه‌مان ئه‌و شته‌یه‌که ئیمه‌کاری پیده‌که‌ین و بانگه‌وازی بو‌ده‌که‌ین، ئه‌مانه‌به‌کاریکی خراپی ده‌زانن و له‌تاوا‌هاواریان لی هه‌ستاوه، هه‌روه‌ک براکانیان له‌ده‌ست بانگوازی **ته‌وحید** و **یه‌کخواپه‌رستی** هاواریان لی هه‌ستا و گووتیان (واته: ئایا ئه‌و هه‌موو

په‌ستراوه‌ی نه‌هیشته و ته‌ن‌ها یه‌ک په‌ستراوی هیلایه‌وه، به‌راستی نه‌مه شتیکی
زور عه‌جیبه‌! ص ۵

شوبه ی حه وته م

"ده لئین: کافره کانی کۆن ته نه ها به وه کافر بوون، که گووتیان خودا کور و کچی هه یه"

فَإِنْ قَالَ: إِنَّهُمْ لَا يَكْفُرُونَ بِدَعَاءِ الْمَلَائِكَةِ، وَالْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّمَا يَكْفُرُونَ لِمَا قَالُوا: الْمَلَائِكَةُ بَنَاتُ اللَّهِ، وَنَحْنُ لَمْ نَقُلْ عَبْدُ الْقَادِرِ بْنِ اللَّهِ، وَلَا غَيْرُهُ

پوون کردنه وه: "جا نه گهر گوتی: نه وان به و کاره کافر نه بوون که داوایان له ملائیکه ته کان و پیغه مبه ران کردو وه، به لکو به وه کافر بوون که گووتیان: ملائیکه ته کان کچانی خودان، به لام ئیمه هه رگیز نه مانگووتو وه شیخ عبدالقادری گه یلانی کوری خودایه، به که سی دیکه شمان نه گووتو وه فلان کوری فلان

فَالْجَوَابُ: إِنَّ نِسْبَةَ اللَّهِ الْوَلَدِ إِلَى اللَّهِ كُفْرٌ مُسْتَقْبَلٌ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ،) وَالْأَحَدُ: الَّذِي لَا نَظِيرَ لَهُ. وَالصَّمَدُ: الْمَقْصُودُ فِي الْحَوَائِجِ، فَمَنْ جَحَدَ هَذَا فَقَدْ كَفَرَ وَلَوْ لَمْ يَجْحَدْ السُّورَةَ

وه لامی نه مهش به م جو ره یه'

یه که م: دیاره که هه ر که س بلیت خودا منالی هه یه، نه مه کوفریکه به ته نه ها هه ر خوی سه ر به خویه، الله ده فه رموی (بلی نه ی محمد "الله" تاک و ته نه یه) نه گهر گو تر له چی ته نه یه ؟ ده لئین: له زاتی خویدا ته نه یه واته هیچ که سی نییه. ته نه یه له سیفه ته کانیدا، واته: نه و سیفه تانه ی که نه و هه یه تی هیچ که س نییه تی. وه له ناوه کانی شیدا ته نه یه ، الله الصمد: واته: ته نه ها الله جی نیازه که

پيويستيه کانمان بو بهيئته دي جا هه رکه س ئينکاري له مه بکات نه وه **کافر** ده بيت، با ئينکاري نه وه ش نه کات که خدا له نه خيري سوږه ته که دا فهرموويه تي: که سي لي نه بووه وه که سيشي ليناييت

وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى (مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ) الْمُؤْمِنُونَ ٩١، فَفَرَّقَ بَيْنَ النَّوعَيْنِ، وَجَعَلَ كُلًّا مِنْ كُفْرًا مُسْتَقْبَلًا وَقَالَ تَعَالَى (وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ) الانعام ١٠٠، فَفَرَّقَ بَيْنَ كُفْرَيْنِ، وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذَا أَيْضًا أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِدُعَاءِ اللَّاتِ مَعَ كَوْنِهِ رَجُلًا صَالِحًا لَمْ يَجْعَلُوهُ ابْنُ اللَّهِ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعِبَادَةِ الْجِنَّ لَمْ يَجْعَلُوهُمْ كَذَلِكَ

وهلامی دووه م: خودا فهرموويه تي (خودا هيچ مناليکي بوخوي دانه ناوه، له گه ل نه ويشدا هيچ په رستراويکي ديکه نيه) **المؤمنون** نه وه ته هه ردوو نه وعه کوفره که ي جيا کردو ته وه، هه ريه که له وانه ي کردوو به کوفريکي سه ربه خو هه روه ها **الله** تعالی ده فهرموويه تي (نه وکافرانه شهريکيان بو خودا داناه که جنوکه ن، يان جنوکه يان کردوو به شهريکي **الله** به وه ي که عيباده ته کان بو نه وان نه نجام دده ن، له هه مان کاتدا خو يان ده زانن که خودا نه وانه ي درووستکردوو، وه به درو و بو هتانه وه کچ و کورپان بو خودا داناه، نه وانه نه و کار و کرده و ه يان به نه و په پري نه فامي و بي عيلميه وه نه نجاميان داوه) **الانعام**

سه رنج بده خودا هه ردوو نه وعه کوفره که ي به جيا باس کردوو، که يه **کيکيان**: شهريک دانانه بو خودا و **دووه ميان**: داناني کوږ و کچه بو خودا

وهلامی سیهم: نهوانه ی که کافر بوون بهوهی که "لات" یان دهپه رست که پیاوچاکیک بووه، نه یانده گوت "لات" کوپی خودایه، نهوانه ش که به هو ی جنوکه په رستنه وه کافر بوون، جنوکه کانیا ن به کوړ و کچی خودا نه زانیوه

وَكَذَلِكَ اِيضًا الْعُلَمَاءُ وَجَمِيعُ الْمَذَاهِبِ الْأَرْبَعَةِ يَذْكُرُونَ فِي بَابِ (حُكْمُ الْمُرْتَدِّ) أَنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا زَعَمَ أَنَّ لِلَّهِ وَلَدًا فَهُوَ مُرْتَدٌّ وَإِنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ فَهُوَ مُرْتَدٌّ فَيُفَرِّقُونَ بَيْنَ النَّوَاعِي، وَهَذَا فِي غَايَةِ الْوُضُوحِ

وهلامی چواره م: ههروها هه موو زانایان، و هه ر چوار مه زه به که له باسی حوکمی مورتدا باسی نه وه یان کردووه: نه گهر موسلمانن گوتی خودا مندالی هه یه، نه وه مورته ده بوته وه، وه نه گهر شه ریکی بو خودا دانا نه وه مورته ده بوته وه، زانایان هه ردوو جوړه که یان به جیا دانا وه نه م مه سه له ش یه کجار رو شن و ئاشکرایه

شوبه‌ی هه شته م

"ده‌لین: ئیمه کهس ناپه‌رستم جگه له خوا، به‌لام له کرده و هیان وانین"

وان قال (الْأَنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) یونس ۶۲

پوون کردنه وه: "ئه‌گه‌ر گۆتی خودا فه‌رموویه‌تی (ئه‌ولیاکانی خودا هیچ ترسیکیان له‌سه‌ر نییه و غه‌مباریش نابن) ته‌واو مه‌به‌ستی موشریک ئه‌وه‌یه مادام ئه‌ولیاکان غه‌مبار نابن، ئه‌گه‌ر ئیمه داوای هه‌رچییه‌ک له ئه‌ولیاکان بکه‌ین، ئه‌وا خودا ئه‌و داواکاریانه‌مان دینیته دی بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ولیاکان غه‌مبار نه‌بن

فَقُلْ: هَذَا هُوَ الْحَقُّ، وَلَكِنْ لَا يُعْبَدُونَ، وَنَحْنُ لَمْ تُنْكَرِ الْأَعْبَادَتُهُمْ مَعَ اللَّهِ، وَشَرَكْتُمْ مَعَهُ، وَالْأَفَالَوَاجِبُ عَلَيْكَ حُجَّتُهُمْ، وَاتِّبَاعُهُمْ، وَالْإِقْرَارُ بِكِرْمَاتِهِمْ

تۆش له وه‌لامدا بلێ: ئه‌مه‌ راسته‌ که ئه‌ولیاکان ترسیان له‌سه‌ر نییه و غه‌مبار نابن، به‌لام ئه‌ولیاکان ده‌بیته‌ خۆیان عیباده‌ت بکه‌ن نه‌ک عیباده‌تیان بۆ بکریته‌، ئیمه‌ ته‌نها ئینکاری له‌وه‌ ده‌که‌ین که له‌گه‌ڵ په‌رستی خودادا ئه‌وانیش بپه‌رستین، بکرین به‌شه‌ریک و هاوبه‌شی خودا، واجییشه‌ له‌سه‌رت که ئه‌وانت خۆش بوویه‌ت، و شوینیان بکه‌ویت له‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانیادا، و دان بنییت به‌ که‌راماته‌کانیان

وَلَا يَجْحَدُ كَرَامَاتِ الْأَوْلِيَاءِ إِلَّا أَهْلُ الْبِدْعِ وَالضَّلَالَاتِ، وَدِينُ اللَّهِ وَسَطٌ بَيْنَ طَرَفَيْنِ، وَهُدًى بَيْنَ ضَلَالَتَيْنِ، وَحَقٌّ بَيْنَ بَاطِلَيْنِ،

هیچ کهس ټینکاری له که پرماتی نه ولیاگان ناکات، مه گهر نه وانه ی که له سهر رېبازی بیدعه و گومرایین، دینی خوداش میان په ویه له نیوان دوو لایه نی زیاده پړوی و که مړه وی "که یه کیکیان نه ولیا په رستییه و دووهمیان ټینکاری کردنی که پرماتی نه ولیاگانه" دینی خودا هیدایه ته له نیوان دوو گومراییدا، حه ق و راستی له نیوان دوو ناحه قیدا

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ هَذَا الَّذِي يُسَمِّهُ الْمُشْرِكُونَ فِي زَمَانِنَا "الاعتقاد" هُوَ الشِّرْكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ، وَقَاتَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، النَّاسَ عَلَيْهِ

جا که زانیت نه و کاره ی که موشریکه کانی نه م زه مانه {واته: زه مانى شیخ محمدی کوری عبدالوهاب} پې ده لېن: عه قیده پې بوون، لای خو شمان له **کوردستان** پې ده لېن: عاقیه بوون به شیخ و نه ولیاگان، نه وه هه مان نه وشیرکه یه که قورنای له باره وه دابه زیوه و پیغه مبه ریش له سهر نه وه دژى خه لکی جه نگاوه

فَاعْلَمْ، أَنَّ الشِّرْكَ الْأَوَّلِينَ أَخَفُّ مِنْ شِرْكَ أَهْلِ زَمَانِنَا بِأَمْرَيْنِ:

احدهما: ان الاولين لا يشركون، ولا يدعون الملائكة، والاولياء، والاولثان، مع الله الا في الرخاء، واما في الشدة فيخلصون لله الدين "الدعاء"

ټینجا بزانه که شیرکی کافره کانی سه رده می پیغه مبه ر سوکتره، له شیرکی خه لکی نه م زه مانه له دوو:

یه که م: نه وه یه که نه و موشریکه نه ی کون که شه ریکیان بو خودا داده نا و داویان له ملائیکه ته کان و نه ولیاگان و بته کان ده کرد ته نها له کاتی خو شی و

ئارامیدا ئه‌و کارانه‌یان ده‌کرد، به‌لام له‌کاتی ناخو‌شی و سه‌ختی و ته‌نگانه‌دا، ته‌نها له‌خودایان داوا ده‌کرد و ته‌نها له‌و ده‌پارانه‌وه و ته‌نها ئه‌ویان ده‌په‌رست، جا بو‌ سه‌لمانندی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ دانه‌ر چوار ئایه‌تی هی‌ناوه

خو‌لاو ﴿﴾ (من ته‌نها باسی یه‌ک ئایه‌ت ده‌که‌م)

قال تعالی (وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ، فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ اعرضتم وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا) الاسراء ٦٧

خوای گه‌وره ده‌فرمویت (کاتی توشی حالیکی خراپ ده‌بن که "مه‌ترسی خنکانه له‌به‌حردا" هه‌مووی ئه‌وانه‌ی که ئیوه‌هاوارتان بو‌ ده‌بردن و داواتان لیده‌کردن نه‌له‌ دلتاندا ده‌مین و نه‌له‌سه‌ر زمانتان جگه‌له‌ ناوی الله که ته‌نها هاوار له‌و ده‌که‌ن و شه‌ریکی بو‌ دانانی، به‌لام هه‌ر خودا ئیوه‌ی نه‌جات دا و ئیوه‌ی گه‌یانده‌و شکانی پشتان کرده‌ئو یه‌کخواپه‌رسته‌ی که له‌به‌حردا فی‌ری بوون، مرو‌فه‌کانیش سیفه‌تیا‌ن وایه‌که‌ زور کوفر ده‌که‌ن

فَمَنْ فِيهِمْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ الَّتِي وَضَحَّهَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَهِيَ أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَاتَلَهُمُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَدْعُونَ اللَّهَ، وَيَدْعُونَ غَيْرَهُ فِي الرِّخَاءِ

جا هه‌ر که‌س له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ تیب‌گات، که خودا له‌کتیبه‌که‌یدا پروونی کردوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌: ئه‌و موشریکانه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خودا صل الله علیه وسلم، جه‌نگی به‌ریا کرد له‌دژیا‌ن، خودایان ده‌په‌رست و غه‌یری خوداشیا‌ن ده‌په‌رست ئه‌مه‌له‌کاتی خو‌شیدا

واما في الضَّرَاءِ وَالشُّدَّةِ فلا يدعون الا الله، وحده لا شريك له وَيَنْسَوْنَ ساداتهم
تَبَيَّنَ لَهُ الْفَرْقَ بَيْنَ شَرِكِ اهل زماننا وشرك الاولين ولكن اين مَنْ يَفْهَمُ هذه
المسألة فَهَمًّا رَسِخًا وَالله المستعان

به لّام له کاتی ته نگانه و ناخوشیدا ته نها خودایان ده په رست و داوایان له هیچ
که س نه ده کرد جگه له **الله**، له داوا و پارانه وه کاند ا هیچ که سیان نه ده کرد به
شهریکی، وازیان له نه ولیا و سهیده کانیان ده هیئا، جا هر که سیک له م
مه سه له یه حالی بوو، نه و بوی ناشکرا ده بیټ که چی جیاوازیه کی گه وره هه یه
له نیوان شیرکی خه لکی نه م زه مانه و شیرکی نه وانه ی سه رده می پیغه مبه ر صل
الله علیه وسلم، به لّام نه و که سه له کوپیه که له م مه سه له یه به جوانی حالی
بیټ "وه بزانیټ که نه و موشریکانه ی سه رده می زوو کوټایان نه هاتوو به لکو
که سانیکی له خویان خراپتریان له پاش به جیماوه

ولامر الثاني: ان لاولين يدعون مع الله اناسا مقربين عندالله: اما نبيا، او اما وليا
واما ملائكة، او يدعون اشجارا او احجارا مُطِيعَةً لِلّهِ ليست عاصية

جیاوازی دووهم: موشریکه کانی زوو له گه لّ خودا په رستیدا داوایان له
که سانیک ده کرد که نزیک بوون له خوداوه، یان پیغه مبه ر بوون یان نه ولیا
یان ملائیکه ت بوون، یان نه وه بوو داوایان له دار و به رد ده کرد، که نه و
که سانه و نه و دار و به ردانه گوټپرایه لی خودا بوون، له خودا یاخی بوون

واهلُ زَمَانَنَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ اِنَاسًا مِنْ اَفْسَقِ النَّاسِ، وَالَّذِينَ يَدْعُوهُمْ هُمْ الَّذِينَ
يَحْكُونَ عَنْهُمْ الْفُجُورَ مِنَ الزِّنَا، وَالسَّرِقَةِ، وَتَرَكَ الصَّلَاةَ وَغَيْرَ ذَلِكَ

به‌لام موشريکه‌کانی ئەم زهمانه له‌گه‌ل ئەوه‌دا که خودا په‌رستی ده‌که‌ن، ده‌رۆن له‌ جوړه‌ که‌سانیک ده‌پارپنه‌وه و داوای پيويستيه‌کانيان لیده‌که‌ن و عبادەتيان بۆ ده‌که‌ن، که‌ ئەو به‌ حيساب پياوچاکانه، له‌ هه‌موو خه‌لکی خراپ‌ترن" هه‌يانه به‌ حيسابی خويان ئەوه‌نده‌يان عبادەت کردووه، گه‌يشتوونه پله‌يه‌کی به‌رز که‌ هيچ واجيباتيکی دينيان له‌سه‌ر نه‌ماوه و پيويست ناکات خودا بپه‌رستن" ئەوانه‌ش که‌ عبادەتيان بۆ ده‌که‌ن هه‌ر خويان ده‌گيرنه‌وه که‌ **شيخ و ئەولياکانيان**: زينا ده‌که‌ن و دزی ده‌که‌ن و نويز ناکه‌ن و چه‌نده‌ها شتی خراپي ديکه‌ش له‌ باره‌يانه‌وه ده‌گيرنه‌وه

والذي يعتقد في الصالح، او الذي لا يعصي مثل الخشب والحجر أهون ممن يعتقد فيمن يشاهد فسقه وفساده، ويُشهد به

جا ئەو که‌سه‌ی که‌ عه‌قیده‌ی به‌ پياوچاکيک هه‌بيت، يان عه‌قیده‌ی به‌ شتی ببيت که‌ ئەو شته‌ له‌ خودا ياخی نابيت، وه‌ک دار و به‌رد، ئەمه‌ گوناوه‌که‌ی سوکتره‌ ئەو که‌سه‌ی که‌ عه‌قیده‌ی به‌ که‌سيک بيی، که‌ به‌ ئاشکرا فه‌ساد و خراپه‌کانی ببينریت، شایه‌دیشی له‌سه‌ر بدریت" ئەگه‌ر چی هه‌ردووکیان هه‌ر موشريکن"

شوبه‌ی نویه م

"ده‌لین: هه‌رکه‌س گووتی "لا اله الا الله" به‌هیچ شتی کافر نابیت"

إِذَا تَحَقَّقْتَ أَنَّ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَصَحُّ عَقُولًا
وَخَفُّ شِرْكًَا مِنْ هَؤُلَاءِ، فَاعْلَمْ أَنَّ لِهَؤُلَاءِ شُبُهَةً يوردونها عَلَى مَا ذَكَّرْنَا وَهِيَ مِنْ
أَعْظَمِ شُبُهَاتِهِمْ، فَاصْنَعْ سَمْعَكَ لِجَوَابِهَا:

پوون کردنه‌وه : "مادام له‌وه‌دا باسماں کرد بۆت ده‌رکه‌وت که ئه‌وانه‌ی
پێغه‌مبه‌ر صل الله عليه وسلم، جه‌نگی به‌رپا کرد له‌ دژیان عاقلتر بوون له‌م
موشریکانه‌ی ئیستا و شیرکه‌که‌یان له‌ شیرکی ئه‌مانه‌ی ئیستا سوکتر
بووه: ئینجا بزانه‌ که ئه‌وانه‌ شو به‌یه‌کیان هه‌یه، ده‌یه‌ین به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا که
باسماں کرد، ئه‌م شو به‌یه‌ش گه‌وره‌ترین شو به‌یه‌ی ئه‌وانه‌، ده‌ی تۆش جوان
گوئی بگه‌ر بۆ وه‌لامه‌که‌ی

وَهِيَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: أَنَّ الَّذِينَ نَزَلَ فِيهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَشْهَدُونَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ، وَيُكَذِّبُونَ الرَّسُولَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيُنْكِرُونَ الْبَعْثَ، وَيُكَذِّبُونَ
الْقُرْآنَ، وَيُجْعَلُونَهُ سِحْرًا، وَنَحْنُ نَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
وَنُصَدِّقُ الْقُرْآنَ ، وَنُؤْمِنُ بِالْبَعْثِ ، وَنُصَلِّي ، وَنُصُومُ ، فَكَيْفَ تَجْعَلُونَنَا مِثْلَ
أُولَئِكَ ؟!

ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌لین: ئه‌وانه‌ی که قورئان له‌ باره‌یان هه‌ دابه‌زیوه‌ شایه‌دی
نادهن به‌ "لا اله الا الله" پێغه‌مبه‌ر صل الله عليه وسلم، به‌پاست
نازان، ئینکاری له‌ زیندوو بوونه‌وه‌ ده‌که‌ن، قورئان به‌ درۆ ده‌زانن و به‌سیحری

ده‌زانن، به‌لام ئیمه له‌وان جیاوازین نه‌وه‌ته ئیمه شایه‌دی ده‌دهین به "لا اله الا الله" وه شایه‌دی ده‌دهین به محمد صل الله علیه وسلم، که‌ره‌وانه کراوی خودایه، ئیمه قورئان به راست ده‌زانین، و باورمان به زیندوو‌بوونه‌وه هه‌یه، نو‌یتر ده‌که‌ین، پوژوو ده‌گرین، چو‌ن ئیمه ده‌خه‌نه ریزی نه‌وانه‌وه؟ هه‌ر به‌وه‌ش وازتان نه‌هیناوه، به‌لکو ئیمه له‌وانیش به خراپ‌تر ده‌زانن

فَالْجَوَابُ: أَنَّهُ لَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ كُلِّهِمْ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَدَّقَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي شَيْءٍ وَكَذَّبَهُ فِي شَيْءٍ ، أَنَّهُ كَافِرٌ لَمْ يَدْخُلْ فِي الْإِسْلَامِ. وَكَذَلِكَ إِذَا آمَنَ بِبَعْضِ الْقُرْآنِ وَ جَحَدَ بَعْضَهُ كَمَنْ أَقَرَّ بِالتَّوْحِيدِ وَ جَحَدَ وَجُوبَ الصَّلَاةِ ، أَوْ أَقَرَّ بِالتَّوْحِيدِ وَالصَّلَاةِ وَ جَحَدَ وَجُوبَ الزَّكَاةِ، أَوْ أَقَرَّ بِهَذَا كُلِّهِ وَ جَحَدَ الصَّوْمَ ، أَوْ أَقَرَّ بِهَذَا كُلِّهِ وَ جَحَدَ الْحَجَّ ، وَلَمَّا لَمْ يَنْقُدْ أَنَا فِي زَمَنِ النَّبِيِّ ﷺ لِلْحَجِّ أَنْزَلَ اللَّهُ فِي حَقِّهِمْ : (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) آل عمران 97

وه‌لامی یه‌که‌م: نه‌وه‌یه که هه‌ج جیاوازیه‌ک نییه له‌ نیوان ته‌واوی زانایاندا:

١: که هه‌رکه‌سیک، پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، به‌راست بزانی‌ت له شتی‌کدا" یان له هه‌زار شتا به راستی بزانی‌ت" و پاشان به‌دروی بخاته‌وه له ته‌نها یه‌ک شتا، نه‌وا نه‌و که‌سه کافره و نه‌هاته‌وه‌وه ناو ئیسلامه‌وه

٢: هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر باوه‌ری هینا به هه‌ندی‌ک له قورئان و ئینکاری له به‌شیکی تری کرد" هه‌مان حوکی هه‌یه"

۳: نمونه‌یه‌کی دیکه: وهک ئه‌و که‌سه‌ی که‌دان ده‌نیت به **ته‌وحید** و ئینکاری له‌وه بکات که نویتز واجبه" با خویشی نویتز بکات هه‌مان حوکمی هه‌یه

۴: نمونه‌یه‌کی تر: ئه‌گه‌ر دانی نا به **ته‌وحید** و به نویتزا، به‌لام ئینکاری له‌وه کرد که زه‌کات واجب بی‌ت

۵: نمونه‌یه‌کی دیکه: ئه‌گه‌ر دانی نا به هه‌موو ئه‌وانه‌دا، به‌لام ئینکاری له‌پوژوو

۶: نمونه‌یه‌کی تر: ئه‌گه‌ر دانی نا به هه‌موو ئه‌وانه‌دا و ئینکاری له‌حه‌جی مالی خودا کرد" با خویشی حه‌ج بکات هه‌مان حوکمی هه‌یه" ئه‌وه بوو که‌سانیک له‌زه‌مانی پی‌غه‌مبه‌ردا ملکه‌چ نه‌بوون بو حه‌ج، خودا له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه ئه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: (واته: عیباده‌تکردنی خودا به‌ته‌ها واجبه له‌سه‌ر ته‌واوی خه‌لکی، به‌وه‌ی که‌حه‌جی مالی خودا بکه‌ن، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌یه‌که‌توانایان هه‌یه ئه‌و رپ‌گایه‌بهرن، جا هه‌ر که‌س کافر بی‌ت" واته: باو‌ری نه‌بی‌ت به‌واجب بوونی ئه‌وا خودا هیچ موحتاجی دره‌ستکراوه‌کانی نییه

وَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا كَلِمَةٍ وَجَحَدَ الْبَعْثَ كَفَرَ بِالْإِجْمَاعِ وَحَلَّ دَمُهُ وَمَالُهُ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى : (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا * أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا) النساء 150 - 151 فَإِذَا كَانَ اللَّهُ قَدْ صَرَّحَ فِي كِتَابِهِ : أَنَّ مَنْ آمَنَ بِبَعْضٍ وَكَفَرَ بِبَعْضٍ ، فَهُوَ الْكَافِرُ حَقًّا ، زَالَتْ هَذِهِ الشُّبُهَةُ ، وَهَذِهِ هِيَ الَّتِي ذَكَرَهَا بَعْضُ أَهْلِ الْإِحْسَاءِ فِي كِتَابِهِ الَّذِي أَرْسَلَهُ إِلَيْنَا.

نمونه‌یه‌کی دیکه: هه‌رکه‌س دان بنیّت به هه‌موو ئەوانه‌دا که باس‌مان کرد، به‌لام ئینکاری له زیندوو بوونه‌وه بکات به‌ئیکجماعی ته‌واوی زانایان کافر ده‌بیّت و خوین و مالی حه‌لال ده‌بیّت هه‌روه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت(واته: ئەوانه‌ی کوفر و بی باورپی ده‌که‌ن به‌خودا و به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی و ده‌لین ئیمان ده‌هینین به‌هه‌ندیک له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان و ئیمان ناهینن به‌هه‌ندیکیان، وه‌ده‌یان‌ه‌ویت له‌م ناوه‌نده‌دا ریگایه‌ک هه‌ل‌ب‌ترین، ئا ئەوانه‌کافری ته‌واون و ئەو په‌ری کافرن) جا که خودا له‌کتیبه‌که‌یدا به‌ئاشکرا باسی ئەوه‌ی کردوو هه‌رکه‌س ئیمان به‌ینیت به‌هه‌ندیکی و کوفر بکات به‌هه‌ندیکی، ئەوه‌کافری ته‌واوه.... ئەوا ئەم شو‌به‌یه‌ده‌ره‌و‌یت‌ه‌وه ئەمه‌ش هه‌مان ئەو شو‌به‌یه‌که هه‌ندیک له‌ئه‌ه‌لی ئیحسان، له‌و نامه‌یه‌دا که بۆمانی نارد بوو باسی کردبوو

سى وه لامي شوبه‌ی نويه م

وه لامي دووهم

وَيُقَالُ أَيْضًا: إِذَا كُنْتَ تُقِرُّ أَنَّ مَنْ صَدَّقَ الرَّسُولَ ﷺ فِي كُلِّ شَيْءٍ ، وَجَحَدَ
وَجُوبَ الصَّلَاةِ ، أَنَّهُ كَافِرٌ حَلَالُ الدِّمِّ وَالْمَالِ بِالْإِجْمَاعِ وَكَذَلِكَ إِذَا أَقَرَّ بِكُلِّ
شَيْءٍ إِلَّا الْبَعْثَ ، وَكَذَلِكَ لَوْ جَحَدَ وَجُوبَ صَوْمِ رَمَضَانَ ، وَصَدَّقَ بِذَلِكَ كُلِّهِ
لَا تَخْتَلِفُ الْمَذَاهِبُ فِيهِ ، وَقَدْ نَطَقَ بِهِ الْقُرْآنُ كَمَا قَدَّمْنَا

ئه‌گه‌ر تو دانت به‌ودا نا که هه‌رکه‌سیک باوهر به پیغبه‌ر بکات صل الله علیه
وسلم، له هه‌موو شته‌کاندا، به‌لام ئینکاری له‌وه بکات که نویژ واجب بی‌ت، ئه‌وا
ئه‌و که‌سه کافره و خوین و مائی حه‌لآله، ئه‌مه به یه‌کده‌نگی هه‌موو
مه‌زه‌به‌کان و هه‌موو زانایان

۱: هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر: ئه‌گه‌ر نا به هه‌موو شته‌کانا، به‌لام ئینکاری له
زیندوو بوونه‌وه‌ی دوا‌ی مردن کرد هه‌مان حوکمی هه‌یه

۲: هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئینکاری له واجب بوونی رۆژووی ربه‌مه‌زان بکات، هه‌موو
دینیش به‌راست بزانی‌ت هه‌ر هه‌مان حوکمی هه‌یه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه هیچ کام
له مه‌زه‌به‌کان نا‌کوک نین، قورئانیش له باره‌ی هه‌مان شته‌وه دواوه، هه‌روه‌ک
له پێشدا باس‌مان کردوو

فَمَعْلُومٌ أَنَّ التَّوْحِيدَ هُوَ أَعْظَمُ فَرِيضَةٍ ۖ جَاءَ بِهَا النَّبِيُّ ﷺ ، وَهُوَ أَعْظَمُ مِنَ
الصَّلَاةِ ، وَالزَّكَاةِ ، وَالصَّوْمِ ، وَالْحَجِّ ، فَكَيْفَ إِذَا جَحَدَ الْإِنْسَانُ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ

الْأُمُورِ كَفَرَ وَلَوْ عَمَلٍ بِكُلِّ مَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ ﷺ ، وَإِذَا جَحَدَ التَّوْحِيدَ الَّذِي هُوَ دِينُ الرُّسُلِ كُلِّهِمْ لَا يَكْفُرُ؟! سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَعْجَبَ هَذَا الْجَهْلَ

ئینجا مه‌علومه که **ته‌وحید** گه‌وره‌ترین واجبه که پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، هی‌ناو‌یه‌تی **ته‌وحید** گه‌وره‌تره له نویژ و زه‌کات و پړوژوو گرتن و حه‌ج‌کردن دهی چۆن نه‌گه‌ر ئینسان ئینکاری هه‌ر یه‌کئ له‌و شتانه بکات، **کافر** ده‌بی‌ت، با‌کاریش بکات به‌گشت نه‌و شتانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، هی‌ناو‌یه‌تی؟

به‌لام نه‌گه‌ر ئینکاری له **ته‌وحید** بکات که دینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه، نه‌ی نه‌مه‌یان چۆن **کافر** ناب‌ی‌ت، سبحان الله نه‌م جه‌هل و نه‌فامیه‌ چه‌نده‌ عه‌جیبه‌ وه‌لامی سی‌یه‌م

وَيُقَالُ أَيْضًا : هَؤُلَاءِ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَاتَلُوا بَنِي حَنِيفَةَ ، وَقَدْ أَسْلَمُوا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَهُمْ يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَيُؤَدِّنُونَ وَيُصَلُّونَ

نه‌و هاو‌ه‌لانه‌ی پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم، جه‌نگیان له‌ دژئ **به‌نو حه‌نیفه** به‌رپا‌کرد، "که نه‌وانه‌ عه‌شیره‌تیکی گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب بوون و موسه‌یله‌مه‌یان به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌زانی" له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، چه‌نده‌ها کرده‌وه‌ی چاکیان هه‌بوو: له‌وانه‌ش نه‌وه‌بوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا صل الله علیه وسلم، موسلمان بوو‌بوون و شایه‌دیان ده‌دا به‌ "**لا اله الا الله**" وه‌شایه‌دیان ده‌دا که محمد صل الله علیه وسلم، په‌وانه‌کراوی خودایه، بانگیان ده‌دا و نویژیشیان ده‌کرد

فَإِنْ قَالَ : إِنَّهُمْ يَقُولُونَ : إِنَّ مُسَيْلَمَةَ نَبِيٌّ.

قُلْنَا : هَذَا هُوَ الْمَطْلُوبُ ، وَإِذَا كَانَ مَنْ رَفَعَ رَجُلًا إِلَى رُتَبَةِ النَّبِيِّ ﷺ كَفَرَ ، وَحَلَّ مَالَهُ وَدَمَهُ ، وَلَمْ تَنْفَعُهُ الشَّهَادَتَانِ وَلَا الصَّلَاةُ ، فَكَيْفَ بِمَنْ رَفَعَ شَمْسَانَ أَوْ يُوسُفَ أَوْ صَحَابِيًّا أَوْ نَبِيًّا إِلَى مَرْتَبَةِ جَبَّارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟! سُبْحَانَ اللَّهِ! مَا أَعْظَمَ شَأْنَهُ! (كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) الروم 59

ئەگەر گوئی: ئەوان شایەتیان دەدا کە موسەیلەمە پیغەمبەرە "لەبەر ئەوەی بە کافر دانران" ئیسمەش دەلییین ئەمە مەبەستە کەمانە ئەگەر کەسیک پیاویک بەرز بکاتەووە بۆ پلە ی پیغەمبەرایەتی پیغەمبەر صل الله علیه وسلم، ئەووە ئەو کەسە بەم کارە ی **کافر** دەبیّت، مأل و خوینیشی حەلال دەبیّت. هەردوو شایەتومانە کە ی. هیچ سوودی نەبیّت بۆی، هەروەها نوێژەکانیشی سوودی نەبیّت، ئە ی ئەو کەسە ئەگەر "شەمسان" یان "یوسف" یان ئەصحابە یە ک، یان پیغەمبەریک بەرز بکاتەووە بۆ پلە ی خودای ئاسمانە کان و زەوی، دەبیّت حوکمی چی بیّت؟! سبحان الله کاری خودا چەندە گەورە یە دەفەر مویّت (واتە: بەم شیوہ یە خودا مۆر دەدات لە دئی ئەوانە ی کە نازانن) الروم ۵۹

وه لامي چـوارهـم

وَيُقَالُ أَيْضًا : الَّذِينَ حَرَّقَهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالنَّارِ ، كُلُّهُمْ يَدَّعُونَ الْإِسْلَامَ وَهُمْ مِنْ أَصْحَابِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، وَتَعَلَّمُوا الْعِلْمَ مِنَ الصَّحَابَةِ وَلَكِنْ اعْتَقَدُوا فِي عَلِيٍّ مِثْلَ الْإِعْتِقَادِ فِي يُوسُفَ وَشَمْسَانَ وَأَمْثَالِهِمَا ، فَكَيْفَ أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى قَتْلِهِمْ وَكُفْرِهِمْ؟ أَتَظُنُّونَ أَنَّ الصَّحَابَةَ يُكْفِرُونَ الْمُسْلِمِينَ؟ أَمْ تَظُنُّونَ أَنَّ الْإِعْتِقَادَ فِي "تَاجٍ" وَأَمْثَالِهِ لَا يَضُرُّ، وَالْإِعْتِقَادَ فِي عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُكْفِرُ؟

ئەوانەى كە ئىمام على كورپى ئەبوو تاليب، بە ئاگر سووتاندى چەندىن چاكهى گەوره گەورەيان هەبوو لەو چاكانەيان ئەو بوو:

—هەموويان خوڤيان بە موسلمان دەزانی و ئەوانەش هەندىك بوون لە هاوۀلانی ئىمام على خودالى رازى بىت، ئەوانە زانستى شەرعىيان لە هاوۀلانهوه وەرگرتبوو بەلام خراپەيەكەيان هەبوو كە **عه قیدەيان** بە ئىمام على هەبوو، وەك ئەو خەلكەى ئەم سەردەمە، واتە: سەردەمى شیخی ئىسلام محمد بن عبدالوهاب" باورپان بە "يوسف" و "شەمسان" هاوشیوه كانیان هەیه، سەیری هەموو هاوۀلان یەك دەنگ بوون لەسەر **كوشتنیان** و لەسەر **بەكافردانانیان** جا ئیوه سى رینگاتان لە پێشه:

یه كه م: ئەو هیه ئیوه وا گوومان دەبەن كە هاوۀلاكانیش موسلمانان بە #كافر دەزانن

دووه‌م: یان ئیوه وا گوومان دهبه‌ن که **عقیده** بوون به "تاج" وه هاو شیوه‌کانی

زیانی نییه و #عه‌قیده بوون به ئیمامی علی موسلمانانی پی #کافر ده‌بیّت

سیه‌م: ئه‌وه‌یه که دان بنین به **عه‌قیده** که هه‌رکه‌سیک شه‌ریکی بو **الله**

دانا، نه شایه‌تومان و نه هیچ کام له کرده‌وه چاکه‌کانی هیچ سوودیکی نییه

وه لامي پينجه م

وَيُقَالُ أَيْضًا : بَنُو عُبَيْدِ الْقَدَّاحِ الَّذِينَ مَلَكَوا الْمَغْرِبَ وَمِصْرَ فِي زَمَانِ بَنِي الْعَبَّاسِ ، كُلُّهُمْ يَشْهَدُونَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَيَدَّعُونَ الْإِسْلَامَ ، وَيُصَلُّونَ الْجُمُعَةَ وَالْجَمَاعَةَ ، فَلَمَّا أَظْهَرُوا مُخَالَفَةَ الشَّرِيعَةِ فِي أَشْيَاءَ دُونَ مَا نَحْنُ فِيهِ ، أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَيْهِمْ وَقَاتَلَهُمْ ، وَأَنَّ بِلَادَهُمْ بِلَادُ حَرْبٍ ، وَغَزَاهُمْ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى اسْتَنْقَذُوا مَا بِأَيْدِيهِمْ مِنْ بِلَادِ الْمُسْلِمِينَ ،

ئوه بوو نه وه کانی **عوبه يد_القداح** که بوونه پادشا و کاربه دهستی مه غریب و مصر له سهرده می عه باسیه کان، هه موویان شایه دیان ددها به "**لا اله الا الله**" شایه دیشیان ددها به وهی که محمد صل الله علیه وسلم، په وانه کراوی خودایه، خویشیان به ئه هلی ئیسلام ده زانی، نویژی جومعه و جه ماعه تیان ده کرد، هه رکه به ئاشکرا له شه ریعت لایاندا، که ئه و کاره ی ئه وان که متریش بووه له وهی که له م سهرده مه ی ئیمه دا ده کړیت، ته واوی زانایانی ئیسلام یه کده نگ بوون له سهر ئه وهی که ئه وانه **کافرن** و به رپا کردنی جه نگ له دژیان واجبه، له سهر ئه وهش یه کده نگ بوون که ولاته که یان ولاتی جه نگه، موسلمانانیش له گه لیان که وتنه جه نگه وه، هه تا هه موو ولاته کانی موسلمانان له ده ست سنده وه

تیبینی: نه وه کانی **عوبه یدی_القداح** کیین: ئه وانه به درؤ و بوختانه وه خویان ناو نابوو **فاطمیه کان** هه ندی میژوو نووسان، له راستیدا ئه وانه ئه و یه هود و مه جوس بوون له سهره تای سده دی سییه می کوچیدا سه ریان هه لدا، #ابن_الجوزی نامه یه کی نوی له دژیان به ناوی **النصر_علي_المصر**

ئوهو بوو به دهستی **صلاح_الدين** و سوپاکه ی له سالی ۵۶۷ هجریدا ته فر و
تونا کران... الحمد لله

وه لامي شه شه م

وَيُقَالُ أَيْضًا: إِذَا كَانَ الْأَوَّلُونَ لَمْ يَكْفُرُوا إِلَّا لِأَنَّهُمْ جَمَعُوا بَيْنَ الشِّرْكِ وَتَكْذِيبِ
الرَّسُولِ وَالْقُرْآنِ ، وَإِنْكَارِ الْبَعْثِ وَغَيْرِ ذَلِكَ ، فَمَا مَعْنَى الْبَابِ الَّذِي ذَكَرَهُ
الْعُلَمَاءُ فِي كُلِّ مَذْهَبٍ بَابُ: حُكْمِ الْمُرْتَدِّ "وهو المسلم الذي يكفر بعد اسلامه

ئه گهر کافره کانی کون به حیسابی ئیوه، ته نه به وه کافر بوو بوون که کومه لیک
کوفریان به یه که وه نه جام دابوو" که شریکیان بو خودا دانا بوو، پیغه مبه ر
و قورئانیان به درو زانیوه، و ئینکاری زیندوو بوونه وه یان کردوو، چهنده ها
کوفری دیکه شیان کردوو، ئه وه هه موو کوفره یان کردوو ئینجا به کافر
حسیب کراون، جا ئه گهر وایت، ئه ی ئه وه باسانه مه عنای چیه که زانیانی
شهریعت له هه موو مه زه به کاندایان کردوو له کتیبه کانی شهریه تدا
به ناوی (باب حکم المرتد) واته: باسی حوکمی هه لگه راوه، که پیناسه یان کردوو
گووتیانه "ئوه موسلمانیه که له دواي موسلمان بوونی کافر بیته وه

ثُمَّ ذَكَرُوا أَنْوَاعًا كَثِيرَةً ، كُلُّ نَوْعٍ مِنْهَا يَكْفُرُ وَيُجِلُّ دَمَ الرَّجُلِ وَمَالَهُ ، حَتَّى أَنَّهُمْ
ذَكَرُوا أَشْيَاءَ يَسِيرَةً عِنْدَ مَنْ فَعَلَهَا، مِثْلُ كَلِمَةٍ يَذْكُرُهَا بِلسَانِهِ دُونَ قَلْبِهِ ، أَوْ
كَلِمَةً يَذْكُرُهَا عَلَى وَجْهِ الْمَرْحِ وَاللَّعِبِ

پاشان زانیان چهنده ها جوړ له کوفریان باس کردوو، چه ندين نمونه یان
له سهر هیناو ته وه، ههر دانه یه ک له و جوړانه به ته نه ها، موسلمان ی پي کافر

دہیٔت "باسی ئہوہشیان کردوہ کہ بہ تہنہا یہ ک عہ قیدہ، یان بہ تہنہا یہ ک
کردوہ یان بہ تہنہا یہ ک گوٲہ کافر دہیٔت "خوین و مالی ئہو کہ سہشی پئ
حہ لال دہیٔت بؤ موسلمانان، ہہ تا ئہو زانایانہ باسی چہند شتیکی بچوکیان
کردوہ "کہ لای خہ لکی بچوکن" کہ ہہ رکہ سیٲک بیٲکات پئ کافر دہیٔت، #وہ ک
ئہ گہر کہ لیمہ یہ کی بہ دہم گووت و بہ دل باورپی پئ نہ بوو، یان ئہ گہر
وشہ یہ کی گوٲ لہ پرووی گالتہ و مزاحہ وہ

کوټا وه لامي شوبه ی نویه م

وه لامي حه وته م

وَيُقَالُ أَيْضًا : الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ فِيهِمْ : (يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ) التوبة 74 أما سَمِعَتَ اللَّهَ كَفَرَهُمْ بِكَلِمَةٍ مَعَ كَوْنِهِمْ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَيُجَاهِدُونَ مَعَهُ وَيُصَلُّونَ ، وَيُزَكُّونَ ، وَيُحْجُّونَ ، وَيُؤَحِّدُونَ.

ئهو انه ی که الله له باره یانه وه دهفه رمویت (واته:ئهو مونافیقانه سویند دهخون به خدا که شتی وایان نه گووتووه، سویند به خدا که لیمه یه کیان گووت که کوفر بوو، وه کافریش بوون له دوا ی ئه وهی که موسلمان بوون) التوبة 74

گویت گرت له وته ی خدا که ئه وانی به کافر دانا به وهی ته نه یه ک که لیمه یان گووتبوو، له گه ل ئه وه شدا چه نندین چاکه ی گه وره گه وره یان هه بوو، له و چاکانه یان ئه وه بوو: له سه رده می پیغه مبه ردا صل الله علیه وسلم، بوون و له گه ل ئه ودا جهادیان ده کرد و نویژیان ده کرد و زه کاتیان ده دا و حه جیان ده کرد و خودایان به ته نه ده زانی و شه ریکیان بو دانه ده نا

وَكَذَلِكَ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ فِيهِمْ : (قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ * لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ) التوبة 65 - 66 فِهَؤْلَئِ الَّذِينَ صَرَّحَ اللَّهُ فِيهِمْ أَنَّهُمْ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَهُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ ، قَالُوا كَلِمَةً ذَكَرُوا أَنَّهُمْ قَالُوهَا عَلَى وَجْهِ الْمَرْحِ

ههروهه ها ئه وانه ش که خودا له باره یانه وه فه رموویه تی (واته: پیا یان بل ی ئایا به خودا و به ئایه ته کانی و به پیغه مبه ره کانی گالته جاری و سوکایه تیتان ده کرد، هیچ عوزری بۆخوتان نه هیئنه وه، به ته ئکید ی ئیوه بوون به کافر دوا ی ئه وهی که ئیمان تان هیئابوو) التوبه 65- 66، ئا ئه وانه که خودا به ئاشکرا باسی ئه وانی کردو وه که کافر بوون پاش ئه وهی که ئیمان یان هیئابوو، له گه ل ئه وه شدا ئه وان له گه ل پیغه مبه ری خودا بوون، له غه زای ته بوکدا، که لیمه یه کیان گوتبوو، لای پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم. عوزریان بۆ خویان هیئایه وه که له پرووی میزاح و گالته وه گووتبوویان

فَتَأْمَلْ هَذِهِ الشُّبُهَةَ وَهِيَ قَوْلُهُمْ : تُكْفِرُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَنْسَاءَ يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيُصَلُّونَ وَيَصُومُونَ. ثُمَّ تَأْمَلْ جَوَابَهَا ، فَإِنَّهُ مِنْ أَنْفَعِ مَا فِي هَذِهِ الْأَوْرَاقِ

جا تۆش جوان سه رنجی ئه م **شوبه یه** بده و ل ی وورد به ره وه، ئه ویش ئه وه یه که ده ل یئ: ئیوه که سانیک له موسلمانان به کافر ده زانن که شایه دی ده دن به **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** و نو یژیش ده که ن و پۆژووش ده گرن، پاشان تۆش جوان له جوابه که ی ورد به ره وه، له بهر ئه وه وات پ ی ده ل ییم چوونکه ئه مه به سوودترین باب ته له م کتیبه دا

وه لامي هه شته م

وَمِنَ الدَّلِيلِ عَلَى ذَلِكَ أَيْضًا : مَا حَكَى اللَّهُ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَعَ إِسْلَامِهِمْ وَعِلْمِهِمْ وَصَلَاحِهِمْ ، أَنَّهُمْ قَالُوا لِمُوسَى : (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) (الأعراف 138 ، وَقَوْلُ أَنَسٍ مِنَ الصَّحَابَةِ : ((اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ ..)) (فَحَلَفَ النَّبِيُّ ﷺ ، أَنَّ هَذَا نَظِيرُ قَوْلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ : أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا . [صحيح ، المشكاة (٨، ٥٤)

به لگه يه کي دیکه ش نه وه يه که خدا له باره ی نه وه کانی ئیسرا ئیله وه بومان ده گير پته وه، له گه ل نه وه دا موسلمان بوون و خاوه نی عيلم بوون و صالح بوون، هاتن به موسایان گووت: (واته: نه ی موسا په رستراو ی کمان بو دابنئ، وهک نه و قه و مه ی تر که په رستراو ی کمان هه يه) الاعراف 138

نه بوو واقیدی الليثي: ده لیت: له گه ل پیغه مبه ری خوا دا چو وینه دهر بو حونه ی، له و کاته شدا تازه موسلمان بووین، موشریکه کانیش داریکی سیدریان هه بوو واته، داری نه بق له پالیدا ده مانه وه بو موباره کی، سیلا نه کانیا ن پیوه هه لده واسی بو موباره کی پیا ن ده گووت: ذات_انواط واته: دره ختی هه لبواسین بو به ره که ت، ئیمه ش که به لای دره خته که دا تیپه پو وین گوتمان نه ی پیغه مبه ری خوا صل الله علیه وسلم. توش دره ختی کمان بو دابنئ، وهک نه وان چه که کانمانی پیوه هه لبواسین پیغه مبه ریش صل الله علیه وسلم سویند به خوا، نه وه ی وتتان وهک نه وه ی قه و مه که ی موسا بوو به موسایان گووت (.....) صحیح

وَلَكِنَّ لِلْمُشْرِكِينَ شُبُهَةٌ يُدْلُونَ بِهَا عِنْدَ هَذِهِ الْقِصَّةِ ، وَهِيَ : أَنَّهُمْ يَقُولُونَ : إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمْ يَكْفُرُوا بِذَلِكَ ، وَكَذَلِكَ الَّذِينَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ أَجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ . لَمْ يَكْفُرُوا .

به‌لام موشريکه‌کان شوپه‌یه‌کیان دیکه‌یان هه‌یه له‌گه‌ل باسکردنی ئەم چپرۆکه‌دا ده‌هیننه‌ پيش ئەمه‌ش ئەوه‌یه که ده‌لین(نه‌وه‌کانی ئیسراييل:به‌و کاره‌یان نه‌بوون به‌ کافر،هه‌روه‌ها ئەوانه‌ش که به‌ پيغه‌مبه‌ريان گووت دره‌ختيکمان بۆ دابئي بۆ هه‌لواسيني چه‌که‌کانمان ديسانه‌وه‌ کافر نه‌بوون) ،مه‌به‌ستی موشريکه‌کان ئەوه‌یه که مادام هاوه‌لانی موسا که گووتیان ئەی موسا:په‌رستراويکمان بۆ دابئي،هاوه‌لانی پيغه‌مبه‌ريش گووتیان:دره‌ختيکمان بۆ دابئي بۆ موباره‌کی،له‌به‌ر چاو و گوئي ئەو دوو گه‌وره‌ پيغه‌مبه‌ردا ئەو شته‌یان گووت:که‌چی ئەو دوو پيغه‌مبه‌ره‌ نه‌هاتن به‌و که‌سانه‌ بلين ئيوه‌ کافر بوون.ده‌ی ته‌وبه‌ بکه‌ن و موسلمان ببنه‌وه‌،ئەي ئيوه‌ چۆن ئيمه‌ به‌کافر ده‌زانن که هاواری له‌ غه‌یری خوا ده‌که‌ين و سه‌رپرين بۆ غه‌یری خودا ئەنجام ده‌ده‌ين

فَالْجَوَابُ أَنْ نَقُولَ : إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ ، وَكَذَلِكَ الَّذِينَ سَأَلُوا النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ ، وَلَا خِلَافَ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَوْ فَعَلُوا ذَلِكَ لَكَفَرُوا.وَلَا خِلَافَ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَوْ فَعَلُوا ذَلِكَ لَكَفَرُوا، وَكَذَلِكَ لَا خِلَافَ أَنَّ الَّذِينَ نَهَاَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَوْ لَمْ يُطِيعُوهُ، وَاتَّخَذُوا ذَاتَ أَنْوَاطٍ بَعْدَ نَهْيِهِ لَكَفَرُوا، وَهَذَا هُوَ الْمَطْلُوبُ

وه‌لامه‌که‌ی:نه‌وه‌کانی ئیسراييل ئەو کاره‌یان نه‌کرد،وه‌ هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی که داوایان له‌ پيغه‌مبه‌ر گیان کرد که دره‌خته‌که‌یان بۆ دابنيت،خويان

کاره که یان نه کرد، (واته له دواي قه دهغه کردنه که ی پیغه مبه ر صل الله عليه وسلم)

— جا هیچ نا کوکیه ک نییه که نه وانه ی پیغه مبه ر نه هی لی کردن نه گهر بیغه رمانی پیغه مبه ر یان بکرد بایه، دره ختی هه لواسینه که یان بو خویان دابنایه، نه واکافر ده بوون، نه مهش هه مان مه به ستی نیمه یه که گوتمان: هه رکه سیک شیرک و کوفر بکات با هاوه لایش بیت، هه ر کافر ده بیت، و کرده وه چاکه کانی وهک شایه دومان و نوثر و رپوژوو و هیچ نیستیفاده یه کی پی ناگه یه نیت)

شیخ سلیمانی کوری عبدالله ده فهرمویت (هه رکه سیک ویستی شیرک نه نجام بدات نه زانیش بوو، و پی گوتره نه و کاره درووست نیه، نه گهر یه کسه ر وازی هینا، نه وه نه و که سه کافر نابیت)

والکن هذه القصة تفيد: ان المسلم بل العالم قد يقع في انواع من الشرك لا يدري عنها، فتفيد التعلّم والتحرّز، ومعرفة ان قول الجاهل (التوحيد فمنا) ان هذا من اكبر الجهل ومكائد الشيطان، وتفيد ايضاً، ان المسلم المجتهد الذي اذا تكلم بكلام الكفر، وهو لا يدري فنبهه علي ذلك، وتاب من ساعته انه لا يكفر، كما فعل بنوا اسرائيل والذين سألوا النبي صل الله عليه وسلم، وتفيد ايضاً انه لو لم يكفروا فإنه يغلظ عليه الكلام تغليظاً شديداً. كما فعل رسول الله صل الله عليه وسلم

نهم داستان هه ر دوو داستان ی نه وه کانی ئیسراییل و دره ختی هه لواسینه که، پینج پهنه و عیبه رته تی دایه:

په ندى يه که م: موسلمانى جاهيل به لکو زانای شهريعتيش هه ندى جار ده که ویتته نه نواعى شیرکه وه هه ر به خوښى نازانیت

په ندى دووهم: فیږبوونى ته وحید و ناسینى نه نواعى شیرک واجبه له سهه هه موو که سیځ، وه ووردبوونه وه له گوته و کرده وهى خوښان به ترسه وه واجبه، نه وهش له ترسى نه وهى نه وهک شهريکمان بو خدا دانابیت و به خوښان نه زانیت

په ندى سپه م: تیده گهین که نه و که سه نه فامه ی که گوتی: له ته وحید به جوانى حالى بووین) نه مه يه کیکه له گه وره ترين نه فامیه کان و يه کیکه له گه وره ترين پیلانه کانى شهيتان . که واته: پیویسته دهرسه کانى ته وحید و شه رحه کانى چنه د جاره بکړنه وه و به جوانى خه لکى لى حالى بکړیت، جا نه گه نه و کوومه له هاوه لانه نه و کاره خراپه یان به سه ردا هات نه ی ده بیت که سانی دیکه چیان به سه ر بیت

په ندى چواره م: موسلمانى موجته هید واته نه و که سه ی هه ول ددها حه ق بدوژیتته وه، به لام له نه زانیدا که و ته هه له وه و به خوښى نه زانى قسه يه کی کوفرى گوت: (نه یزانی نه و وته يه نادر و وسته) و نه گه ر ناگادار کرایه وه و يه که سه ر وازى هیئا و په شیمان بوویه وه، نه و به کافر حیساب ناکړیت، هه روهک نه وه کانى ئیسرا ئیل و نه و کوومه له له هاوه لانی پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم، يه که سه ر وازیان هیئا و په شیمان بوونه وه

په‌ندی پینجه‌م: هه‌رکه‌سیک که‌وته کوفره‌وه‌ئه‌گه‌ر عوزری هه‌بوو، ئه‌وا
به‌کافر دانانریت، به‌لام گوته‌ی توند و رقی به‌رانبه‌ر ده‌کریت، هه‌روه‌ک
پیغه‌مبه‌روای کرد

به شی سیه م

"رهددانه وهی به لگه کانی دهستی موشریکان"

وَلِلْمُشْرِكِينَ شُبُهَةٌ أُخْرَى: يَقُولُونَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. انكَرَ عَلَيَّ اسْمَاةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَتْلَ مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَقَالَ: أَقْتَلْتَهُ بَعْدَ مَنْ قَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) صحيح البخاري وَكَذَلِكَ قَوْلُهُ: أَمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَحَادِيثُ أُخْرَى فِي الْكَفِّ عَمَّنْ قَالَهَا. وَمَرَادُ هَؤُلَاءِ الْجَهْلَةِ أَنْ مَنْ قَالَهَا لَا يَكْفُرُ، وَلَا يُقْتَلُ وَلَوْ فَعَلَ مَا فَعَلَ

پوون کړدنه وه: "موشریکه کان و گومپراکان ده لپن هه رکه س گوتی لا اله الا الله له دواى نه وه هه رچی بلیت و هه رچی بکات نه کافر ده بیه نه ده کوثریت، جا بو نه وهی نه م فکره گنده لهی خویان بسه لمینین چهند به لگه یه ک به دهسته وه ده گرن له وانه:

به لگه ی یه که م: موشریکه کان به لگه یان هه یه که کړدوویانه به شوبه یه کی دیکه، نه ویش حه دیسه که ی ئوسامه یه، ده لپن: پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم. ټینکاری له **ئوسامه** کړد له کوشتنی که سیکدا له دواى نه وهی که گوتبووی **لا اله الا الله**

به لگه ی دووهم: هه روه ها نه و حه دیسه ش ده که ن به به لگه که پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم. فه رموویه تی: فه رمانم پیدراوه که له دژی خه لکی بجه نگم هه تا ده لپن: **لا اله الا الله** چنده ها حه دیسی دیکه ش ده که ن به به لگه له سه ر وازه یان له و که سانه ی که شایه تومان ده لپن مه به ستی نه و نه فامانه نه وه یه

که هه‌رکه‌س گووتی: **لا اله الا الله** نه‌کافر ده‌بیت و نه‌ده‌شکوژریت. با هه‌رچییه‌کی کردبیت و هه‌رچییه‌ک بکات

فَيَقَالُ لَهُؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ الْجُهَالُ: مَعْلُومٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاتَلَ الْيَهُودَ وَ سَبَّاهُمْ. وَهُمْ يَقُولُونَ (لا اله الا الله) وَأَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاتَلُوا بَنِي حَنِيفَةَ، وَهُمْ يَشْهَدُونَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيَصْلُونَ، وَيَدَّعُونَ الْإِسْلَامَ. وَكَذَلِكَ الَّذِينَ حَرَّقَهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالنَّارِ

وه‌لامی گشتگیر له‌وه‌لامدا به‌و موشریکه نه‌فامانه ده‌گوتریت: مه‌علومه که پیغه‌مبه‌ری خوا صل الله علیه وسلم. چه‌ندین جار له‌ دژی **جوله‌که** جه‌نگاوه و ژنانی جوله‌که‌ی کردوته به‌ که‌نیزه‌ک و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و جوله‌کانه ده‌یانگوت: **لا اله الا الله**

وه‌ هاوه‌لاکانی پیغه‌مبه‌ر دژی به‌نی حه‌نیفه جه‌نگین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شایه‌تیاں ده‌دا به‌ **لا اله الا الله** و شایه‌دیاں ده‌دا به‌ که‌ محمد ره‌وانه‌کراوی خودایه، نو‌یژیشیاں ده‌کرد و خوشیاں به‌ موسلمان ده‌زانی، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که‌ عه‌لی کوری ئه‌بی تالیب به‌ ئاگر سوتاندی نو‌یژیاں ده‌کرد و ده‌یانگوت ئیمه‌ موسلمانیشین

وَهُؤُلَاءِ الْجَهْلَةُ مُقَرُّونَ أَنَّ انْكَرَ الْبَعْثِ وَكُفَرَ وَقُتِلَ وَلَوْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مَنْ جَحَدَ شَيْئًا مِنْ أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ كُفَرَ وَقُتِلَ وَلَوْ قَالَهَا، فَكَيْفَ لَا تَنْفَعُهُ إِذَا جَحَدَ شَيْئًا مِنَ الْفُرُوعِ وَتَنْفَعُهُ إِذَا جَحَدَ التَّوْحِيدَ هُوَ آسَاسُ دِينِ الرُّسُلِ، وَرَأْسُهُ

ئەو جاهیلە موشریکانە دان بەوهدا دەننن کە هەر کەسیک ئینکاری لە زیندوو
بوونەوێ دواى مردن بکات **کافر** دەبیت و دەکوژیت ئەگەر چی بشلیت: **لا اله
الا الله**. دان بەوهدا دەننن کە هەرسێک ئینکاری هەرشتی لە روکنه‌کانی
ئىسلام بکات **کافر** دەبیت و لەسەر ئەوێش **دەکوژیت** با بشلیت: **لا اله الا
الله**، ئاده‌ی پیم بلین چۆن **لا اله الا الله** سودی پێ ناگه‌یه‌نیت ئەگەر ئینکاری
یه‌کێ لە فەرعه‌کانی دین بکات، به‌لام سودی پێ ناگه‌ته‌نیت ئەگەر ئینکاری لە
ته‌وحید بکات، کە ته‌وحید ئەساسی دینی گشت پیغه‌مبه‌ره‌کانه‌ و سه‌ری
هه‌موو دینه‌

په‌ددانه‌وه‌ی به‌لگه‌کانی ده‌ستی موشریکان

یه‌که‌م: وه‌لامی حه‌دیه‌که‌ی ئوسامه

وَلَكِنَّ أَعْدَاءَ اللَّهِ مَا فِيهِمْوَا مَعْنَى الْأَحَادِيثِ: فَأَمَّا حَدِيثُ أُسَامَةَ ، فَإِنَّهُ قَتَلَ رَجُلًا َدَّعَى الْإِسْلَامَ بِسَبَبِ أَنَّهُ ظَنَّ أَنَّهُ مَا ادَّعَى الْإِسْلَامَ إِلَّا خَوْفًا عَلَى دَمِهِ وَمَالِهِ ، وَالرَّجُلُ إِذَا أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ وَجَبَ الْكَفُّ عَنْهُ حَتَّى يَتَبَيَّنَ مِنْهُ مَا يُخَالِفُ ذَلِكَ.وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي ذَلِكَ : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا) النساء 94

أي : فَتَبَيَّنُوا. فَلَايَةُ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ يَجِبُ الْكَفُّ عَنْهُ وَالتَّثَبُّتُ ، فَإِذَا تَبَيَّنَ مِنْهُ بَعْدَ ذَلِكَ مَا يُخَالِفُ الْإِسْلَامَ قُتِلَ؛ لِقَوْلِهِ تَعَالَى : (فَتَبَيَّنُوا) وَلَوْ كَانَ لَا يُقْتَلُ إِذَا قَالَهَا لَمْ يَكُنْ لِلتَّثَبُّتِ مَعْنَى

به‌لام دوژمنانی خودا له مه‌عنای حه‌دیه‌که‌کان حالی نه‌بوون "ئه‌وه‌یه‌که‌ ئوسامه‌ له کاتی جه‌نگدا پیاویکی کوشت که‌ خو‌ی به‌ موسلمان نیشان دا، له‌به‌رئه‌وه‌ش کوشتی چوونکه‌ وای ده‌زانی که‌ ئه‌و پیاوه‌ له‌ ترسی کوشتن و بو‌ پاراستنی مال و مولکی، خو‌ی به‌ موسلمان ده‌رخستوو، مه‌عنای ته‌واوی حه‌دیه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌که‌ هه‌رکه‌سیک به‌ گوته‌ی: **لا إله إلا الله**، ئیسلامه‌تی خو‌ی نیشاندا ده‌بی‌ وازی لی به‌یتریت، ئه‌م وازه‌ینانه‌ش به‌یه‌کجاری نییه‌، به‌لکو‌ وازه‌ینانیکی کاتییه‌، هه‌تا روون ده‌بیته‌وه‌ ئایا به‌رده‌وام ده‌بیته‌ له‌ سه‌ر ئیسلامه‌تییه‌که‌ی یان هه‌لی ده‌وشینیته‌وه‌، جا ئه‌گه‌ر ئیسلامه‌تییه‌که‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌، ئه‌و کاته‌ واجبه‌، **به‌کافر** دابنریت و کوشتاری بکریت با بشلیته‌ **لا إله إلا الله**. له‌به‌و باره‌شه‌وه‌ خودا ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زانده‌ (واته‌: ئه‌ی ئه‌و

که‌سانه‌ی که ئیمان‌تان هی‌ناوه کاتې که سه‌فه‌رتان کرد له پیناوی خوادا بۆ
جیهاد"له هه‌رشتی دُنیا نه‌بوون"په‌له‌مه‌که‌ن و لێ وورد ببنه‌وه و لێ
بکۆله‌نه‌وه)النساء 94

ئایه‌ته مه‌عنای ئه‌وه‌یه هه‌رکه‌سی گوتی **لا اله الا الله**، ده‌بی‌ت واز لێ به‌ی‌نریت و
ووردبونه‌وه له حالی بکری‌ت جا ئه‌گه‌ر له دوا‌ی ئه‌وه هه‌رشتی‌کی پی‌چه‌وانه‌ی
ئیسلامی لیده‌رکه‌وت، ئه‌و کاته **ده‌کوژریت** چونکه فه‌رموویه‌تی **"فَتَبَيَّنُوا"** جا
ئه‌گه‌ر به‌و جووره‌ بوایه که به‌ته‌نها وتی **لا اله الا الله**. کوشتنی له‌سه‌ر بچوایه
ئه‌و کاته هی‌چ مه‌عنایه‌ک بۆ ووردبونه‌وه و لیکۆلینه‌وه نه‌ده‌ما

دووه م وه لامي هه تا ده لاین "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"

وَكَذَلِكَ الْحَدِيثُ الْآخَرُ وَأَمثَالُهُ مَعْنَاهُ مَا ذَكَرْنَاهُ: أَنَّ مَنْ أَظْهَرَ التَّوْحِيدَ وَالْإِسْلَامَ وَجَبَ الْكَفُّ عَنْهُ إِلَى أَنْ يَتَبَيَّنَ مِنْهُ مَا يُنَاقِضُ ذَلِكَ.

وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ((أَقْتَلْتُهُ بَعْدَمَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (!؟) [البخارى (٤٢٦٩) ، ومسلم (٩٦)]

وَقَالَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) البخارى ٢٥ ، ومسلم ٢٢

هُوَ الَّذِي قَالَ فِي الْخَوَارِجِ: (أَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ؛ لَئِنْ أَدْرَكْتُمُ لَأَقْتُلَنَّكُمْ قَتَلَ عَادَ) البخارى ٣٦١١ ، ومسلم ١٠٦٦

هه روه ها نه و هه ديسه ی تریش که هه رمووی (هه رمانم پی دراوه له دژی خه لکی بجه نگم هه تا ده لاین: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، نه و هه ديسانه ش که له م هه ديسه ده چن، هه مان مه عنايان هه یه که باسما ن کرد، که گوتمان: هه رکه سیک ته وحید و ئیسلامه تی له خویدا دهرخست، نه وکاته واجبه وازی لی بهینریت، مه گهر دواتر کار و کرده وهیه کی لی دهر بکه ویت که پیچه وانه ی شایه دومانه که یه ی بیت،

به لگه ش له سهر نه وهی که مه به ستی پیغه مبه ر صل الله علیه وسلم. نه مه بووه، نه وهیه که نه و پیغه مبه ره صل الله علیه وسلم. به ئوسامه ی هه رموو (چون کوشتت دوا ی نه وه که گوتی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وه که هه رموویه تی: هه رمانم پی دراوه که له دژی خه لکی بجه نگم هه تا ده لاین: لَا إِلَهَ إِلَّا

الله، هەر هه‌مان پیغه‌مبه‌ره که له باره‌ی **خه‌واريجه‌وه** فه‌رموویه‌تی:له‌هەر شوینیک پێیان گه‌یشتن بیانکوژن ئه‌گه‌ر پێیان بگه‌م کوشتاریکیان ده‌که‌م وه‌ک کوشتاری قه‌ومی عاد)

مَعَ كَوْنِهِمْ مِنْ أَكْثَرِ النَّاسِ عِبَادَةً وَتَهْلِيلًا وَتَسْبِيحًا، حَتَّى أَنَّ الصَّحَابَةَ يَحْقِرُونَ صَلَاتَهُمْ عِنْدَهُمْ ، وَهُمْ تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ مِنَ الصَّحَابَةِ ، فَلَمْ تَنْفَعُهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَلَا كَثْرَةُ الْعِبَادَةِ ، وَلَا ادِّعَاءُ الْإِسْلَامِ لَمَّا ظَهَرَ مِنْهُمْ مُخَالَفَةُ الشَّرِيعَةِ. وَكَذَلِكَ مَا ذَكَرْنَاهُ مِنْ قِتَالِ الْيَهُودِ ، وَقِتَالِ الصَّحَابَةِ بَنِي حَنِيفَةَ.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌وانه‌"واته‌،خواريج"که‌سانیک بوون له‌ زۆربه‌ی خه‌لکی عیباده‌تیان زیاتر ده‌کرد و زیاتر لااله‌ الا الله‌ یان ده‌گوت و سبحان الله‌ یان ده‌کرد،هه‌تا هاوه‌لاکانیش نوێژه‌کانی خۆیان له‌ به‌رامبه‌ر نوێژه‌کانی ئه‌واندا به‌که‌م ده‌زانی،ئه‌وانه‌ زانستی شه‌رعیان له‌ هاوه‌له‌کانه‌وه‌ وه‌رگرتبوو،ئه‌وجا گوته‌ی:**لااله‌ الا الله‌**،بۆ ئه‌وان هه‌یج سودی نه‌بوو،ئه‌وه‌ش که‌ عیباده‌تی زۆریان ده‌کرد بۆ خودا هه‌یج سودی نه‌بوو،ئه‌وه‌ش که‌ خۆیان به‌ موسلمان و به‌ ئه‌هلی ئیسلام ده‌زانی هه‌موو ئه‌مانه‌ سودیان نه‌بوو کاتێ ئه‌وه‌یان لێده‌رکه‌وت که‌ لادان بوو له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام،هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش که‌ باسما‌ن کرد له‌باره‌ی کوشتاری **جوله‌که‌وه** له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ صل الله‌ علیه‌ وسلم.هه‌روه‌ها جه‌نگ و کوشتاری هاوه‌لاکان له‌ دژی **به‌نی-حه‌نیفه** ئه‌وانه‌ی که‌ موسه‌یله‌مه‌یان به‌ ره‌وانه‌کراوی خودا ده‌زانی

وَكَذَلِكَ أَرَادَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَغْزُوا بَنِي الْمُصْطَلِقِ لَمَّا أَخْبَرَهُ رَجُلٌ أَنَّهُمْ مَنَعُوا الزَّكَاةَ ؛
 حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا)
 الحجرات 6 ، وَكَانَ الرَّجُلُ كَاذِبًا عَلِيمًا. وَكُلُّ هَذَا يَدُلُّ عَلَيَّ أَنَّ مُرَادَ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْأَحَادِيثِ الْوَارِدَةِ مَا ذَكَرْنَاهُ

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم. ویستی غه‌زای به‌نی موسته‌له‌ق
 بکات، ئەمه‌ش کاتی‌ک بوو که یه‌کێ له‌ هاوه‌لان خه‌به‌ری پێدا که ئەو قه‌ومه
 زه‌کات ناده‌ن، هه‌تا خودا ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند (واته: ئەه‌ی ئەوانه‌ی که ئیمانتان
 هێناوه ئە‌گه‌ر فاسقی‌ک خه‌به‌ری‌کی بو‌تان هێنا لێ بکو‌ئنه‌وه و پرونی
 بکه‌نه‌وه) ئەو پیاوه‌ش که خه‌به‌ره‌که‌ی هێنا‌بوو درو‌ی کرد بوو به‌ناوی
 ئەوانه‌وه، هه‌موو ئە‌مانه ئە‌وه ده‌رده‌خه‌ن که مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر صل الله
 علیه وسلم. له‌و حه‌دیسانه‌دا، ئە‌وه‌یه که با‌سمان کرد "که هه‌رکه‌سی‌ک خو‌ی
 به ئە‌ه‌لی ئی‌سلام ده‌رخست واجبه، وازی لێ به‌ی‌نریت هه‌تا ئە‌وکاته‌ی شتی‌کی لێ
 ده‌رکه‌ویت که پێچه‌وانه‌ی ئی‌سلام بی‌ت)

رهددانه وهی به لگه کانی دهستی موشریکان

به لگه ی سیپه م: "شه فاعه تی قیامه ت و وه لآمه که ی"

وَلَهُمْ شُبُهَةٌ أُخْرَى : وَهُوَ مَا ذَكَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ : أَنَّ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَسْتَغِيثُونَ بِآدَمَ ، ثُمَّ بِنُوحٍ ، ثُمَّ بِإِبْرَاهِيمَ ، ثُمَّ بِمُوسَى ، ثُمَّ بِعِيسَى ، فَكُلُّهُمْ يَعْتَذِرُونَ حَتَّى يَنْتَهَوْا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، قَالُوا : فَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْإِسْتِغَاثَةَ بِغَيْرِ اللَّهِ لَيْسَتْ شِرْكَاً .

ئهو حه ديسه يه که پيغه مبه ر صل الله عليه وسلم. باسی کردووه، که خه لکی له رۆزی قیامه تدا له دهست ناره حه تیه کانی قیامه ت، هاوار ده به ن بو ئاده م، پاشان بو نوح، پاشان بو ابراهيم، پاشان بو موسا، پاشان بو عيسى، بو ئه وهی شفاعه ت بو ئه و خه لکه بکه ن، که له و ناره حه تیه رزگاریان بکات، هه ر هه موویان عوزر دیننه وه، که ناتوانن شه فاعه ت بکه ن، هه تا له کو تایدا ده رۆن بۆلای پيغه مبه رمان صل الله عليه وسلم. ئینجا ئه م موشریکانه ده لئین: مادام ئه و خه لکه هاواریان برد بو پيغه مبه ران که واته به پئی ئه م حه ديسه هاوار بردن بو غه یری خوا شیرک نییه

وَالْجَوَابُ : أَنْ نَقُولَ : سُبْحَانَ مَنْ طَبَعَ عَلَى قُلُوبِ أَعْدَائِهِ ! فَإِنَّ الْإِسْتِغَاثَةَ بِالْمَخْلُوقِ فِيمَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ لَا نُنْكِرُهَا ، كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي قِصَّةِ مُوسَى : (فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ) القصص 15 ، وَكَمَا يَسْتَغِيثُ الْإِنْسَانُ بِأَصْحَابِهِ فِي الْحَرْبِ أَوْ غَيْرِهِ فِي أَشْيَاءَ يَقْدِرُ عَلَيْهَا الْمَخْلُوقُ ،

وه لاهه که ی: ده لښ پاک و بېگه ردی بو ټه و خودایه ی که موری داوه له دلی دوژمنه کانی، کاریکی به سهر هیناون که نازان هاوار بردن بو غه یری خوا دوو جوړی جوړیکیان درووسته، ټه وهی تر شیرک، چوونکه هاوار بردن بو درووستکراوه کانی خودا بو هر کاریک که توانایان هه بیټ، ټه مه یان نیمه هیچ ټینکاری لښاکه یڼ، هه روهک خودا دهرباره ی داستانی موسا بومان ده گپړته وه (واته: ټه وه پیاوهی که دوستی موسا بوو هاواری برد بو موسا بو ټه وهی پزگاری بکات له ده ست ټه و پیاوهی که دوژمنی بوو) القصص 15

هه روهک ټینسان له کاتی جهنگا و له کاته کانی دیکه شدا هاوار ده بات بو دوسته کانی بو ټه وهی بڼ له هاواری له و کارانه دا که مخلوقه ته کان ده توان ټه نجامی بدن: که واته

هاوار بردن چه ند جوړیکي هه یه

یه که م: هاوار بردن بو مردووان شیرکه، چوونکه مردوو ناتوانی بجولیت و ناگادار نییه و ناشتوانیت هیچ بکات

دووه م: هاوار بردن بو که سانی غایب و نادیار شیرکه، چوونکه ټه و که سه ی که هاواری لیده کریټ، گوټیست نییه و ناگادار نییه، له و که سه ی که هاواری لیده کات

سیه م: هاوار بردن بو که سیک که زیندووه و ناماده یه، داوای شتیکی لی بکریټ، له توانایی دا نه بیټ، وهک ټه وهی داوای لی بکات، منالی پڼ بدات، یان

هیدایه تی دلی بدات، یان داوای لیبکات بیپاریزیت له دهست به لاو موسیبه تی
نادیار، نه مه ش شیرکه

چوارهم: هاوار بردن بو که سیکی زیندوو، که ناماده بیټ، له گه ل نه وه شدا
داوای شتیکی لی بکریټ که له توانای مروف دا بیټ نه وه ته واوه

**وَنَحْنُ أَنْكَرْنَا اسْتِغَاثَةَ الْعِبَادَةِ الَّتِي يَفْعَلُونَهَا عِنْدَ قُبُورِ الْأَوْلِيَاءِ ، أَوْ فِي غَيْبَتِهِمْ فِي
الْأَشْيَاءِ الَّتِي لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا إِلَّا اللَّهُ.**

نیمه ئینکاری "هاوار بردن عیبادت" ده که ین نه وهی که له لای قه بری
پیاوچا کاند ا نه نجامی ده دن، یان هاوار له که سیکی ده که ن که ناماده نییه و
داوای شتیکی لی ده که ن که جگه له خودا هیچ که سی دیکه ناتوانیت نه م کاره
بکات

**إِذَا ثَبَتَ ذَلِكَ ، فَاسْتِغَاثَتُهُمْ بِالْأَنْبِيَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرِيدُونَ مِنْهُمْ أَنْ يَدْعُوا اللَّهَ أَنْ
يُحَاسِبَ النَّاسَ حَتَّى يَسْتَرِيحَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ كَرْبِ الْمَوْقِفِ. وَهَذَا جَائِزٌ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَذَلِكَ أَنْ تَأْتِيَ عِنْدَ رَجُلٍ صَالِحٍ حَيٍّ يُجَالِسُكَ وَيَسْمَعُ كَلَامَكَ ، فَتَقُولَ
لَهُ : ادْعُ اللَّهَ لِي .**

جا ماده م نه وه ئیسپات بوو "که دوو جوړه هاوار بردن هه یه" نه وا هاوار بردن
بو پیغه مبه ران له ساحه ی مه حشه ردا له و جوړانه یه که درووسته و شیرک
نییه، چوونکه نه و خه لکه داوا له پیغه مبه ران ده که ن که داوا له خودا
بکه ن، خودا حیسابی نه و خه لکه بکات، بو نه وهی نه هلی به هه شت له
ناره حه تیه کانی نه و شوینه سه خته نه جاتیان بیټ، نه مه ش جائزه، چ له دنیا

بیت چ له ئاخیره‌ت نه‌مه‌ش نه‌وه‌یه که برؤیت بؤلای پیاوړکی صالح، که زیندوو بیت، له‌گه‌لت دابنشی‌ت و گوږی له وته‌کانت بیت، توش پئی بلئ: داوابکات له خودا بؤم

کَمَا كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَسْأَلُونَهُ ذَلِكَ فِي حَيَاتِهِ. وَأَمَّا بَعْدَ مَوْتِهِ فَحَاشَا وَكَأَلَّا أَنَّهُمْ سَأَلُوهُ ذَلِكَ عِنْدَ قَبْرِهِ ، بَلْ أَنْكَرَ السَّلَفُ الصَّالِحُ عَلَى مَنْ قَصَدَ دُعَاءَ اللَّهِ عِنْدَ قَبْرِهِ ، فَكَيْفَ بِدُعَائِهِ نَفْسِهِ ! "بَابِي هُوَ وَبَأُمِّي"

نه‌مه‌ش وه‌ک نه‌وه وایه که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم. له‌ژيانیدا داوایان لیډه‌کرد که دوعای خیری بؤ بکات به‌لام له‌دوای مردنی هه‌رگیز شتی وایان نه‌کردووه، نه‌وه بوو هاوه‌لانی تووشی چه‌ندین نار‌ه‌حه‌تی بوون، قه‌ت نه‌هاتوون بؤ لای قه‌بره‌که‌ی داوای دوعای خیری لیږکه‌ن، چوونکه‌مه‌علوم بوو لایان که داواکردنی دوعا بؤ پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم. تایبه‌ت بووه به‌کاتی زیندوویه‌تیه‌وه به‌لکو **سلفی_صالح** ئینکاریان له‌و که‌سه‌کردووه که هاتبیت له‌لای قه‌بره‌که‌ی له‌خودا بپارپته‌وه، "هه‌روه‌ک علی کوړی حوسه‌ین ئینکاری له‌و که‌سه‌کرد که لای قه‌بره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم. ده‌پارایه‌وه) جا نه‌گه‌ر که‌سیک داوای له‌پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم. بک‌ردبایه‌ده‌بوو هاوه‌لانی چیان بک‌ردبایه‌؟

خۆم_و_دایک_و_باوکم_به‌قوربانت_بین

په‌ددانه‌وهی به‌لگه‌کانی ده‌ستی موشریکان

به‌لگه‌ی چواره‌م : "داستانی ئیبراهیم علیه السلام"

وَلَهُمْ شُبُهَةٌ أُخْرَى : وَهِيَ قِصَّةُ إِبْرَاهِيمَ لَمَّا أُلْقِيَ فِي النَّارِ اعْتَرَضَ لَهُ جِبْرِيلُ فِي الْهَوَاءِ ، فَقَالَ لَهُ : أَلَيْكَ حَاجَةٌ ؟ فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ : أَمَّا إِلَيْكَ فَلَا. قَالُوا : فَلَوْ كَانَتْ الْإِسْتِغَاثَةُ بِجِبْرِيلَ شِرْكَاً لَمْ يَعْرِضْهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ!

کاتی به‌فه‌رمانی نه‌مردوود ئاگریکی گه‌وره‌کرایه‌وه و ئیبراهیم هه‌لدرایه‌ناوی کاتی ئیبراهیم به‌ئاسمانه‌وه‌بوو له‌کاتی هه‌لدانه‌که‌دا، جوپرائیل خوی نیشاندا و گووتی: ئایه‌هیچ پیویستی‌ه‌کت هه‌یه‌؟ له‌م‌کاته‌سه‌خته‌دا هه‌تا بو‌تی جی به‌جی بکه‌؟ ئیبراهیم له‌وه‌لامدا گووتی: قه‌ت پیویستم به‌تو نییه‌، به‌لکو پیویستم به‌خودایه‌ئه‌و موشریکانه‌ئه‌م داستان‌ه‌یان کردووه‌به‌به‌لگه‌ی ده‌ستیان و ده‌لین: ئه‌گه‌ر هاواربردن بو‌ جوپرائیل شیرک بووایه‌، جوپرائیل نه‌ده‌هات عه‌رزی ئیبراهیمی بکاته‌بلیت بابیم له‌هاوارت و فریات بکه‌م

فَالْجَوَابُ : أَنَّ هَذَا مِنْ جِنْسِ الشُّبُهَةِ الْأُولَى ؛ فَإِنَّ جِبْرِيلَ عَرَضَ عَلَيْهِ أَنْ يَنْفَعَهُ بِأَمْرِ يَقْدِرُ عَلَيْهِ ، فَإِنَّهُ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ : (عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى) النجم 5. فَلَوْ أَدْنَى اللَّهُ لَهُ أَنْ يَأْخُذَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ وَمَا حَوْلَهَا مِنَ الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَيُلْقِيَهَا فِي الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لَفَعَلَ ، وَلَوْ أَمَرَهُ أَنْ يَضَعَ إِبْرَاهِيمَ فِي مَكَانٍ بَعِيدٍ عَنْهُمْ لَفَعَلَ ، وَلَوْ أَمَرَهُ أَنْ يَرْفَعَهُ إِلَى السَّمَاءِ لَفَعَلَ.

وه‌لامدا_ده‌لین: ئه‌مه‌ش له‌هه‌مان جو‌ری به‌لگه‌که‌ی پيشووتريانه‌، چوونکه‌ جوپرائیل ئه‌وه‌ی خست پيش ده‌می ئیبراهیم که‌کاریک بو‌ ئیبراهیم ئه‌نجام

بدات، که له توانیدا هه‌یه، هه‌روهک خودا له‌بارهی جو‌برائیل‌ه‌وه ده‌فرموی (واته: خاوه‌نی هی‌زیکي گه‌وره‌یه) النجم 5

جا نه‌گه‌ر خودا ئیزنی بدایه که ئاگره‌که‌ی ئی‌پراهیم و نه‌رزه‌که‌ی و ده‌ورو‌به‌ریشی، له‌گه‌ل کیه‌کاندا هه‌ل‌بگری‌ت و له‌خوره‌ه‌لات یان له‌پوژناوا دایان‌بنیت، ده‌یتوانی نه‌نجامی بدات نه‌گه‌ر نه‌مری پئ بدایه که ئی‌پراهیم هه‌ل‌بگری‌ت و له‌شوینیکي دوور دای‌بنیت ده‌یتوانی بیکات، نه‌گه‌ر فه‌رمانی پئ بدایه که به‌رزنی بکاته‌وه بو ئاسمان ده‌یتوانی بیکات

وَهَذَا كَرَجُلٍ غَنِيَ لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ ، يَرَى رَجُلًا مُّحْتَاجًا فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ أَنْ يُقْرِضَهُ ، أَوْ أَنْ يَهَبَهُ شَيْئًا يَقْضِي بِهِ حَاجَتَهُ ، فَيَأْتِي ذَلِكَ الرَّجُلُ الْمُحْتَاجُ أَنْ يَأْخُذَ ، وَيَصْبِرُ إِلَى أَنْ يَأْتِيَهُ اللَّهُ بِرِزْقٍ لَّامِنَةٍ فِيهِ لِأَحَدٍ ، فَأَيْنَ هَذَا مِنْ اسْتِغَاثَةِ الْعِبَادَةِ وَالشَّرِكِ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ؟!

نه‌و کاره‌ی ئی‌پراهیم‌یش، وه‌ک پیاوئیکي ده‌وله‌منده که سه‌روه‌ت و سامانیکی زوری هه‌بی‌ت پیاوئیکي فه‌قیر و موحتاج ببینیت و ده‌وله‌منده‌که به‌فه‌قیره‌که بلیت: با‌قه‌رزت پئ بده‌م، یان شتی‌کت پئ بده‌م که پئ‌ویسته‌که‌تی پئ پر بکه‌یت‌ه‌وه، نه‌و پیاوه موحتاجه‌ش ره‌دی بکاته‌وه و هیچی لئ وه‌رنه‌گری‌ت، صه‌بر بگری‌ت هه‌تا خودا رزقیکی بو ده‌نی‌ریت و منه‌تی هیچ که‌سی تیدا نه‌بی‌ت، نه‌مه له‌کوئ و نه‌و جو‌ره‌هاوار بردنه له‌کوئ که عیباده‌ت‌کردنه و شیرکه، نه‌گه‌ر حالی بوونایه که نه‌مه‌یان جو‌ری‌که و نه‌وه‌ی دیکه‌ش جو‌ریکی دیکه‌ی هاوار بردنه؟

کوټای.....الحمدالله

گرنګرترین بابته تهم بابته‌یه بویه شیخ کردویه تی به‌کوټا به‌شی
په‌رتووکه‌که‌ی. جا‌ه‌رکه‌سیک به‌وردی بیخوینته‌وه و کاری پی بکات ده‌بیته

موحیدیکي پاک بخوینته‌وه ﴿﴾

وَلَنَخْتِمَ الْكَلَامَ . إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى . بِمَسْأَلَةِ عَظِيمَةِ مُهِمَّةٍ جِدًّا تُفْهَمُ مِمَّا تَقَدَّمَ ،
وَلَكِنْ نُفَرِّدُهَا الْكَلَامَ لِعِظَمِ شَأْنِهَا ، وَلِكَثْرَةِ الْغَلَطِ فِيهَا . فَنَقُولُ : لَا خِلَافَ أَنَّ
التَّوْحِيدَ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ بِالْقَلْبِ وَلِلَّسَانِ وَالْعَمَلِ ، فَإِنْ اخْتَلَّ شَيْءٌ مِنْ هَذَا لَمْ
يَكُنِ الرَّجُلُ مُسْلِمًا ،

له خاتیمه‌دا و کوټای تهم کتیبه "ان شاءالله" مه‌سه‌له‌یه کی گه‌وره و گرنګ
باس ده‌که‌ین که له‌و با‌سانه‌ی پی‌شه‌وه لی‌ی حالی ده‌بین، به‌لام له‌به‌رئه‌وه به‌جیا
قسه‌ی لی ده‌که‌ین چوونکه مه‌سه‌له‌یه کی گه‌وره‌یه و غه‌له‌تی زوری تی‌دا
ده‌کریت:

ده‌لین:هیچ نا‌کوکیه‌ک نییه له به‌ینی ته‌واوی ئه‌هلی سوننه‌دا که #ته‌وحید
واجبه به‌دل و به‌زمان و به‌کرده‌وه‌ش ئه‌نه‌نجام بدریت، جا‌ه‌رکه‌س هه‌رشتی
له‌م سیانه‌ی که‌م بیته‌وا ئه‌و که‌سه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک موسلمان نییه

فَإِنْ عَرَفَ التَّوْحِيدَ وَلَمْ يَعْمَلْ بِهِ فَهُوَ كَافِرٌ مُّعَانِدٌ كَكَفْرِ فِرْعَوْنَ وَإِبْلِيسَ
وَأَمْثَالِهِمَا . وَهَذَا يَغْلَطُ فِيهِ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ، يَقُولُونَ : هَذَا حَقٌّ ، وَنَحْنُ نَفْهَمُ هَذَا
، وَنَشْهَدُ أَنََّّهُ الْحَقُّ ، وَلَكِنَّا لَا نَقْدِرُ أَنْ نَفْعَلَهُ ، وَلَا يَجُوزُ عِنْدَ أَهْلِ بَلَدِنَا إِلَّا مَنْ
وَافَقَهُمْ ، وَغَيْرُ ذَلِكَ مِنَ الْأَعْدَارِ . وَلَمْ يَدْرِ الْمُسْكِينُ أَنَّ غَالِبَ أَئِمَّةِ الْكُفْرِ يَعْرِفُونَ

الحَقَّ ، وَلَمْ يَتْرُكُوهُ إِلَّا لِسَيِّئٍ مِّنَ الْأَعْدَارِ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى : (اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا) التوبة 9. وَغَيْرُ ذَلِكَ مِّنَ الْآيَاتِ ، كَقَوْلِهِ : (يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ) البقرة 146

ئوانه‌ی که له ته‌وحید لایانداوه سی جورن:

یه که م: ته‌وحیدی ناسیوه و کاری پئ نه‌کردووه

دوو م: له‌دله‌وه باوری پئ نه‌هیناوه به‌روکه‌ش کاری پئ‌کردووه ئه‌وه مونافیه

سیه م: ته‌وحیدی نه‌ناسیوه و کاری پئ نه‌کردووه که‌وه کافری جاهیله

یه که م: هه‌رکه‌س ته‌وحید بناسیت و کاری پئ نه‌کات ئه‌وه کافرئکی

موعانیده: واته سه‌رکه‌شه وه‌ک فیرعه‌ون و ئیبلیس و هاوشیوه‌کانیان وه‌ک

زانایانی جوله‌که که حه‌قیان ناسیوه و کاریان پئنه‌کردووه، ئه‌م ته‌وحیده‌ش

زورئک له‌خه‌لکی تیادا ده‌که‌ونه غه‌له‌ته‌وه، عوزر بۆ خویان ده‌هیننه‌وه و

ده‌لئن: ئه‌م ته‌وحیده حه‌قه، ئیمه‌ش له‌مه‌ تیده‌گه‌ین، شایه‌دیش ده‌دن که

ئه‌مه حه‌قه، به‌لام ناتوانین کرده‌وه‌ی پئ بکه‌ین، چوونکه هیچ که‌س لای

خه‌لکی ئه‌م ولاته، رینگه‌ی پئ نادریت ئه‌گه‌ر وه‌ک خویان نه‌بن، جا ئه‌گه‌ر ئیمه

کار بکه‌ین به‌ته‌وحید و دزایه‌تیا بکه‌ین ئه‌وا توشی به‌لا و موسیبه‌ت

ده‌بین، ژیانمان لی تال ده‌که‌ن، یان غه‌یری ئه‌مه‌ش چه‌نده‌ها عوزری دیکه بۆ

خویان ده‌هیننه‌وه ئه‌م هه‌ژار و داماو نازانیت که زوربه‌ی پیشه‌وایانی کوفر

حه‌قیان ناسیوه هه‌ریه‌که‌یان که وازیان له‌و حه‌قه هیناوه له‌به‌ر عوزرئک

وازیان هیناوه. هه‌روه‌ک خوی گه‌وره ده‌فرمویت (واته: نرخئکی که‌میان

هه‌ل‌بژارد له‌جیاتی ملکه‌چ بوون به‌ئایه‌ته‌کانی خودا) التوبة 9

غه‌یری ئه‌مه‌ش چه‌نده‌ها ئایه‌تی دیکه‌ش هه‌یه که ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی روون

ده‌کاته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی که فهرموویه‌تی (واته: ئه‌وانه‌ی که خودا کتیی ته‌ورات و

ئینجیلی پیداون پیغه‌مبه‌ر و دینه‌که‌ی دهناسنه‌وه و ده‌شزانن حه‌قه‌ه‌روه‌ک
چون مناله‌کانی خو‌یان دهناسنه‌وه)

فَإِنْ عَمِلَ بِالتَّوْحِيدِ عَمَلًا ظَاهِرًا وَهُوَ لَا يَفْهَمُهُ ، أَوْ لَا يَعْتَقِدُهُ بِقَلْبِهِ فَهُوَ
مُنَافِقٌ ، وَهُوَ شَرُّ مِنَ الْكَافِرِ الْخَالِصِ ، لِقَوْلِهِ تَعَالَى : (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ
الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ) النساء 145

دووهم:هه‌رکه‌س به‌ ئاشکرا کاربکات به‌ ته‌و‌حید.به‌لام له‌ناخه‌وه‌ لی‌ حالی
نه‌بوو‌بیت،یان له‌دله‌وه‌ عه‌قیده‌ی پی نه‌بیت،ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه
منافیه‌.وه‌خراپ‌تریشه‌ له‌ کافری خالص.ئه‌مه‌ش به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ الله
فه‌رموو‌یه‌تی(واته‌:مونافیقان له‌ پله‌ی هه‌ره‌ خواره‌وه‌ن له‌ئاگری
جه‌هه‌ننه‌مدا،واته‌ له‌خواره‌ی کافره‌کانه‌

وَهَذِهِ الْمَسْأَلَةُ كَبِيرَةٌ وَطَوِيلَةٌ تَتَبَيَّنُ لَكَ إِذَا تَأَمَّلْتَهَا فِي أَلْسِنَةِ النَّاسِ تَرَى مَنْ يَعْرِفُ
الْحَقَّ وَيَتْرُكُ الْعَمَلَ بِهِ لِحُوفِ نَقْصِ دُنْيَا ، أَوْ جَاهٍ ، أَوْ مُدَارَاةٍ لِأَحَدٍ .وَتَرَى
مَنْ يَعْمَلُ بِهِ ظَاهِرًا لَا بَاطِنًا ، فَإِذَا سَأَلْتَهُ عَمَّا يَعْتَقِدُهُ بِقَلْبِهِ فَإِذَا هُوَ لَا
يَعْرِفُهُ ،

ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ واته‌:(واجب بوونی ته‌و‌حید به‌ دل به‌ زمان به‌ لاشه‌) باسیکی
زور که‌وره‌یه‌ و زور درێژه‌ ئه‌گه‌ر سرنجی حالی خه‌لکی بده‌یت بو‌ت روون
ده‌بیته‌وه‌،که‌سانیک ده‌بینیت حه‌ق دهناسیت،له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کاری پی
ناکات له‌به‌ر عوزر و بیانویه‌ک له‌وانه‌:

یه که م: له ترسی نه وهی که شتی دنیایي له ده ست بچیت، وهک نه وهی که
موحیدی کارت نه دهنی یان خه لک بزانیټ له سهر ته وحیدی... هتد

دووه م: یان له ترسی نه وهی پله و پایه که ی له ناو خه لکی له ده ست بچیت.

سپه م: یان له بهر رازی کردنی که سانیټ که کارناکات له سهر ته وحید

چوارهم: یان له بهر خو شه ویستی خاک و ولات کارناکات به ته وحید.. ترسی
نه وهی هه یه نه گهر کاری کرد به ته وحید له شار دهری بکه ن

پینجه م: یان له بهر خو شه ویستی که س و کار و عشیره ت واز له ته وحید
ده هیټیت، و حاشا له شیرک ناکات له ترسی نه وهی خزم و که سی لی تورپه بن
دیاره نه مانه هیچیان عوزره کانیا ن قبول نییه هه روهک شیخ پروونی ده کاته وه
و ده لیت:

وَلَكِنْ عَلَيْكَ بِفَهْمِ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ : أُولَاهُمَا : قَوْلُهُ تَعَالَى : (لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ) التوبة 66. فَإِذَا تَحَقَّقْتَ أَنَّ بَعْضَ الصَّحَابَةِ الَّذِينَ غَزَوْا
الرُّومَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَفَرُوا بِسَبَبِ كَلِمَةٍ قَالُوهَا عَلَى وَجْهِ الْمَزْحِ وَاللَّعِبِ ،
تَبَيَّنَ لَكَ أَنَّ الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِالْكُفْرِ ، أَوْ يَعْمَلُ بِهِ خَوْفًا مِنْ نَقْصِ مَالٍ ، أَوْ جَاهٍ
، أَوْ مُدَارَاةٍ لِأَحَدٍ أَعْظَمُ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ بِكَلِمَةٍ يَمَزُحُ بِهَا .

به لام واجبه له سهرت له م دوو ئايه ته حالي بيت: به لام من خوډلو له بهر
که مه ی کاته که یه ک ئايه ت به نمونه دینمه وه گه رنا شیخ دوو ئايه تی هیناوه

"بوئه وهی نه م مه سه له یه ت به ته واوه تی بو پروون بیټه وه"

(وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ {٦٥} لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نَعَذِّبُ طَائِفَةً بَأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ {٦٦} التوبة

ئهم دوو نايه‌ته باسې پرووداوېک ده‌کات له غه‌زای ته‌بووکدا پياوېک گووتی: که سمان نه‌بینیوه وهک ئهم قورئان خوینانه ورگ زل و دروژن و ترسنوک بن له جه‌نگدا) مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانی بوو ، **عه‌وفی_کورې_مالیک** له‌و مه‌جلیسه بوو و گووتی: دروت کرد به‌لکو تو منافیقی، ولله به پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌لیم. صلی الله علیه وسلم. ئینجا **عه‌وف** چووه خزمه‌تی و پیش نه‌وه‌ی بگاتئ قورئان دابه‌زیوه، نه‌وجا پیاوه‌که چووه بولای پیغه‌مبه‌ری له‌و کاته‌دا ده‌بینی، پیغه‌مبه‌ر صل الله علیه وسلم. شوینه‌که‌ی جئ هیشتووه و سواری حوشره‌که‌ی بووه، پیاوه‌که گووتی: ئیمه ته‌نہا نه‌و قسانه‌مان بو گه‌مه و گالته کرد. بوئوه بووه تا ماندوو بوونی ریگه‌مان له‌بیر بباته‌وه. له‌دله‌وه نه‌مان کردووه)

ابن عمر ده‌لپت: له‌به‌ر چاومه، نه‌و پیاوه خوی به قایشی وشره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه هه‌لواسیوو به‌ده‌م ریوه قاچی له‌به‌رده‌لان هه‌لده‌که‌وت و ده‌یگووت(ئیمه ته‌نہا کاتمان به‌سه‌ر بردووه به‌و قسانه گالته‌مان کردووه) پیغه‌مبه‌ریش له جوابدا ئهم نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه(نایا به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی گالته ده‌که‌ن...عوزر مه‌هینه‌وه "واته، عوزرتان لی وهرناگیریت" به‌ته‌ئکید کافر بوونه‌وه پاش نه‌وه‌ی ئیمان تان هی‌نابوو) پیغه‌مبه‌ر نه‌لای کرده‌وه به‌لایاندا وه نه‌له‌وه زیاتری پیاو گوت

بۆت روون بۆیه‌وه که کۆمه‌لیک هاوه‌ل له‌جیهادا به‌رامبه‌ر کافران...به‌یه‌ک
که‌لیمه‌ کافر بوون...جا له‌به‌ر ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی سه‌ره‌وه که باسما‌ن کرد

وَاللّٰهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰی وَصَلَّ اللّٰهُ عَلٰی نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

كشَفُ الشُّبُهَاتِ

نوسینى

شیخی ئیسلام محمد کوری عبدالوهاب

رافه و لیکدانه‌وهی

مامۆستا خوڤا - الله - به بهه شتی شاد بکات